بِاِتِّصَالِ الشَّافِيَةِ وَامْنَحْنِي مِنْ فَضْلِكَ مَا لَمْ تَمْنَحْ بِهِ اَحَدًا مِنْ غَيْرِ مَسْئَلَةٍ اَنْتَ الْقَدِيْرُ
الْاَوَّلُ الَّذِيْ لَمْ تَزَلْ وَلَا تَزَالُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِيْ وَارْحَمْنِيْ وَتُبْ عَلَيَّ وَبَلِّغْنِيْ
اِلٰى اَجَلِيْ وَاجْعَلْنِيْ مِنْ عُتَقَائِكَ وَطُلَقَائِكَ مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

اعمال بیت الطشت که متصل است بدکه قضا نماز کن در انجا دو رکعت و بعد از سلام تسبیح کن پس بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ ذَخَرْتُ تَوْحِيْدَ اِيَّاكَ وَمَعْرِفَتِيْ بِكَ وَاِخْلَاصِيْ لَكَ وَاِقْرَارِيْ بِرُبُوْبِيَّتِكَ وَذَخَرْتُ وِلَايَةَ مَنْ اَنْعَمْتَ عَلَيَّ بِمَعْرِفَتِهِمْ مِنْ بَرِيَّتِكَ مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِمْ لِيَوْمِ فَزَعِيْ اِلَيْكَ عَاجِلًا وَاٰجِلًا وَقَدْ فَزِعْتُ اِلَيْكَ وَاِلَيْهِمْ يَا مَوْلَايَ فِيْ هٰذَا الْيَوْمِ وَفِيْ مَوْقِفِيْ هٰذَا وَسَئَلْتُكَ مَا دَنٰى مِنْ نِعْمَتِكَ وَاِزَاحَةَ مَا اَخْشَاهُ مِنْ نِقْمَتِكَ وَالْبَرَكَةَ فِيْمَا رَزَقْتَنِيْهِ وَتَحْصِيْنَ صَدْرِيْ مِنْ كُلِّ هَمٍّ وَجَائِحَةٍ وَمَعْصِيَةٍ فِيْ دِيْنِيْ وَدُنْيَايَ وَاٰخِرَتِيْ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ ونقل شده که حضرت صادق علیه السلام در بیت الطشت

دو رکعت

(بیان نماز دعاء در وسط مسجد)

نماز کردند

دو رکعت نماز میکنی در وسط مسجد در رکعت اول حمد میخوانی با قل هو الله احد و در رکعت دوم حمد و قل یا ایها الکافرون پس در قنوت سلام داری تسبیح زهراء علیها السلام را بخوان و بگو اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ وَاِلَيْكَ يَعُوْدُ السَّلَامُ وَدَارُكَ دَارُ السَّلَامِ حَيِّنَا رَبَّنَا مِنْكَ بِالسَّلَامِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ صَلَّيْتُ هٰذِهِ الصَّلٰوةَ اِبْتِغَاءَ رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَتَعْظِيْمًا لِمَسْجِدِكَ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْفَعْهَا فِيْ عِلِّيِّيْنَ وَتَقَبَّلْهَا مِنِّيْ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ مؤلف گوید که این مقام را در کتاب المعراج گفته اند ظاهرا ملاحظه آنست که در شب معراج حضرت رسول صلی الله علیه و آله از حق تعالی رخصت طلبید و در اینجا فرود آمد و دو رکعت نماز گذاشت و در اول فصل روایت آن گذشت **اعمال ستون هفتم** و آن مقامی است که در آن حضرت آدم توفیق توبه یافت علیه السلام داده پس برو بطرف ستون هفتم و بایست در نزد آن رو بقبله و بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَعَلٰى مِلَّةِ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا

آدم وَاَمِنَا حَوَّاءَ السَّلَامُ عَلٰی هَابِيْلَ الْمَقْتُوْلِ ظُلْمًا وَعُدْوَانًا السَّلَامُ عَلٰی مَوَاهِبِ اللّٰهِ وَ
رِضْوَانِهٖ السَّلَامُ عَلٰی شِيْثٍ صَفْوَةِ اللّٰهِ الْمُخْتَارِ الْاَمِيْنِ وَعَلَی الصَّفْوَةِ الصَّادِقِيْنَ مِنْ ذُرِّيَّتِهٖ
الطَّيِّبِيْنَ اَوَّلِهِمْ وَاٰخِرِهِمْ السَّلَامُ عَلٰی اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَعَلٰی ذُرِّيَّتِهِمُ
الْمُخْتَارِيْنَ السَّلَامُ عَلٰی مُوْسٰی كَلِيْمِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلٰی عِيْسٰی رُوْحِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلٰی مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ
اللّٰهِ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ السَّلَامُ عَلٰی اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبِيْنَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ فِي الْاَوَّلِيْنَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ فِي الْاٰخِرِيْنَ السَّلَامُ عَلٰی فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ
عَلَی الْاَئِمَّةِ الْهَادِيْنَ شُهَدَاءِ اللّٰهِ عَلٰی خَلْقِهٖ السَّلَامُ عَلَی الرَّقِيْبِ الشَّاهِدِ عَلَی الْاُمَمِ لِلّٰهِ
رَبِّ الْعَالَمِيْنَ پس نماز میکنی نزد ان ستون چهار رکعت میخوانی در رکعت اول حمد و
اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ و در رکعت دوم حمد و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و در رکعت سیم و چهارم همین نحو
و چون فارغ شدی بگو تسبیح زهراء علیها را پس بگو اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَاِنِّيْ قَدْ
اَطَعْتُكَ فِي الْاِيْمَانِ بِكَ مَنًّا مِنْكَ عَلَيَّ لَا مَنًّا مِنِّيْ عَلَيْكَ وَاَطَعْتُكَ فِيْ اَحَبِّ الْاَشْيَاءِ
لَكَ لَمْ اَتَّخِذْ لَكَ وَلَدًا وَلَمْ اَدْعُ لَكَ شَرِيْكًا وَقَدْ عَصَيْتُكَ فِيْ اَشْيَاءَ كَثِيْرَةٍ عَلٰی غَيْرِ
وَجْهِ الْمُكَابَرَةِ لَكَ وَلَا الْخُرُوْجِ عَنْ عُبُوْدِيَّتِكَ وَلَا الْجُحُوْدِ لِرُبُوْبِيَّتِكَ وَلٰكِنِ اتَّبَعْتُ
هَوَايَ وَاَزْلَقَنِيَ الشَّيْطَانُ بَعْدَ الْحُجَّةِ عَلَيَّ وَالْبَيَانِ فَاِنْ تُعَذِّبْنِيْ فَبِذُنُوْبِيْ غَيْرَ ظَالِمٍ لِيْ
وَاِنْ تَعْفُ عَنِّيْ وَتَرْحَمْنِيْ فَبِجُوْدِكَ وَكَرَمِكَ يَا كَرِيْمُ اَللّٰهُمَّ اِنَّ ذُنُوْبِيْ لَمْ يَبْقَ لَهَا اِلَّا
رَجَاءُ عَفْوِكَ وَقَدْ قَدَّمْتُ اٰلَةَ الْحِرْمَانِ فَاَنَا اَسْئَلُكَ اَللّٰهُمَّ مَا لَا اَسْتَوْجِبُهٗ وَاَطْلُبُ
مِنْكَ مَا لَا اَسْتَحِقُّهٗ اَللّٰهُمَّ اِنْ تُعَذِّبْنِيْ فَبِذُنُوْبِيْ وَلَمْ تَظْلِمْنِيْ شَيْئًا وَاِنْ تَغْفِرْ لِيْ فَبِرَاحِمٍ
اَنْتَ يَا سَيِّدِيْ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَنْتَ وَاَنَا اَنَا اَنْتَ الْعَوَّادُ بِالْمَغْفِرَةِ وَاَنَا الْعَوَّادُ بِالذُّنُوْبِ
وَاَنْتَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْحِلْمِ وَاَنَا الْعَوَّادُ بِالْجَهْلِ اَللّٰهُمَّ فَاِنِّيْ اَسْئَلُكَ يَا كَنْزَ الضُّعَفَاءِ يَا عَظِيْمَ
الرَّجَاءِ يَا مُنْقِذَ الْغَرْقٰی يَا مُنْجِيَ الْهَلْكٰی يَا مُمِيْتَ الْاَحْيَاءِ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتٰی اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا
اَنْتَ اَنْتَ الَّذِيْ سَجَدَ لَكَ شُعَاعُ الشَّمْسِ وَدَوِيُّ الْمَاءِ وَحَفِيْفُ الشَّجَرِ وَنُوْرُ الْقَمَرِ

ظُلْمَةُ اللَّيْلِ وَضَوْءُ النَّهَارِ وَخَفَقَانُ الطَّيْرِ فَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ يَا عَظِيمُ بِحَقِّكَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الصَّادِقِينَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الصَّادِقِينَ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى عَلِيٍّ وَبِحَقِّ
عَلِيٍّ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى فَاطِمَةَ وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى الْحَسَنِ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ
عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى الْحُسَيْنِ وَبِحَقِّ الْحُسَيْنِ عَلَيْكَ فَإِنَّ حُقُوقَهُمْ عَلَيْكَ مِنْ أَفْضَلِ
إِنْعَامِكَ عَلَيْهِمْ وَبِالشَّأْنِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُمْ وَبِالشَّأْنِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ صَلِّ عَلَيْهِمْ
يَا رَبِّ صَلَاةً دَائِمَةً مُنْتَهَى رِضَاكَ وَاغْفِرْ لِي بِهِمُ الذُّنُوبَ الَّتِي بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَارْضَ عَنِّي
خَلْقَكَ وَأَتْمِمْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ كَمَا أَتْمَمْتَهَا عَلَى آبَائِي مِنْ قَبْلُ وَلَا تَجْعَلْ لِأَحَدٍ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ
عَلَيَّ فِيهَا امْتِنَانًا وَامْنُنْ عَلَيَّ كَمَا مَنَنْتَ عَلَى آبَائِي مِنْ قَبْلُ يَا أَهْلَ الْخُصُوصِ اللَّهُمَّ كَمَا
صَلَّيْتَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فَاسْتَجِبْ لِي دُعَائِي فِيمَا سَأَلْتُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ پس
بر و بسجده و در سجده بگو يَا مَنْ يَقْدِرُ عَلَى حَوَائِجِ السَّائِلِينَ وَيَعْلَمُ مَا فِي ضَمِيرِ الصَّامِتِينَ
يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى التَّفْسِيرِ يَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ يَا مَنْ أَنْزَلَ
الْعَذَابَ عَلَى قَوْمِ يُونُسَ وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ فَدَعَوْهُ وَتَضَرَّعُوا إِلَيْهِ فَكَشَفَ عَنْهُمُ
الْعَذَابَ وَمَتَّعَهُمْ إِلَى حِينٍ قَدْ تَرَى مَكَانِي وَتَسْمَعُ دُعَائِي وَتَعْلَمُ سِرِّي وَعَلَانِيَتِي وَ
حَالِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي بِهفتاد
مرتبه بگو يَا سَيِّدِي پس سر از سجده بردار و بگو يَا رَبِّ أَسْأَلُكَ بَرَكَةَ هَذَا الْمَوْضِعِ وَبَرَكَةَ
أَهْلِهِ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَرْزُقَنِي مِنْ رِزْقِكَ رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا تَوْفِيهِ إِلَيَّ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ
رَبَّنَا خَائِضٌ فِي عَافِيَةٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مؤلف گويد كه در مزار قديم دعاى بمقام
بعد از يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ و پيش از سجده ذكر كرده دعاى اللَّهُمَّ يَا مَنْ تَحُلُّ بِهِ عُقَدُ
الْمَكَارِهِ كه از ادعيهٔ صحيفهٔ سجاديه است و در باب اول گذشت پس از آن فرو نگاه بگو
اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَتَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ صَلِّ اللَّهُمَّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتَجَاوَزْ عَنِّي وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ يَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

انگاه بسجده برو و بگو یا مَنْ یَقْدِرُ عَلیٰ حَوائِجِ السّائِلینَ الخ و بدان نیز که احادیث در فضیلت
این ستون هفتم بسیار وارد شده و شیخ کلینی بسند معتبر روایت کرده که امیر المؤمنین علیه السلام
رو باین ستون نماز میکرد و نزدیک میایستاد که میان آنحضرت و ستون انقدر فاصله بود
که بزی بگذرد و در روایت معتبر دیگر وارد شده است که در هر شب شصت هزار ملک
از آسمان نازل میشوند و نزد ستون هفتم نماز میکنند و در شب دیگر ملائکه دیگر باین عدد
میآیند و دیگر هیچیک عود نمیکنند تا روز قیامت و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که ستون هفتم مقام حضرت ابرهیم است و نیز شیخ کلینی در کافی بسند صحیح از ابو اسمعیل
سراج روایت کرده که معویة بن وهب دست مرا گرفت و گفت که ابو حمزه ثمالی دست مرا گرفت و
گفت که اصبغ بن نباته دست مرا گرفت و ستون هفتم را بمن نشان داد و گفت که این ستون
مقام حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است که نزد آن نماز میکرد و اما حسن علیه السلام در نزد ستون
پنجم نماز میکرد و چون امیر المؤمنین علیه السلام حاضر نبود امام حسن علیه السلام در جای او نماز میخواند
وَهِیَ مِنْ بابِ کِنْدَه و بالجمله اخبار در فضیلت این ستون بسیار و بنای ما بر اختصار است عمل
ستون پنجم بدانکه از جمله مواضع ممتازه مسجد کوفه ستون پنجم است که باید نزد آن نماز کند
و حاجات خود را از حق تعالی طلب نماید زیرا که در روایات معتبره وارد شده است که محل نماز حضرت
ابرهیم خلیل الرحمن علیه السلام بوده است و منافاة ندارد با روایات دیگر زیرا که ممکنست که آنحضرت
همه این مواضع نماز کرده باشد و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که ستون پنجم مقام جبرئیل علیه السلام است
و از حدیث سابق ظاهر است که مقام امام حسن علیه السلام و بالجمله آنچه از احادیث معلوم میشود آنست که نزد ستون
هفتم و پنجم اشرفست از سایر جاهای مسجد و سید بن طاوس ره گفته که در نزد ستون پنجم دو رکعت نماز کن
بحمد و هر سوره که خواهی و چون سلام گفتی و تسبیح نمودی پس بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِجَمیعِ اَسْمائِکَ
کُلِّها ما عَلِمْنا مِنْها وَما لا نَعْلَمُ وَاَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الْعَظیمِ الْاَعْظَمِ الْکَبیرِ الْاَکْبَرِ الَّذی مَنْ
دَعاکَ بِهِ اَجَبْتَهُ وَمَنْ سَئَلَکَ بِهِ اَعْطَیْتَهُ وَمَنِ اسْتَنْصَرَکَ بِهِ نَصَرْتَهُ وَمَنِ اسْتَغْفَرَکَ

بِهِ غَفَرْتَ لَهُ وَمَنِ اسْتَعَانَكَ بِهِ أَعَنْتَهُ وَمَنِ اسْتَرْزَقَكَ بِهِ رَزَقْتَهُ وَمَنِ
اسْتَغَاثَكَ بِهِ أَغَثْتَهُ وَمَنِ اسْتَرْحَمَكَ بِهِ رَحِمْتَهُ وَمَنِ اسْتَجَارَكَ بِهِ أَجَرْتَهُ وَمَنْ
تَوَكَّلَ عَلَيْكَ بِهِ كَفَيْتَهُ وَمَنِ اسْتَعْصَمَكَ بِهِ عَصَمْتَهُ وَمَنِ اسْتَنْقَذَكَ بِهِ مِنَ الْهَلَاكِ
أَنْقَذْتَهُ وَمَنِ اسْتَعْطَفَكَ بِهِ تَعَطَّفْتَ لَهُ وَمَنْ أَمَّلَكَ بِهِ أَعْطَيْتَهُ الَّذِي تَخَلَّدَهُ
بِهِ آدَمَ صَفِيًّا وَنُوحًا نَجِيًّا وَإِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا وَمُوسَى كَلِيمًا وَعِيسَى رُوحًا وَمُحَمَّدًا حَبِيبًا وَ
عَلِيًّا وَصِيًّا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ أَنْ تَقْضِيَ لِي حَوَائِجِي وَتَعْفُوَ عَمَّا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي
وَتَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا مُفَرِّجَ
هَمِّ الْمَهْمُومِينَ وَيَا غِيَاثَ الْمَلْهُوفِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

مؤلف گوید که روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که بعضی از اصحاب خویش فرمودند که در نزد ستون پنجم دو رکعت نماز گذار که آن مصلای ابراهیم علیه السلام است و بگو آنگاه عَلَى آبِينَا آدَمَ وَأُمِّنَا حَوَّاءَ الخ قریب بهمانکه در نزد ستون هفتم رو بقبله خوانده میشد

عمل ستون سیم مقام امام زین العابدین علیه السلام

انگاه بر رو بسوی که امام زین العابدین علیه السلام و آن در نزد ستون سیم است از طرف متصل بباب کنده مؤلف گوید که این مقام از طرف قبله مقابلست با دکه باب امیر المؤمنین علیه السلام و از طرف غربی مقابل بوده با باب کنده که مسدود شده و گفته شده که ثابت است انکه نماز بقدر پنج ذراع متاخر از ستون بعمل آورده شود زیرا که دکه در آنمحل بوده و بالجمله پس نماز کن در آنجا دو رکعت و بخوان در آن حمد هر سوره که خواستی پس همینکه سلام دادی و تسبیح نمودی پس بگو بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اللّٰهُمَّ إِنَّ ذُنُوبِي
قَدْ كَثُرَتْ وَلَمْ يَبْقَ لَهَا إِلَّا رَجَاءُ عَفْوِكَ وَقَدْ قَدِمْتُ إِلَيْكَ الْحَرَمَانِ إِلَيْكَ فَإِنِّي أَسْأَلُكَ
اللّٰهُمَّ مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ وَأَطْلُبُ مِنْكَ مَا لَا أَسْتَحِقُّهُ اللّٰهُمَّ إِنْ تُعَذِّبْنِي فَبِذُنُوبِي
وَلَمْ تَظْلِمْنِي شَيْئًا وَإِنْ تَغْفِرْ لِي فَخَيْرٌ رَاحِمٌ أَنْتَ يَا سَيِّدِي اللّٰهُمَّ أَنْتَ أَنْتَ وَأَنَا أَنَا أَنْتَ
الْعَوَّادُ بِالْمَغْفِرَةِ وَأَنَا الْعَوَّادُ بِالذُّنُوبِ وَأَنْتَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْحِلْمِ وَأَنَا الْعَوَّادُ بِالْجَهْلِ

اَللّٰهُمَّ فَاِنِّیْ اَسْئَلُكَ یَا كَنْزَ الضُّعَفَاءِ یَا عَظِیْمَ الرَّجَاءِ یَا مُنْقِذَ الْغَرْقٰی یَا مُنْجِیَ الْهَالِكِیْنَ
یَا مُمِیْتَ الْاَحْیَاءِ یَا مُحْیِیَ الْمَوْتٰی اَنْتَ اللّٰهُ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَنْتَ الَّذِیْ تَجْعَلُ لَكَ شُعَاعَ
الشَّمْسِ وَنُوْرَ الْقَمَرِ وَظُلْمَةَ اللَّیْلِ وَضَوْءَ النَّهَارِ وَخَفَقَانَ الطَّیْرِ فَاَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ یَا عَظِیْمُ
بِحَقِّكَ یَا كَرِیْمُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ الصَّادِقِیْنَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ الصَّادِقِیْنَ عَلَیْكَ وَبِحَقِّكَ
عَلٰی عَلِیٍّ وَبِحَقِّ عَلِیٍّ عَلَیْكَ وَبِحَقِّكَ عَلٰی فَاطِمَةَ وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ عَلَیْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَی الْحَسَنِ
وَبِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَیْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَی الْحُسَیْنِ وَبِحَقِّ الْحُسَیْنِ عَلَیْكَ فَاِنَّ حُقُوْقَهُمْ مِنْ اَفْضَلِ
اِنْعَامِكَ عَلَیْهِمْ وَبِالشَّاْنِ الَّذِیْ لَكَ عِنْدَهُمْ وَبِالشَّاْنِ الَّذِیْ لَهُمْ عِنْدَكَ صَلِّ یَا رَبِّ
عَلَیْهِمْ صَلٰوةً دَائِمَةً مُسْتَحْیِیْ رِضَاكَ وَاغْفِرْ لِیْ بِهِمُ الذُّنُوْبَ الَّتِیْ بَیْنِیْ وَبَیْنَكَ وَاَتْمِمْ نِعْمَتَكَ
عَلَیَّ كَمَا اَتْمَمْتَهَا عَلٰی اٰبَائِیْ مِنْ قَبْلُ یَا اَخْبَصَ اللّٰهُمَّ كَمَا صَلَّیْتَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ
فَاسْتَجِبْ لِیْ دُعَائِیْ فِیْمَا سَئَلْتُكَ پس بر رو بسجده و جانب راست رو را بر زمین گذار و بگو
یَا سَیِّدِیْ یَا سَیِّدِیْ یَا سَیِّدِیْ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاغْفِرْ لِیْ وبسیار بگو این
کلمه را با خشوع و گریه پس جانب چپ رو را بر زمین گذار و این کلمات را بگو پس دعا کن بآنچه
میخواهی مؤلف گوید که در بعض مجامیع غیر معتبره و مشهور بین مردم آنست که در این مقام بجا
میآورند عملی را که حضرت صادق علیه السلام تعلیم یکی از اصحاب خود نموده ولکن مفید باینمقام نیست
و کیفیت آن چنانست که از آنحضرت نقل شده که بعضی از اصحاب خود فرمودند که آیا بی حاجتی
بامداد نمیروی که گذر کنی بمسجد بزرگ کوفه عرض کرد بلی فرمود که چهار رکعت نماز بکن در آنمسجد
پس بگو اِلٰهِیْ اِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَیْتُكَ فَاِنِّیْ قَدْ اَطَعْتُكَ فِیْ اَحَبِّ الْاَشْیَاءِ اِلَیْكَ لَمْ اَتَّخِذْ
لَكَ وَلَدًا وَّلَمْ اَدْعُ لَكَ شَرِیْكًا وَقَدْ عَصَیْتُكَ فِیْ اَشْیَاءَ كَثِیْرَةٍ عَلٰی غَیْرِ وَجْهِ الْمُكَابَرَةِ
لَكَ وَلَا الْاِسْتِكْبَارِ عَنْ عِبَادَتِكَ وَلَا الْجُحُوْدِ لِرُبُوْبِیَّتِكَ وَلَا الْخُرُوْجِ عَنِ الْعُبُوْدِیَّةِ لَكَ
وَلٰكِنِ اتَّبَعْتُ هَوَایَ وَاَزَلَّنِیَ الشَّیْطَانُ بَعْدَ الْحُجَّةِ وَالْبَیَانِ فَاِنْ تُعَذِّبْنِیْ فَبِذُنُوْبِیْ
غَیْرُ ظَالِمٍ لِّیْ وَاِنْ تَعْفُ عَنِّیْ وَتَرْحَمْنِیْ فَبِجُوْدِكَ وَكَرَمِكَ یَا كَرِیْمُ و میگوئی نیز

غدوت بحول الله وقوته غدوت بغير حول مني ولا قوة ولكن بحول الله وقوته يا رب
اسئلك بركة هذا البيت وبركة اهله واسئلك ان ترزقني رزقا حلالا طيبا تسوقه
الي بحولك وقوتك وانا خائض في عافيتك وشيخ شهيد ومحمد بن المشهدي ابن عمار از ابا
صحن مسجد بعد از عمل ستون چهارم ذکر نموده اند در دو رکعت حمد و توحید و در دو رکعت دیگر
حمد و قدر گفته اند و بعد از سلام تسبیح زهراء علیها السلام و در حدیث معتبر از ابو حمزه ثمالی منقولست
که گفت روزی در مسجد کوفه نشسته بودم ناگاه دیدم که شخصی از دریچه داخل شد شخصی را دیدم
از همه کس خوشروتر و خوشبوتر و پاک جامه تر و عمامه بر سر بسته و پیراهن و ردا عمه پوشیده و دو نعل
عربی در پای مبارکش بود پس نعلین را کند و نزد ستون هفتم ایستاد و دستها را تا برابر گوش بلند
کرد و تکبیری گفت که جمیع موهای بدن من از دهشت آن راست ایستاد پس چهار رکعت نماز گذارد
و رکوع و سجود شرایط بعمل آورد پس بعد دعا را خواند الهی ان کنت قد عصیتك و خواند تا
رسید به یا کریم پس بسجود رفت و مکرر یا کریم گفت انقدر که بنفس نفس افتاد پس در سجود گفت
یا من یقدر علی حوائج السائلین و خواند تا هفتاد مرتبه یا سیدی که در اعمال ستون هفتم ذکر شد
چون سر از سجده برداشت و نیک ملاحظه کردم حضرت امام زین العابدین علیه السلام بود پس دستهای مبارکش را
بوسیدم و پرسیدم که از برای چه آمدید باینجا فرمود از برای آنچه که دیدی یعنی نماز در مسجد کوفه و در
روایتی که در ذیل زیارت هفتم نقل کرده ابو حمزه را با خود برد بزیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

اعمال باب الفرج معروف بمقام نوح علیه السلام

چون از عمل ستون سیم فارغ شدی برو بدر
باب امیر المؤمنین علیه السلام و آن صفه ایست که متصل است بدری که از مسجد بسوی خانه امیر المؤمنین
علیه السلام مفتوح میشده پس چهار رکعت نماز کن بحمد و هر سوره که خواستی از قرآن و چون فارغ شدی
تسبیح کن پس بگو اللهم صل علی محمد و آل محمد و افرج حاجتي يا الله يا من لا يخيب سائله و
لا ينفد نائله يا قاضي الحاجات يا مجيب الدعوات يا رب الارضين والسموات يا كاشف
الكربات يا واسع العطيات يا دافع النقمات يا مبدل السيئات بحسنات عد علي

بِطَوْلِكَ وَفَضْلِكَ وَاِحْسَانِكَ وَاسْتَجِبْ دُعَائِي فِيمَا سَأَلْتُكَ وَطَلَبْتُ مِنْكَ بِحَقِّ
نَبِيِّكَ وَوَصِيِّكَ وَاَوْلِيَائِكَ الصَّالِحِينَ صفت نماز دیگر در اینمقام وان دو
رکعت هیئکه فارغ شدی و تسبیح کردی پس بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّي حَلَلْتُ بِسَاحَتِكَ لِعِلْمِي بِوَعْدِ نَبِيِّكَ
وَصِدْقِ نِيَّتِكَ وَاَنَّهُ لَا قَادِرَ عَلَى قَضَاءِ حَاجَتِي غَيْرُكَ وَقَدْ عَلِمْتُ يَا رَبِّ اَنَّهُ كُلَّمَا شَاهَدْتُ
نِعْمَتَكَ عَلَيَّ اشْتَدَّتْ فَاقَتِي اِلَيْكَ وَقَدْ طَرَقَنِي يَا رَبِّ مِنْ مُهِمِّ اَمْرِي مَا قَدْ عَرَفْتَهُ لِاَنَّكَ
عَالِمٌ غَيْرُ مُعَلَّمٍ وَاَسْأَلُكَ بِالْاِسْمِ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى السَّمٰوَاتِ فَانْشَقَّتْ وَعَلَى الْاَرَضِينَ
فَانْبَسَطَتْ وَعَلَى النُّجُومِ فَانْتَشَرَتْ وَعَلَى الْجِبَالِ فَاسْتَقَرَّتْ وَاَسْأَلُكَ بِالْاِسْمِ الَّذِي
جَعَلْتَهُ عِنْدَ مُحَمَّدٍ وَعِنْدَ عَلِيٍّ وَعِنْدَ الْحَسَنِ وَعِنْدَ الْحُسَيْنِ وَعِنْدَ الْاَئِمَّةِ كُلِّهِمْ
صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْضِيَ لِي يَا رَبِّ حَاجَتِي وَ
تُيَسِّرَ عَسِيرَهَا وَتَكْفِيَنِي مُهِمَّهَا وَتَفْتَحَ لِي قُفْلَهَا فَاِنْ فَعَلْتَ ذٰلِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاِنْ
لَمْ تَفْعَلْ فَلَكَ الْحَمْدُ غَيْرَ جَائِرٍ فِي حُكْمِكَ وَلَا حَائِفٍ فِي عَدْلِكَ پس میگذاری طرف راست
رو را بر زمین و میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنَّ يُونُسَ بْنَ مَتّٰى عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ دَعَاكَ فِي بَطْنِ الْحُوتِ
فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَاَنَا اَدْعُوكَ فَاسْتَجِبْ لِي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و دعا کن بانچه میخواهی پس طرف
چپ را بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَمَرْتَ بِالدُّعَاءِ وَتَكَفَّلْتَ بِالْاِجَابَةِ وَاَنَا اَدْعُوكَ كَمَا
اَمَرْتَنِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي يَا كَرِيمُ پس پیشانی را بر زمین گذار
و بگو يَا مُعِزَّ كُلِّ ذَلِيلٍ وَيَا مُذِلَّ كُلِّ عَزِيزٍ تَعْلَمُ كَرْبِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَفَرِّجْ عَنِّي يَا كَرِيمُ
ذکر نمازی برای حاجت در محل مذکور و آن چنانست که چهار رکعت نماز
میگذاری چون فارغ شدی و تسبیح گفتی پس بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ يَا مَنْ لَا تَرَاهُ الْعُيُونُ
وَلَا تُحِيطُ بِهِ الظُّنُونُ وَلَا يَصِفُهُ الْوَاصِفُونَ وَلَا تُغَيِّرُهُ الْحَوَادِثُ وَلَا تُفْنِيهِ الدُّهُورُ
تَعْلَمُ مَثَاقِيلَ الْجِبَالِ وَمَكَايِيلَ الْبِحَارِ وَوَرَقَ الْاَشْجَارِ وَرَمْلَ الْفَيَافِي وَمَا اَضَاءَتْ بِهِ
النَّهَارُ وَاَظْلَمَ عَلَيْهِ اللَّيْلُ وَوَضَحَ عَلَيْهِ النَّهَارُ وَلَا تُوَارِي مِنْكَ سَمَاءٌ

سَمَاءٌ وَلَا أَرْضٌ أَرْضًا وَلَا جَبَلٌ مَا فِي أَصْلِهِ وَلَا بَحْرٌ مَا فِي قَعْرِهِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ خَيْرَ عُمُرِي آخِرَهُ وَخَيْرَ أَعْمَالِي خَوَاتِيمَهَا وَخَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ أَلْقَاكَ إِنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ وَمَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ وَمَنْ بَغَانِي بِهَلَكَةٍ
فَأَهْلِكْهُ وَاكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي مِمَّنْ دَخَلَ هَمُّهُ عَلَيَّ اللَّهُمَّ أَدْخِلْنِي فِي دِرْعِكَ الْحَصِينَةِ
وَاسْتُرْنِي بِسِتْرِكَ الْوَاقِي يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ اكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَصَدِّقْ قَوْلِي بِفِعْلِي يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ فَرِّجْ عَنِّي الْمَضِيقَ وَلَا تُحَمِّلْنِي مَا لَا
أُطِيقُ اللَّهُمَّ اخْرُسْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَارْحَمْنِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا
عَلِيُّ يَا عَظِيمُ أَنْتَ عَالِمٌ بِحَاجَتِي وَعَلَى قَضَائِهَا قَدِيرٌ وَهِيَ لَدَيْكَ يَسِيرٌ وَأَنَا إِلَيْكَ فَقِيرٌ
فَمُنَّ بِهَا عَلَيَّ يَا كَرِيمُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس بسجده میروی و میگوئی إِلٰهِي قَدْ عَلِمْتَ
حَوَائِجِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِهَا وَقَدْ أَحْصَيْتَ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ وَاغْفِرْهَا يَا كَرِيمُ پس بر زمین میگذاری طرف راست روی خود را و میگوئی إِنْ
كُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَأَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ افْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس بر زمین میگذاری طرف چپ روی خود را و میگوئی اللَّهُمَّ إِنْ عَظُمَ
الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يَا كَرِيمُ پس پیشانی را بر زمین میگذاری
و میگوئی اللَّهُمَّ ارْحَمْ مَنْ أَسَاءَ وَاقْتَرَفَ وَاسْتَكَانَ وَاعْتَرَفَ مؤلف گوید که این دعا
تا وَاغْفِرْهَا يَا كَرِيمُ همان دعائی است که در مزار قدیم در اعمال صحن مسجد سهله در مقام
امام زین العابدین علیه السلام نقل شده **اعمال محراب امیر المؤمنین علیه السلام** پس تا رکن
در مکانیکه ضربت زدند در آنجا حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را در رکعت بحمد و سوره و هرگاه
که سلام دادی و تسبیح کردی پس بگو يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ وَسَتَرَ الْقَبِيحَ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ
وَلَمْ يَهْتِكِ السِّتْرَ وَالسَّرِيرَةَ يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ
الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيمَ

الرَّجَاءِ يَا سَيِّدِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا كَرِيمُ

(مناجات حضرت امیر المؤمنین علیہ السلام)

اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللّٰهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ
وَأَسْئَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا
وَأَسْئَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ وَأَسْئَلُكَ
الْأَمَانَ يَوْمَ لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ
وَأَسْئَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ
أَسْئَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ وَأَسْئَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ
يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ
يُغْنِيهِ وَأَسْئَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ وَصَاحِبَتِهِ
وَأَخِيهِ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ كَلَّا إِنَّهَا لَظَى نَزَّاعَةً
لِلشَّوَى مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمَوْلَى وَأَنَا الْعَبْدُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْعَبْدَ إِلَّا الْمَوْلَى مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ
أَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَمْلُوكَ إِلَّا الْمَالِكُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
وَأَنَا الذَّلِيلُ وَهَلْ يَرْحَمُ الذَّلِيلَ إِلَّا الْعَزِيزُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ
وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَخْلُوقَ إِلَّا الْخَالِقُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْعَظِيمُ وَأَنَا الْحَقِيرُ وَهَلْ يَرْحَمُ
الْحَقِيرَ إِلَّا الْعَظِيمُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَهَلْ يَرْحَمُ الضَّعِيفَ إِلَّا
الْقَوِيُّ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْفَقِيرَ إِلَّا الْغَنِيُّ مَوْلَايَ يَا
مَوْلَايَ أَنْتَ الْمُعْطِي وَأَنَا السَّائِلُ وَهَلْ يَرْحَمُ السَّائِلَ إِلَّا الْمُعْطِي مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْحَيُّ
وَأَنَا الْمَيِّتُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَيِّتَ إِلَّا الْحَيُّ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْبَاقِي وَأَنَا الْفَانِي وَهَلْ
يَرْحَمُ الْفَانِيَ إِلَّا الْبَاقِي مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الدَّائِمُ وَأَنَا الزَّائِلُ وَهَلْ يَرْحَمُ الزَّائِلَ
[illegible] مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَرْزُوقَ إِلَّا الرَّازِقُ

مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْجَوَادُ وَاَنَا الْبَخِیْلُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْبَخِیْلَ اِلَّا الْجَوَادُ مَوْلَایَ یَا
مَوْلَایَ اَنْتَ الْمُعَافِیْ وَاَنَا الْمُبْتَلٰی وَهَلْ یَرْحَمُ الْمُبْتَلٰی اِلَّا الْمُعَافِیْ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ
اَنْتَ الْکَبِیْرُ وَاَنَا الصَّغِیْرُ وَهَلْ یَرْحَمُ الصَّغِیْرَ اِلَّا الْکَبِیْرُ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْهَادِیْ وَ
اَنَا الضَّالُّ وَهَلْ یَرْحَمُ الضَّالَّ اِلَّا الْهَادِیْ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الرَّحْمٰنُ وَاَنَا الْمَرْحُوْمُ
وَهَلْ یَرْحَمُ الْمَرْحُوْمَ اِلَّا الرَّحْمٰنُ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ السُّلْطَانُ وَاَنَا الْمُمْتَحَنُ وَهَلْ یَرْحَمُ
الْمُمْتَحَنَ اِلَّا السُّلْطَانُ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الدَّلِیْلُ وَاَنَا الْمُتَحَیِّرُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمُتَحَیِّرَ
اِلَّا الدَّلِیْلُ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ وَاَنَا الْمُذْنِبُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمُذْنِبَ اِلَّا
الْغَفُوْرُ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْغَالِبُ وَاَنَا الْمَغْلُوْبُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمَغْلُوْبَ اِلَّا الْغَالِبُ
مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الرَّبُّ وَاَنَا الْمَرْبُوْبُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمَرْبُوْبَ اِلَّا الرَّبُّ مَوْلَایَ یَا
مَوْلَایَ اَنْتَ الْمُتَکَبِّرُ وَاَنَا الْخَاشِعُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْخَاشِعَ اِلَّا الْمُتَکَبِّرُ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اِرْحَمْنِیْ
بِرَحْمَتِکَ وَارْضَ عَنِّیْ بِجُوْدِکَ وَکَرَمِکَ وَفَضْلِکَ یَا ذَا الْجُوْدِ وَالْاِحْسَانِ وَالطَّوْلِ وَ
الْاِمْتِنَانِ بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ مؤلف گوید که سید بن طاوس بعد از این مناجات
دعاء طولانی از آنحضرت نقل کرده مسمی بدعاء امان مقام را گنجایش ذکر آن نیست و میخواهی
نیز در این مقام شریف دعائی را که در مسجد نیز بذکر میکنیم انشاء الله و بدانکه ما در هدیة الزائرین
اشاره کردیم باختلاف در محرابیکه محل ضربت خوردن امیر المؤمنین علیه السلام است که آیا همین
محراب معروف است یا آن محراب متروک و گفتیم که نهایت احتیاط در آنست که اعمال محراب را در هر دو
جا بکنند یا گاهی در معروف و گاهی در متروک **اعمال ذکر حضرت صادق علیه السلام** در
بسوی مقام حضرت صادق علیه السلام و آن واقعست در نزدیکی مسلم بن عقیل رضوان الله علیه آنجا
دو رکعت نماز کن و بعد سلام زاری و تسبیح نمودی بگو یَا صَانِعَ کُلِّ مَصْنُوْعٍ وَیَا جَابِرَ کُلِّ کَسِیْرٍ وَ
یَا حَاضِرَ کُلِّ مَلَاٍ وَیَا شَاهِدَ کُلِّ نَجْوٰی وَیَا عَالِمَ کُلِّ خَفِیَّةٍ وَیَا شَاهِدَ کُلِّ غَائِبَةٍ وَیَا
غَیْرَ مَغْلُوْبٍ وَیَا رَبَّ کُلِّ شَیْءٍ وَیَا مُؤْنِسَ کُلِّ وَحِیْدٍ وَیَا حَیَّ حِیْنَ لَا حَیَّ

غیره یا محیی الموتی و یا مبیت الاحیاء الفائز علی کل نفس بما کسبت لا اله الا انت صل
علی محمد و آل محمد پس بخوان هرچه خواهی مؤلف گوید که در پیش از این گفتیم و در اینجا نیز
میگوئیم که در مزار قدیم و مشهور بین مردم در ترتیب اعمال مسجد آنست که بعد از اینمقام بجا بیاورند
اعمال دکة القضاء و بیت الطشت را که ما موافق مصباح الزائر و بحار و دیگران بعد از اعمال
ستون چهارم نقل کردیم پس اگر خواستی بنحو مشهور عمل نمائی رجوع کن بانجا و اعمال این دو مقام را

بجا آور انشاء الله تعالی

(ذکر نمازی برای حاجت در جامع کوفه)

از حضرت صادق علیه السلام روایت است که کسیکه دو رکعت نماز گذارد در مسجد کوفه بخواند
در هر رکعت حمد و دو قل اعوذ و سوره اخلاص و کافرون و نصر و قدر و سبح اسم ربک الاعلی
و چون سلام دهد تسبیح زهراء علیها السلام بگوید پس بطلبد از خدا هر حاجتی که بخواهد
خدا حاجتش را بر آورده و دعایش را مستجاب خواهد فرمود مؤلف گوید که این ترتیب در روها موافق
روایت سید بن طاوس است در مصباح و در روایت شیخ طوسی در اقبال سوره قدر بعد از سبح
اسم است و شاید ترتیب در انها لازم نباشد همین قدر باید بعد از حمد این هفت سوره را خواند

والله العالم

(زیارت جناب مسلم بن عقیل قدس الله روحه فی نور ضریحه)

چون از اعمال مسجد کوفه فارغ شدی برو بسوی قبر مسلم بن عقیل رضوان الله علیه باب
نزد او و بگو الحمد لله الملک الحق المبین المنصاع لعظمته جبابرة الطاغین المعترف
بربوبیته جمیع اهل السموات و الارضین المقر بتوحیده سائر الخلق اجمعین و صلی
الله علی سید الانام و اهل بیته الکرام صلوة تقر بها اعینهم و یرغم بها انف شانئهم من
الجن و الانس اجمعین سلام الله العلی العظیم و سلام ملائکته المقربین و انبیائه المرسلین
و ائمته المنتجبین و عباده الصالحین و جمیع الشهداء و الصدیقین و الزاکیات
الطیبات فیما تغدی و تروح علیک یا مسلم بن عقیل بن ابیطالب رحمة الله و برکاته
اشهد انک قد اقمت الصلوة و آتیت الزکوة و امرت بالمعروف و نهیت عن المنکر و

جاهدت في الله حق جهاده وقتلت على منهاج المجاهدين في سبيله حتى لقيت الله عز
وجل وهو عنك راض واشهد انك وفيت ببيعة الله وبذلت نفسك في نصرة حجة
الله وابن حجته حتى اتيك اليقين اشهد لك بالتسليم والوفاء والنصيحة لخلف النبي
المرسل والسبط المنتجب والدليل العالم والوصي المبلغ والمظلوم المهتضم فجزاك الله عن رسوله
وعن امير المؤمنين وعن الحسن والحسين افضل الجزاء بما صبرت واحتسبت واعنت
فنعم عقبى الدار لعن الله من قتلك ولعن الله من امر بقتلك ولعن الله من ظلمك و
لعن الله من اسرى عليك ولعن الله من جهل حقك وانتهك حرمتك ولعن الله من
بايعك وغشك وخذلك واسلمك ومن اتى عليك ولم يعنك الحمد لله الذي
جعل النار مثواهم وبئس الورد المورود اشهد انك قتلت مظلوما وان الله منجز لكم
ما وعدكم جئتك زائرا عارفا بحقكم مسلما لكم تابعا لسنتكم ونصرتي لكم معدة حتى
يحكم الله وهو خير الحاكمين فمعكم معكم لا مع عدوكم صلوات الله عليكم وعلى ارواحكم
واجسادكم وشاهدكم وغائبكم والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته قتل الله امة
قتلتكم بالابدي والالسن ودر مزار كبير اين كلمات را بمنزله اذن دخول قرار داده وگفته
بر داخل شو وبجان خود را بقبر وبروايت سابقه است كه اشاره كن بضريح آنجناب بگو
السلام عليك ايها العبد الصالح المطيع لله ولرسوله ولامير المؤمنين والحسن و
الحسين عليهم السلام الحمد لله وسلام على عباده الذين اصطفى محمد وآله والسلام
عليكم ورحمة الله وبركاته ومغفرته وعلى روحك وبدنك اشهد انك مضيت
على ما مضى عليه البدريون المجاهدون في سبيل الله المبالغون في جهاد اعدائه و
نصرة اوليائه فجزاك الله افضل الجزاء واكثر الجزاء واوفر جزاء احد ممن وفى
بعهده واستجاب له دعوته واطاع ولاة امره اشهد انك قد بالغت في النصيحة
واعطيت غاية المجهود حتى بعثك الله في الشهداء وجعل روحك مع ارواح

الشهداء واعطاك من جنانه افسحها منزلا وافضلها غرفا ورفع ذكرك في العليين
وحشرك مع النبيين والصديقين والشهداء والصالحين وحسن اولئك رفيقا
اشهد انك لم تهن ولم تنكل وانك قد مضيت على بصيرة من امرك مقتديا بالصالحين
ومتبعا للنبيين فجمع الله بيننا وبينك وبين رسوله واوليائه في منازل المخبتين
فانه ارحم الراحمين پس نماز کن دو رکعت در طرف سر و از او هدیه آنجناب کن پس بگو
اللهم صل على محمد وآل محمد ولا تدع لي ذنبا و این همان دعائی است که در حرم حضرت
عباس علیه السلام خوانده میشود و بیاید ذکرش و اگر خواستی وداع کنی جناب مسلم را بخوان همان

وداعیکه در زیارت	زیارت هانی بن عروة رحمه الله و رضوانه علیه	جناب عباس ذکر میشود

میاید پس در نزد قبر او و سلام میکنی بر رسول خدا صلی الله علیه وآله و میگوئی سلام الله العظیم
وصلواته عليك يا هاني بن عروة السلام عليك ايها العبد الصالح الناصح لله
ولرسوله ولامير المؤمنين والحسن والحسين عليهم السلام اشهد انك قتلت مظلوما
فلعن الله من قتلك واستحل دمك وحشى قبورهم نارا اشهد انك لقيت الله وهو
راض عنك بما فعلت ونصحت واشهد انك قد بلغت درجة الشهداء وجعل روحك
مع ارواح الشهداء بما نصحت لله ولرسوله مجتهدا وبذلت نفسك في ذات الله ومرضاته
فرحمك الله ورضي عنك وحشرك مع محمد وآله الطاهرين وجمعنا واياك معهم في دار
النعيم وسلام عليك ورحمة الله وبركاته پس دو رکعت نماز کن و هدیه کن از برای روح هانی

و دعا کن از برای خود بآنچه میخواهی	فصل ششم	و وداع کن او را بآنچه در وداع مسلم میگفتی

(در فضیلت و اعمال مسجد سهله و اعمال مسجد زید و صعصعه)

بدانکه بعد از مسجد کبیر کوفه مسجدی بفضیلت مسجد سهله در آن عرصه نیست و آن خانه
حضرت ادریس و حضرت ابراهیم و محل ورود حضرت خضر علیه السلام و مسکن آنحضرت است و از حضرت صادق
علیه السلام منقول است که با بوبصیر فرمود ای ابومحمد گویا من می بینم حضرت صاحب الامر علیه السلام در مسجد سهله

فرود آید با اهل و عیال و منزل آنحضرت باشد و حقتعالی هیچ پیغمبری نفرستاده است مگر آنکه
در آن مسجد نماز کرده است و هر که در آن مسجد اقامت نماید چنانست که در خیمه رسول خدا صلی الله علیه
و آله اقامت نموده است و هیچ مرد و زن مؤمنی نیست مگر آنکه دلش مایلست بسوی آن مسجد و در آن
مسجد سنگی است که در آن صوت هر پیغمبری هست و هیچ کس با نیت صادقه نماز و دعا نمیکند
در آن مسجد مگر آنکه برمیگردد با حاجت برآمده شده و هیچکس در آن مسجد امان نمیطلبد مگر آنکه امان
مییابد از هر چه که میترسد گفتم فضیلت این است که از برای این مسجد است حضرت فرمود زیادتر بگو
از برایت عرض کردم بلی فرمود که آن از جمله بقعه هائی است که خدا دوست میدارد که او را در آنها
بخوانند و هیچ شب و روزی نیست مگر آنکه ملائکه میایند بزیارت آن مسجد و عبادت میکنند خدا
را در آن پس فرمود که اگر من نزدیک میبودم بشما همه نماز را در آن مسجد میکردم پس فرمود که ای ابا محمد
آنچه وصف نکردم از فضیلت این مسجد بیشتر از آنست که گفتم من عرض کردم فدایت شوم حضرت

فاقر علیه همیشه در آن مسجد (واما اعمال مسجد سهله) خواهد بود فرمود بلی الخ

پس دو رکعت نماز میان شام و خفتن سنت است از حضرت صادق علیه السلام مرویست که هر که
چنین کند دعا کند حقتعالی عمر از او بلند کند و از بعض کتب مزاریه نقل شده که چون خواستی
داخل مسجد شوی بایست نزد در و بگو بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَمِنَ اللهِ وَاِلَى اللهِ وَمَا شَاءَ اللهُ وَ
خَيْرُ الْاَسْمَاءِ لِلّٰهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي
مِنْ عُمَّارِ مَسَاجِدِكَ وَبُيُوتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَدِّمْهُمْ
بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِي فَاجْعَلْنِي اللّٰهُمَّ بِهِمْ عِنْدَكَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صَلٰوتِي بِهِمْ مَقْبُولَةً وَذَنْبِي بِهِمْ مَغْفُورًا وَرِزْقِي بِهِمْ مَبْسُوطًا وَدُعَائِي بِهِمْ
مُسْتَجَابًا وَحَوَائِجِي بِهِمْ مَقْضِيَّةً وَانْظُرْ اِلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ نَظْرَةً رَحِيمَةً اَسْتَوْجِبُ بِهَا
الْكَرَامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تَصْرِفْهُ عَنِّي اَبَدًا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ
وَالْاَبْصَارِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ وَدِينِ نَبِيِّكَ وَوَلِيِّكَ وَلَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنِي

وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَمَرْضَاتَكَ طَلَبْتُ
وَثَوَابَكَ ابْتَغَيْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اللَّهُمَّ فَأَقْبِلْ بِوَجْهِكَ إِلَيَّ وَأَقْبِلْ
بِوَجْهِي إِلَيْكَ پس بخوان آیة الکرسی و معوذتین را و تسبیح کن خدا را هفت مرتبه و تحمید کن
هفت مرتبه و تهلیل بگو هفت مرتبه و تکبیر بگو هفت مرتبه یعنی هر یک از سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ را هفت مرتبه بگو پس بگو اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا هَدَيْتَنِي وَلَكَ
الْحَمْدُ عَلَى مَا فَضَّلْتَنِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا شَرَّفْتَنِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ بَلَاءٍ حَسَنٍ ابْتَلَيْتَنِي اللَّهُمَّ
تَقَبَّلْ صَلَوَاتِي وَدُعَائِي وَطَهِّرْ قَلْبِي وَاشْرَحْ لِي صَدْرِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
و سید بن طاوس فرموده که چون اراده کردی که بمسجد سهله روی پس ما بین مغرب و عشاء در شب چهار
شنبه وارد نمی‌شوی که افضل اوقات دیگر است پس همانکه وارد شدی نماز مغرب و نافله اش را بجا
آور پس برخیز دو رکعت نماز تحیت مسجد کن قربة الی الله و چون فارغ شدی دستها را بسمت آسمان
بلند کن و بگو أَنْتَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ مُبْدِئُ الْخَلْقِ وَمُعِيدُهُمْ وَأَنْتَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ
خَالِقُ الْخَلْقِ وَرَازِقُهُمْ وَأَنْتَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ وَأَنْتَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا
أَنْتَ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ وَبَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ أَنْتَ وَارِثُ الْأَرْضِ وَمَنْ عَلَيْهَا أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ وَأَنْتَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ السِّرِّ وَأَخْفَى أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذِي إِذَا دُعِيتَ بِهِ أَجَبْتَ وَإِذَا سُئِلْتَ بِهِ أَعْطَيْتَ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ
وَبِحَقِّهِمُ الَّذِي أَوْجَبْتَهُ عَلَى نَفْسِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ لِي حَاجَتِي السَّاعَةَ السَّاعَةَ
يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا غِيَاثَاهُ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ أَوْ اسْتَأْثَرْتَ
بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعَجِّلَ فَرَجَنَا السَّاعَةَ يَا مُقَلِّبَ
الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ يَا سَمِيعَ الدُّعَاءِ پس بسجده برو و خشوع کن و بخوان خدا را بجهة هر چه میخواهی
پس نماز میکن اری در گوشه که در طرف مغرب و شمالست دو رکعت و آن موضع خانه حضرت ابراهیم
خلیل علیه السلام است که از آنجا بجنگ عمالقه رفت و چون از نماز فارغ شدی تسبیح بکن و پس از آن بگو

اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذِهِ الْبُقْعَةِ الشَّرِيْفَةِ وَبِحَقِّ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيْهَا قَدْ عَلِمْتَ حَوَائِجِيْ فَصَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِهَا وَقَدْ اَحْصَيْتُ ذُنُوْبِيْ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْهَا اَللّٰهُمَّ
اَحْيِنِيْ مَا كَانَتِ الْحَيٰوةُ خَيْرًا لِّيْ وَاَمِتْنِيْ اِذَا كَانَتِ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِّيْ عَلٰى مُوَالَاةِ اَوْلِيَائِكَ وَمُعَادَاةِ
اَعْدَائِكَ وَافْعَلْ بِيْ مَا اَنْتَ اَهْلُهٗ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ پس نماز میکند ازی در گوشهٔ دیگر
که در سمت مغرب و قبله است دو رکعت و دستها را بلند میکنی و میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ صَلَّيْتُ
هٰذِهِ الصَّلٰوةَ اِبْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَطَلَبَ نَائِلِكَ وَرَجَاءَ رِفْدِكَ وَجَوَائِزِكَ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْهَا مِنِّيْ بِاَحْسَنِ قَبُوْلٍ وَّبَلِّغْنِيْ بِرَحْمَتِكَ الْمَاْمُوْلَ وَافْعَلْ بِيْ مَا اَنْتَ اَهْلُهٗ يَا
اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ پس سجده برو و بگذار دو طرف صورت را بر خاک پس برو بگوشه که در طرف مشرق
است و دو رکعت نماز گذار و دستها را بکشا و بگو اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَتِ الذُّنُوْبُ وَالْخَطَايَا قَدْ
اَخْلَقَتْ وَجْهِيْ عِنْدَكَ فَلَمْ تَرْفَعْ لِيْ اِلَيْكَ صَوْتًا وَّلَمْ تُجِبْ لِيْ دَعْوَةً فَاِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِكَ يَا اَللّٰهُ
فَاِنَّهٗ لَيْسَ مِثْلُكَ اَحَدٌ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ تُقْبِلَ اِلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيْمِ وَتُقْبِلَ بِوَجْهِيْ اِلَيْكَ وَلَا تُخَيِّبْنِيْ حِيْنَ اَدْعُوْكَ وَلَا تَحْرِمْنِيْ
حِيْنَ اَرْجُوْكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ مؤلف گوید که از بعض کتب مزاریه غیر معروفه نقل شده که بعد از آن
سر برو بگوشهٔ دیگر که در طرف مشرق واقع شده و دو رکعت نماز گذار در آنجا و بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اَللّٰهُ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ خَيْرَ عُمُرِيْ اٰخِرَهٗ وَخَيْرَ اَعْمَالِيْ
خَوَاتِيْمَهَا وَخَيْرَ اَيَّامِيْ يَوْمَ اَلْقَاكَ فِيْهِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ دُعَائِيْ وَاسْمَعْ
نَجْوَايَ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيْمُ يَا قَادِرُ يَا قَاهِرُ يَا حَيًّا لَا يَمُوْتُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوْبَ
الَّتِيْ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ وَلَا تَفْضَحْنِيْ عَلٰى رُؤُوْسِ الْاَشْهَادِ وَاحْرُسْنِيْ بِعَيْنِكَ الَّتِيْ لَا تَنَامُ وَارْحَمْنِيْ بِقُدْرَتِكَ
عَلَيَّ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ الطَّاهِرِيْنَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ پس نماز میکند
در خانه که در وسط مسجد است دو رکعت و میگوئی يَا مَنْ هُوَ اَقْرَبُ اِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيْدِ
يَا مَنْ يَّحُوْلُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهٖ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَحُلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَنْ

بِقُوَّتِكَ بَاكِرًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِينِي مِنْهُ شَيْءٌ اِكْفِنَا اَللّٰهُمَّ مِنْ اَمْرِ الدُّنْيَا
وَالْاٰخِرَةِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس بگذارد دو طرف رو خود را بر خاک مؤلف گوید که اینمکان
شریف در اینزمان معروفست بمقام امام زین العابدین علیه السلام و در مزار قدیم نقل کرده که
بعد از دو رکعت نماز در اینمقام بخواند دعای اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ يَا مَنْ لَا تَرَاهُ الْعُيُونُ الخ
و این دعا در اعمال دکه باب امیرالمؤمنین علیه السلام در مسجد کوفه ذکر شد بانجا رجوع شود و در
نزدیک همین مکان بقعه ایست معروف بمقام مهدی علیه السلام مناسبست زیارت آنحضرت در آن
محل شریف و از بعض کتب مزاریه نقل شده که شایسته است زیارت کنند آنحضرت را در اینمحل در حالیکه
ایستاده باشند باین زیارت سَلَامُ اللّٰهِ الْكَامِلُ التَّامُّ الشَّامِلُ الخ و این همان استغاثه ایست
که ما در فصل هفتم از باب اول از کلم طیب نقل کردیم دیگر تکرار نکنیم و سید بن طاوس از ابی

از زیارات سرداب مقدس	ذکر نماز و دعای مسجد زید رحمه الله	شمرده بعد از دو رکعت نماز

پس مرو بمسجد زید که نزدیک مسجد سهله است و دو رکعت نماز در آن میگذار و در رکعتها را میگشائی
و میگوئی اِلٰهِي قَدْ مَدَّ اِلَيْكَ الْخَاطِئُ الْمُذْنِبُ يَدَيْهِ بِحُسْنِ ظَنِّهِ بِكَ اِلٰهِي قَدْ جَلَسَ الْمُسِيءُ
بَيْنَ يَدَيْكَ مُقِرًّا لَكَ بِسُوءِ عَمَلِهِ وَرَاجِيًا مِنْكَ الصَّفْحَ عَنْ زَلَلِهِ اِلٰهِي قَدْ رَفَعَ اِلَيْكَ الظَّالِمُ
كَفَّيْهِ رَاجِيًا لِمَا لَدَيْكَ فَلَا تُخَيِّبْهُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ فَضْلِكَ اِلٰهِي قَدْ جَاءَ الْعَائِذُ اِلَى الْمَعَاذِ
بَيْنَ يَدَيْكَ خَائِفًا مِنْ يَوْمٍ تَجْثُو فِيهِ الْخَلَائِقُ بَيْنَ يَدَيْكَ اِلٰهِي جَاءَكَ الْعَبْدُ الْخَاطِئُ
فَزِعًا مُشْفِقًا وَرَفَعَ اِلَيْكَ طَرْفَهُ حَذِرًا رَاجِيًا وَفَاضَتْ عَبْرَتُهُ مُسْتَغْفِرًا نَادِمًا وَعِزَّتِكَ
وَجَلَالِكَ مَا اَرَدْتُ بِمَعْصِيَتِي مُخَالَفَتَكَ وَمَا عَصَيْتُكَ اِذْ عَصَيْتُكَ وَاَنَا بِكَ جَاهِلٌ
وَلَا لِعُقُوبَتِكَ مُتَعَرِّضٌ وَلَا لِنَظَرِكَ مُسْتَخِفٌّ وَلٰكِنْ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي وَاَعَانَتْنِي عَلٰى ذٰلِكَ شِقْوَتِي
وَغَرَّنِي سِتْرُكَ الْمُرْخَى عَلَيَّ فَمَنَ الْاٰنَ مِنْ عَذَابِكَ مَنْ يَسْتَنْقِذُنِي وَبِحَبْلِ مَنْ اَعْتَصِمُ اِنْ قَطَعْتَ
حَبْلَكَ عَنِّي فَيَا سَوْأَتَاهُ غَدًا مِنَ الْوُقُوفِ بَيْنَ يَدَيْكَ اِذَا قِيلَ لِلْمُحِقِّينَ جُوزُوا وَلِلْمُثْقَلِينَ
حُطُّوا مَتٰى يُحْتَسَبُ اَجْرُ اَمْ مَعَ الْمُثْقَلِينَ اَحْمِلُ وَيْلِي كُلَّمَا كَبُرَتْ سِنِّي كَثُرَتْ ذُنُوبِي وَيْلِي كُلَّمَا طَالَ

عُمْرِي كَثُرَتْ مَعَاصِي فَكَمْ أَتُوبُ وَكَمْ أَعُودُ أَمَا آنَ لِي أَنْ أَسْتَحْيِيَ مِنْ رَبِّي اَللّٰهُمَّ فَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَخَيْرَ الْغَافِرِينَ پس گریه کن و صورت بخاک گذار
و بگو ارْحَمْ مَنْ أَسَاءَ وَاقْتَرَفَ وَاسْتَكَانَ وَاعْتَرَفَ پس بگذار طرف راست رو را و بگو إِنْ كُنْتُ
بِئْسَ الْعَبْدُ فَأَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ پس بگذار طرف چپ را و بگو عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ
الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يَا كَرِيمُ پس برگرد بحال سجود و بگو الْعَفْوَ الْعَفْوَ صد مرتبه مؤلف گوید
که این مسجد از مساجد شریفه کوفه است و منسوبست بزید بن صوحان که از بزرگان اصحاب
امیر المؤمنین علیه السلام و از ابدال شمار میرفته و در جنگ جمل در یاری آنحضرت شهید شده و این
دعا که ذکر شد دعای او بوده که در نماز شب میخوانده و در نزدیکی مسجد او مسجد برادرش صعصعه
بن صوحان است که او نیز از اصحاب امیر المؤمنین علیه السلام و از عارفین بحق آنجناب و از بزرگان اهل
ایمان است و چندان فصیح و بلیغ بود که امیر المؤمنین علیه السلام او را خطیب شیخ گفته و بمهارت در
خطب و فصاحت در لسان او را ثنا فرموده و هم او را بقلت مؤنه و کثرت معونه مدح نموده و در شبی که
آنحضرت از دنیا رحلت فرمود و فرزندان آنجناب جنازه نازنینش را از کوفه بنجف حمل نمودند صعصعه
از جمله مشیعین بود و چون از کار دفن آنحضرت فارغ شدند صعصعه نزد قبر مقدس ایستاد
و مشتی از خاک برگرفت و بر سر خود ریخت و گفت پدر و مادرم فدای تو باد یا امیر المؤمنین گوارا
باد ترا کرامتهای خدا ای ابو الحسن بتحقیق که مولد تو پاکیزه بود و صبر تو قوی و جهاد تو عظیم بود
و بآنچه از زوائد رسیدی و تجارت سودمند کردی بنزد پروردگار خود رفتی و از این نوع کلمات
بسیار گفت و گریه کرد گریه سختی و بگریه در آورد سایرین را و در حقیقت سر قبر آنحضرت مجلس
شد که در آن شب منعقد گردید و صعصعه منزله روضه خوان بود و مستمعین جناب
حسن و امام حسین علیهما السلام و محمد بن الحنفیه و ابو الفضل العباس و سایر فرزندان و بستگان
آنحضرت و چون این کلمات بپایان رسید روی بجانب امام حسن و امام حسین علیهما السلام و سایر فرزندان
کردند و ایشان را تعزیت و تسلیت گفتند پس جماعتی بکوفه مراجعت نمودند و از جمله مسجد صعصعه

از مساجد شریفه کوفه است و جماعتی امام زمان صلوات الله علیه را در ماه رجب در این مسجد مشاهده کرده اند که دو رکعت نماز کرده اند دعا را خوانده اللهم یا ذا المنن السابغة والآلاء الواسعة الدعاء و ظاهر عمل آنحضرت آنست که این دعا مخصوص این مسجد شریف و از اعمال اوست نظیر دعاهای مسجد سهله و زید لکن چون در ماه رجب بوده که آنحضرت این دعا را خوانده اند احتمال دارد که شاید این دعا از دعاهای ایام رجب باشد و لهذا در کتب علماء در اعمال ماه رجب نیز ذکر شده و ما نیز چون این دعا را در اعمال رجب ذکر کرده بودیم همان اکتفا کردیم بتکرار نیز اختیم طالبین را انشاء الله

رجوع کند

(فصل هفتم)

در فضیلت زیارت حضرت ابو عبد الله الحسین صلوات الله علیه و آبا بکر زائر آنجناب باید مراعات آداب را نماید در طریق زیارت و در آنحرم مطهر و کیفیت زیارت آنحضرت و در آن سه مقصد است

مقصد اول

(در فضیلت زیارت آنحضرت است)

بدانکه فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام از حیطهٔ بیان بیرون است و در اخبار بسیار وارد شده که معادل حج و عمره و جهاد بلکه بالاتر و افضل است بدرجات و باعث مغفرت و خفت حساب و رفع درجات و اجابت دعوات و موجب طول عمر و حفظ بدن و مال و زیادتی روزی و برآمدن حاجات و رفع هموم و کربات است و ترک آن سبب نقصان دین و ایمان و ترک حق بزرگی از حقوق پیغمبر صلی الله علیه و آله است و کمتر ثوابی که بزائر آنقبر شریف رسد آنست که گناهانش آمرزیده شود و آنکه حق تعالی جان و مال او را حفظ کند تا او را با اهل خود برگرداند و چون روز قیامت شود حق تعالی او را حافظ خواهد بود از دنیا و در روایات بسیار است که زیارت آنحضرت غم را زایل میکند و شدت جان کندن و هول قبر را برطرف میکند و آنکه هر مالیکه در راه زیارت آنحضرت خرج شود حساب میشود برای او هر درهمی هزار درهم بلکه بده هزار درهم و چون رو بقبر آنحضرت رود چهار هزار ملک استقبال او میکنند و چون برمیگردد مشایعت او مینمایند و آنکه پیغمبران و اوصیاء ایشان و ائمه معصومین علیهم السلام که سلام الله علیهم اجمعین بزیارت آنحضرت میآیند و دعا برای زوار آنحضرت میکنند ایشان را

بشارتها میدهند حضرت عالی نظر رحمت میفرماید بسوی زائرین امام حسین علیه السلام بیش از اهل
عرفات و آنکه هر کسی در روز قیامت آرزو میکند که کاش زائر آن حضرت بود از بسکه مشاهده میکند
از کرامت و بزرگواری ایشان در آن روز و روایات در این باب بیحد است و ما در ضمن زیارات مخصوصه
اشاره بپاره از فضیلت زیارت آن حضرت خواهیم نمود و در اینجا اکتفا میکنیم بذکر روایت ابن قولویه
و کلینی و سید بن طاوس و دیگران روایت کرده اند بسندهای معتبر از ثقه جلیل القدر معتمد علیه
بجلی کوفی که گفت بکوفه بخدمت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام رفتم دیدم آن حضرت را که در مصلای
خویش مشغول نماز است نشستم تا نمازش تمام شد پس شنیدم که مناجات میکرد با پروردگار خود
و میگفت ای خداوندی که مخصوص گردانیده ما را بکرامت و وعده داده ما را شفاعت و علوم رسالت
را بما داده و ما را وارث پیغمبران گردانیده و ختم کرده بما امتهای گذشته را و ما را مخصوص
بوصیت پیغمبر گردانیده و علم گذشته و آینده را بما عطا کرده و دلهای مردم را بسوی ما مایل گردانیده
اغفر لی و لاخوانی و زوار قبر ابی الحسین بن علی صلوات الله علیهما بامر مرا و برادران مرا و
زیارت کنندگان قبر ابی عبد الله الحسین علیه السلام را آنانکه خرج کرده اند مالهای خود را و بیرون شده اند
از شهرها بدنهای خود را برای رغبت در نیکی ما و امید ثوابهای تو در صله ما و برای شاد گردانیدن
پیغمبر تو و اجابت نمودن ایشان امر ما را و برای خشمیکه بر دشمنان داخل کرده اند و مرا با ایشان خوشنود
گشت پس مکافات ده ایشان را از جانب ما بخوشنودی و حفظ کن ایشان را در شب و روز و خلیفه ایشان
باش در اهل و اولاد ایشان که در وطن خود گذاشته اند بخلافت نیکو و رفیق ایشان باش در وقتی
که بشتر چهارپا ماند و هر ضعیف و شدید از خلقت را و شر شیاطین جن و انس را و بده
بایشان زیاده از آنچه امیدوارند از تو در زود شدن از وطنهای خود و در اختیار کردن ایشان
مرفه بودن را مالها و خویشان خود خداوندا دشمنان ما را عیب کردند بر ایشان بیرون آمدن
بزیارت پس مانع نشد ایشان را از عزم کردن و بیرون آمدن بسوی تو آنروی مخالفت ایشان و آنچه
بیاد وجود بی غیرتی آنمرد و ارحم بالک الخذ و ای تقلب علی قبر ابی عبد الله علیه السلام

پس رحم کن آن روحها را که آفتاب متغیر گردانیده است و رحم کن گونه های ایشان را که میگردانند
و میمالند بر قبر امام حسین علیه السلام و رحم کن آن دیده ها را که گریه شان جاری شد از ترحم بر ما و رحم
کن آن دلها را که جزع کرده اند و سوخته اند از برای مصیبت ما و رحم کن آن فغانها را که در مصیبت ما
بلند کرده اند خداوندا آنجانها و آن بدنها را بتو میسپارم تا سیراب گردانی ایشان را از حوض کوثر
در روز تشنگی و پیوسته آنحضرت باین نحو دعا میکرد در سجده پس چون فارغ شد گفتم اندعا که
من از شما شنیدم اگر در حق کسی میگردید که خدا را نمیشناخت گمان داشتم که آتش جهنم باو نرسد
هرگز والله که آرزو کردم که زیارت آنحضرت کرده بودم و حج نکرده بودم حضرت فرمود که چه بسیار زنگ
تو با آنحضرت چه مانعست ترا از زیارت ای معویه ترک زیارت مکن گفتم فدای تو شوم نمیدانستم
که اینقدر فضیلت دارد فرمود که ای معویه آنها که برای زیارت کنندگان آنحضرت دعا میکنند آسمان
زیادتر از آنهاند که دعا میکنند برای ایشان در زمین ترک مکن زیارت آنحضرت را از برای خوف آن
احدی که هر که از برای خوف ترک زیارت کند آنقدر حسرت برد که آرزو کند که کاش آنقدر میماندم تا
قبر آنحضرت که در آنجا مدفون میشدم آیا دوست نمیداری که خدا ببیند ترا در میان آنها که دعا
میکنند برای ایشان رسول خدا و علی و فاطمه و ائمه معصومین علیهم السلام آیا نمیخواهی از آنها باشی که
ملائکه در قیامت با ایشان مصافحه میکنند آیا نمیخواهی از آنها باشی که در قیامت بیایند و هیچ
گناه بر ایشان نباشد آیا نمیخواهی از آنها باشی که در قیامت حضرت رسول صلی الله علیه و آله با ایشان
مصافحه میکند **مقصد دویم** در آدابیکه زائر حضرت سید الشهداء علیه السلام باید مراعات
آنها را نماید در طریق زیارت و در آنحرم مطهر و آن چند چیز است اول سه روز روزه دارد پیش از آنکه
از خانه بیرون رود و در روز سیم غسل کند چنانکه حضرت صادق علیه السلام بصفوان در دستور العمل داد
و بیاید در ذکر زیارت هفتم و شیخ محمد بن المشهدی در مقدمات زیارت عید بن ذکر فرمود که چون
اراده کنی زیارت آنحضرت را پس سه روز روزه بدار و روز سیم غسل کن و اهل و عیال خود را بسوی
خود جمع کن و بگو اللهم انی استودعک الیوم نفسی و اهلی و مالی و ولدی و کل من کان منی

بسبیل الشاهد منهم والغائب اللهم احفظنا بحفظك بحفظ الایمان واحفظ علینا اللهم
اجعلنا فی حرزك ولا تسلبنا نعمتك ولا تغیر ما بنا من نعمة وعافیة وزدنا من فضلك
انا الیك راغبون آنگاه از منزل خود بیرون برو با حال خشوع و بسیار بگو لا اله الا الله و
الله اکبر والحمد لله و ثنای خداوند و صلوات بر پیغمبر و آل او و صلوات الله علیهم بفرست و دعاء
بیفت بارامی و وقار و روایت شده که حق تعالی خلق میکند از عرق زوار قبر امام حسین علیه السلام
از هر عرقی هفتاد هزار ملک که تسبیح میکنند خدای تعالی را و استغفار میکنند برای او و برای زوار
امام حسین علیه السلام تا آنکه روز قیامت برپا شود در تهذیب از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون زیارت
امام حسین علیه السلام بروی زیارت کن آنحضرت را محزون و غمناک و ژولیده مو و غبار آلوده گرسنه و
تشنه که آنحضرت با این احوال شهید شده است و حاجات خود را طلب نما و برگرد و آنرا وطن خود قرار مده
سیم آنکه در سفر زیارت آنحضرت توشه را از چیزهای لذیذ مانند بریانی و حلواها قرار ندهد و خود را
خود را نان با لبن یعنی شیر یا ماست قرار دهد از حضرت صادق علیه السلام روایت است که فرمود شنیده ام که
جماعتی بزیارت امام حسین علیه السلام میروند با خود سفره ها برمیدارند که در آنها بریان و غاله و حلوا هست
و حلوا هست و اگر بزیارت قبر پدران یا دوستان خود بروند اینها را با خود برمیدارند و در حدیث
معتبر دیگر منقول است که آنحضرت بمفضل بن عمر فرمود که زیارت کنید امام حسین علیه السلام را بهتر از آن است
که زیارت نکنید و زیارت نکنید بهتر از آنکه زیارت کنید مفضل گفت پشت مرا شکستی
فرمود که والله اگر بزیارت قبر پدران خود بروید اندوهگین و غمناک میروید و بزیارت آنحضرت که
میروید سفره ها با خود برمیدارید بلکه میباید ژولیده مو و گرد آلود بروید مؤلف گوید
شبهه است برای اغنیا و تجار که ملاحظه اینمطلب را در این سفر نمایند مگر در بلاد بکه
بشان است تا گویا بعضی دوستان که ایشان را دعوت و مهمانی میکنند و بدون تکلف
نیست مفید و زاد آنها خورجهای ما از مطبوخات لذیذه و مرغ بریان و سایر بریان و مسوق
قبول نکنند و بگویند که فرمود المسلم و شایسته نیست برای ما تعدی باین نحو غذا فاشی کلی

روایت کرده که بعد از شهادت امام حسین علیه السلام زوجهٔ کلبیهٔ آنحضرت آمد مانند مرغ بر آنحضرت
و گریست و گریستند با او زنها و خدمتکاران تا حدیکه اشکهای آنها خشک شد و دیگر اشک نیامد
پس از یکجائی برای آنحضرت هدیه فرستادند چون که معنی آن را مرغ قطا گفته اند برای آنکه
از خوردن آن قوتی بگیرند در گریستن بر امام حسین علیه السلام چون آنحضرت آن را دید پرسید این چیست
گفتند هدیه ایست که فلانی فرستاده برای شما که استعانت بجوئید بآن در ماتم حسین علیه السلام
فرمود لَسْنَا فِي عُرْسٍ فَنَاصْنَعُ بِهَا ما که در عروسی نیستیم تا آنرا چه با این خوراک پس امر فرمود آنرا از
خانه بیرون بردند چهار مراز چیزهائی که در سفر زیارت حضرت امام حسین علیه السلام مندوبست
تواضع و فروتنی و خشوع و راه رفتن مانند بندهٔ ذلیل پس کسانیکه در طریق زیارت آنحضرت
سوار میشوند بر این مراکب جدیده که بقوهٔ بخار بسرعت حرکت مینماید و امثال آن باید خلی
ملتفت خود باشند که تجبر و تکبر نکنند و بر سایر زائرین و بندگان خدا که پیاده و مشقت بکشند
میروند بزرگی ننمایند و آنها را بچشم حقارت نظر نکنند علماء در احوال اصحاب کهف نقل کرده اند
که آنها از مخصوصین دقیانوس و بمنزلهٔ وزرای او بودند وقتیکه حقتعالی رحمت خود را شامل
حال آنها فرمود و بفکر خداپرستی و اصلاح کار خود برآمدند صلاح خود را در این دیدند که از مردم
کناره گیرند و در غاری ماوی گرفته بعبادت خدا مشغول شوند پس سوار بر اسبها شده و از شهر بیرون
آمدند همینکه سه میل راه رفتند یملیخا که یکی از آنها گفت یا اخوتاه جاءت مَسْكَنَةُ الآخِرَةِ وَ
ذَهَبَ مُلْكُ الدُّنْيَا اِنْزِلُوا عَنْ خُيُولِكُمْ وَامْشُوا عَلَى اَرْجُلِكُمْ ای برادران این راه راه آخرت است
و باید بخوفقیری و مسکنت رفت و ملک و ریاست دنیا را باید کنار گذاشت اکنون از اسبها
پیاده شوید و با پای پیاده بدرگاه حقتعالی بروید تا شاید پروردگار شما بر شما رحم نماید
که شیئی در امر شما نصیب شما فرماید پس همگی از اسبهای خویش پیاده شدند و در آن روز آن بزرگ
معظمین با پای پیاده هفت فرسخ راه رفتند تا آنکه پاهای ایشان مجروح شد و خون از آنها
متقاطر گردید پس زائرین این قبر مطهر این مطلب را در نظر داشته باشند و هم بدانند که هر چه در این

راه شخص برای خدا تواضع کند باعث رفعت مقام او خواهد شد ولهذا در آداب زیارت آنجناب
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که بزیارت قبر امام حسین علیه السلام برود پیاده حق
تعالی بنویسد از برای او بعدد هر گامی هزار حسنه و محو میکند از او هزار گناه و بلند کند از برای او
در بهشت هزار درجه پس چون بشط فرات برسی غسل کن و پاهای خود را برهنه کن و نعلهای
خود را در دست خود بگیر و راه روانه شد راه رفتن بنده ذلیل بیچاره آنکه اگر در بین راه زوار
پیاده دید که وا مانده و خسته شده و از او استعانتی خواست تا ممکن شود در کار او اهتمام
نموده او را بمنزل برساند و مبادا با او استخفاف و بی اعتنائی نماید شیخ کلینی بسند معتبر از ابو
هرون روایت کرده که من حاضر بودم در خدمت حضرت صادق علیه السلام که فرمود بمردی که در نزد او بود
چه شده از برای شما که استخفاف مینمائید بما پس برخاست از بین آنها مردی از اهل خراسان گفت پناه
میبرم بخدا از آنکه ما استخفاف کنیم بشما یا بچیزی از امر شما فرمود آری تو خودت یکی از آن اشخاص
هستی که سبک شمردی و خوار نمودی مرا آن مرد گفت پناه میبرم بخدا که من خوار نموده باشم شما را فرمود
وای بر تو آیا نشنیدی فلان کس را در وقتیکه نزد یک بحفه بود پس با تو گفت مرا بقدر یک پیل سوار
کن که بخدا سوگند من خسته شدم بخدا سوگند که تو سر بسوی او بلند نکردی و استخفاف با او نمودی
و هر کسیکه مؤمنی را خوار نماید ما را خوار نموده و حرمت خدا را ضایع کرده مؤلف گوید که ما در آداب زیارت
در ادب نهم کلامی بار روایتی از علی بن یقطین که مناسبت با این مقام ذکر کردیم بآنجا رجوع کن که
در آن موعظه نیکوئی است و این ادب که در اینجا ذکر شد اختصاص بزوار امام حسین علیه السلام ندارد
لکن چون این مطلب در راه زیارت آنحضرت خیلی اتفاق می افتد لهذا ما در اینجا ذکر نمودیم ثقه
جلیل القدر محمد بن مسلم مرویست که بحضرت امام محمد باقر علیه السلام عرض کرد که چون ما بزیارت پدرت
حسین بن علی علیه السلام میرویم آیا بچه آن است که در حجیم فرمود بلی گفت پس بر ما لازم است آنچه بر
حاجیان لازم است فرمود که بر تو لازم است که نیکو مصاحبت بنمائی با هر که رفیق تست و بر تو
است که سخن بگوئی مگر سخن خیر و لازم است بر تو که یاد خدا بسیار بکنی و لازم است که بخدا مسألت

پاکیزه باشد و لازم است که غسل کنی پیش از آنکه داخل حایر شوی و لازمست که با خشوع و رقت
باشی و نماز بپا بکنی و صلوات بر محمد و آل محمد بپا بفرستی و باید که خود را نگاه داری از چیزهائی
که مر او را نیست تو را و باید که دیدهٔ خود را از حرام و شبهه بپوشانی و احسان بر برادران مؤمن
پریشان خود بکنی و اگر کسی را ببینی که خرجش تمام شده او را دستگیری کنی و خرجی خود را با ایشان خورد
ایشان برابر قسمت کنی و لازمست بر تو تقیه که قوام دین تو بآن است و پرهیزکاری از چیزهائی
که خدا از آنها نهی کرده است و ترک کنی خصومت و بسیار قسم خوردن و مجادله و منازعه کردن
آن قسم باشد پس چون چنین کنی تمام میشود ثواب حج و عمره از برای تو و مستوجب میشوی از جانب
کسیکه طلب ثواب او کرده بمال خرج کردن و از اهل خود دور افتادن اینکه برگردی بامرزش گناهان
و رحمت و خوشنودی خدا هفتم در روایت ابوحمزه ثمالی از حضرت صادق علیه السلام در باب زیارت امام
حسین علیه السلام منقولست که چون بنزدیک بارهای خود را در آنجا بگذار و روغن بر خود مال
و سرمه مکش و گوشت مخور تا آنکه در آنجا مقیم میباشی هشتم غسل بآب فرات کنی روایات در
فضیلت آن بسیار است در حدیثی از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که غسل کند بآب فرات
و زیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را از گناهان خالی شود مانند روزی که از مادر متولد شده باشد
و اگرچه گناهان کبیره بوده باشد و روایت شده که خدمت آنحضرت عرض شد که باشد که ما بزیارت
قبر امام حسین علیه السلام برویم و سوار باشیم بر ما غسل زیارت بسبب سواری یا غیر آن فرمود که هر که غسل کند
در فرات و زیارت کند حسین علیه السلام را نوشته شود برای او از فضیلت آنقدر که بشماره در نیاید
بشیر دهقان روایتست که حضرت صادق علیه السلام فرمود که هر که بزیارت قبر حسین بن علی علیه السلام برود پس
وضو بگیرد و غسل کند در فرات بر نداره قدمی نگذارد قدمی مگر آنکه بنویسد حق تعالی برای او
حجه و عمره و در بعضی روایات است که غسل کن از فرات از موضعی که برابر قبر آنحضرت واقع شود و خوبست
چنانکه از بعضی روایات استفاده میشود چون بفرات برسد صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه لا اله
الا الله و صد مرتبه صلوات بر پیغمبر و آل آنحضرت بفرستد هشتم چون خواستی داخل حایر مقدس شوی

از در یکه در جانب مشرق واقعست داخل شو چنانکه حضرت صادق علیه السلام بیوسف کناسی فرمودند
دقم در روایت این قولویه است که حضرت صادق علیه السلام بمفضل بن عمر فرمود که ای مفضل چون بسی
بقبر امام حسین علیه السلام بر در روضه بایست و این کلمات را بخوان که ترا بهر کلمه نصیبی از رحمت الهی
خواهد بود السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَارِثَ عَلِيٍّ وَصِيِّ رَسُولِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ الرَّضِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ الصِّدِّيقُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
الْوَصِيُّ الْبَارُّ التَّقِيُّ السَّلَامُ عَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ وَأَنَاخَتْ بِرَحْلِكَ السَّلَامُ عَلَى
مَلَائِكَةِ اللهِ الْمُحْدِقِينَ بِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ
وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَ
بَرَكَاتُهُ پس بسوی قبر روانه میشوی و هر قدمیکه برمیداری یا میگذاری مثل ثواب کسی داری که در
خون خود دست و پا زده باشد در راه خدا پس چون بنزدیک قبر رسی دست بر قبر بمال و بگو
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ فِي أَرْضِهِ وَسَمَائِهِ پس بیرون رو و متوجه نماز میشوی و هر رکعت میکنی
نزد آنحضرت مثل ثواب کسی داری که حج و عمره هزار مرتبه کرده باشد و هزار بنده آزاد کرده باشد و هزار
مرتبه از برای خدا بجهاد ایستاده باشد با پیغمبر مرسل الخبر یازدهم از ابو سعید مدائنی منقولست که
گفت رفتم بخدمت حضرت صادق علیه السلام و پرسیدم که بروم بزیارت قبر حسین علیه السلام فرمود بلی برو
بزیارت قبر حسین علیه السلام فرزند رسول خدا صلی الله علیه و آله بنیکترین بندگان [illegible]
و نیکوکارترین نیکوکاران و چون آنحضرت را زیارت کنی نزد سر آنحضرت [illegible]
المؤمنین علیه السلام را بخوان و نزد پای آنحضرت هزار مرتبه [illegible]
آنحضرت دو رکعت نماز بکن و در آن دو رکعت [illegible]

از برای تو خواهد بود گفتم فدای تو شوم تسبیح علی و فاطمه علیهما السلام را بمن بیاموز فرمود بلی ای ابو سعید
تسبیح علی علیه السلام این است سُبْحَانَ الَّذِي لَا تَنْفَدُ خَزَائِنُهُ سُبْحَانَ الَّذِي لَا يَبِيدُ مَعَالِمُهُ سُبْحَانَ
الَّذِي لَا يَفْنَى مَا عِنْدَهُ سُبْحَانَ الَّذِي لَا يُشْرِكُ أَحَدًا فِي حُكْمِهِ سُبْحَانَ الَّذِي لَا اضْمِحْلَالَ لِفَخْرِهِ سُبْحَانَ
الَّذِي لَا انْقِطَاعَ لِمُدَّتِهِ سُبْحَانَ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ و تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام این است سُبْحَانَ ذِي
الْجَلَالِ الْبَاذِخِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ
ذِي الْبَهْجَةِ وَالْجَمَالِ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى بِالنُّورِ وَالْوَقَارِ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَثَرَ النَّمْلِ فِي الصَّفَا وَ
وَقْعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ دوازدهم آنکه نماز فریضه و نافله را نزد قبر امام حسین علیه السلام بجا آورد زیرا
که نماز نزد آنحضرت مقبول است سید بن طاوس گفته که جد و جهد کن که از فوت نشود فریضه و نافله
در حایر شریف همانا روایت شده که نماز واجبی نزد آنحضرت برابر است با حج و نماز نافله با عمره مؤلف
گوید که در روایت مفضل گذشت ثواب بسیاری برای نماز در حایر شریف و در روایت معتبری
از آنحضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که زیارت کند آنحضرت را و دو رکعت نماز بجا آورد
نزد آنحضرت بکند ثواب حج و عمره برای او نوشته شود و آنچه از اخبار ظاهر میشود آن است که نماز زیارت
و غیر آن را در عقب قبر آنحضرت و در بالا سر کردن هر دو خوب است و اگر در بالا سر کند عقب را باید
که محاذی اصل قبر مقدس نباشد و در روایت ابو حمزه ثمالی است از حضرت صادق علیه السلام که
نزد سر آنحضرت دو رکعت نماز بگذار در رکعت اول سوره حمد و سوره یس بخوان و در رکعت دوم
سوره حمد و سوره الرحمن بخوان و اگر خواهی در پشت قبر نماز را بکن و در بالای سر بهتر است و چون فارغ شوی
نماز کن آنچه خواهی و اما این دو رکعت نماز زیارت تا چهار است نزد هر قبری که زیارت کنند و ابن قولویه
از حضرت باقر علیه السلام روایت کرده که شخصی فرمود ای ابن رسول الله چه می‌فرمائی در مردی که
برود نزد قبر حسین صلوات الله علیه و چهار رکعت نماز بگذارد نزد او و بخواهد حاجت خود را بسبب آن
که نماز فریضه نزد آنحضرت معادل است با حج و نماز نافله معادل است با عمره سپس دهم بدانکه عمده
آنچه از روضه مطهره ابا عبد الله حسین علیه السلام است زیرا که اجابت دعا در تحت آن قبه شامخه

یکی از چیزهائیست که در عوض شهادت حقتعالی بآنحضرت لطف فرموده و زائر باید از غنیمت نشمرد
در تضرع و انابه و توبه و عرض حاجات کوتاهی نکند و در طی زیارات آنحضرت ادعیه بسیار و بامضامین
عالیه وارد شده و اگر بنای اختصار نبود من چند دعائی در اینجا ذکر میکردم بهتر آنست که از دعاهای
صحیفهٔ کامله آنچه تواند بخواند که بهترین دعاها است و ما در اواخر این باب بعد از زیارات جامعه
دعائی نقل کنیم که در همه حرمهای شریفه خوانده شود و بجهت آنکه این محل را خالی نگذاریم این دعا آنحضرت را
که در ضمن یکی از زیارات نقل شده ذکر میکنیم و آن دعا این است که میگوئی در آن حرم شریف در حالی
که دستها را بسوی آسمان بلند کرده باشی اَللّٰهُمَّ قَدْ تَرٰی مَکَانِیْ وَتَسْمَعُ کَلَامِیْ وَتَرٰی مَقَامِیْ وَ
تَعْرِفُ حَاجَتِیْ وَمَلَاذِیْ بِقَبْرِ حُجَّتِکَ وَابْنِ نَبِیِّکَ وَقَدْ عَلِمْتَ یَا سَیِّدِیْ حَوَائِجِیْ وَلَا یَخْفٰی عَلَیْکَ حَالِیْ
وَقَدْ تَوَجَّهْتُ اِلَیْکَ بِابْنِ رَسُوْلِکَ وَحُجَّتِکَ وَاَمِیْنِکَ وَقَدْ اَتَیْتُکَ مُتَقَرِّبًا بِهٖ اِلَیْکَ وَاِلٰی
رَسُوْلِکَ فَاجْعَلْنِیْ بِهٖ عِنْدَکَ وَجِیْهًا فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِیْنَ وَاَعْطِنِیْ بِنَاءً اِلَیْکَ
وَهَبْ لِیْ مُنَایَ وَتَفَضَّلْ عَلَیَّ بِتَهْوِیْنِ وَرَغْبَتِیْ وَاقْضِ لِیْ حَوَائِجِیْ وَلَا تَرُدَّنِیْ خَائِبًا وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِیْ
وَلَا تُخَیِّبْ دُعَائِیْ وَعَرِّفْنِیَ الْاِجَابَةَ فِیْ جَمِیْعِ مَا دَعَوْتُکَ مِنْ اَمْرِ الدِّیْنِ وَالدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ وَاجْعَلْنِیْ
مِنْ عِبَادِکَ الَّذِیْنَ صَرَفْتَ عَنْهُمُ الْبَلَایَا وَالْاَمْرَاضَ وَالْفِتَنَ وَالْاَعْرَاضَ مِنَ الَّذِیْنَ تُحْیِیْهِمْ فِیْ
عَافِیَةٍ وَتُمِیْتُهُمْ فِیْ عَافِیَةٍ وَتُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ فِیْ عَافِیَةٍ وَتُجِیْرُهُمْ مِنَ النَّارِ فِیْ عَافِیَةٍ وَرُزِقْنِیْ
رُزْقًا مِنْکَ صَلَاحًا مَا اُؤَمِّلُ فِیْ نَفْسِیْ وَاَهْلِیْ وَوُلْدِیْ وَاِخْوَانِیْ وَمَالِیْ وَجَمِیْعِ مَا اَنْعَمْتَ بِهٖ عَلَیَّ
یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ چهاردهم از جملهٔ اعمال در حرم امام حسین علیه السلام صلوات فرستادن بآنحضرت
است و روایت شده که میان بیت سر قبر آنحضرت شریف آنحضرت و صلوات بفرستی بر پیغمبر صلی
الله علیه و آله و سلم و بر حسین صلوات الله علیه و بنا بر قول دیگر بعد از آن صلوات بفرستی
آنحضرت در ضمن یکی از زیارات نقل کرده اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلٰی حُسَیْنٍ
شَهِیْدٍ قَتِیْلِ الْعَبَرَاتِ وَسَیِّدِ الْکَرَبَاتِ صَلٰوةً لَا اَمَدَ لَهَا وَلَا غَایَةَ لَهَا وَلَا نَفَادَ لَهَا
نَفَادَ مَا اَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلٰی اَحَدٍ مِنْ اَوْلِیَائِکَ وَاَنْبِیَائِکَ وَرُسُلِکَ وَصَلِّ عَلَیْهِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْاِمَامِ الشَّهِيْدِ الْمَقْتُوْلِ الْمَظْلُوْمِ الْمَخْذُوْلِ وَالسَّيِّدِ الْقَائِدِ وَالْعَابِدِ الزَّاهِدِ
الْوَصِيِّ الْخَلِيْفَةِ الْاِمَامِ الصِّدِّيْقِ الطُّهْرِ الطَّاهِرِ الطَّيِّبِ الْمُبَارَكِ وَالرَّضِيِّ الْمَرْضِيِّ وَالتَّقِيِّ الْهَادِيِّ
الْمَهْدِيِّ الزَّاهِدِ الْذَّائِدِ الْمُجَاهِدِ الْعَالِمِ اِمَامِ الْهُدٰى سِبْطِ الرَّسُوْلِ وَقُرَّةِ عَيْنِ الْبَتُوْلِ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِيْ وَمَوْلَايَ كَاَعْمَلِ بِطَاعَتِكَ وَنَهٰى عَنْ مَعْصِيَتِكَ
وَبَالَغَ فِيْ رِضْوَانِكَ وَاَقْبَلَ عَلٰى اِيْمَانِكَ غَيْرَ قَابِلٍ فِيْكَ عُذْرًا سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَدْعُوْ اِلَيْنَا
اِلَيْكَ وَبَذَلَهُمْ عَلَيْكَ وَقَامَ بَيْنَ يَدَيْكَ بِهَدْيِ الْجَوْرِ بِالصَّوَابِ يُحْيِي السُّنَّةَ بِالْكِتَابِ
فَعَاشَ فِيْ رِضْوَانِكَ مَكْدُوْدًا وَمَضٰى عَلٰى طَاعَتِكَ وَفِيْ اَوْلِيَائِكَ مَكْدُوْحًا وَقَضٰى اِلَيْكَ
مَفْقُوْدًا لَمْ يَعْصِكَ فِيْ لَيْلٍ وَلَا نَهَارٍ بَلْ جَاهَدَ فِيْكَ الْمُنَافِقِيْنَ وَالْكُفَّارَ اَللّٰهُمَّ فَاجْزِهٖ خَيْرَ
جَزَاءِ الصَّادِقِيْنَ الْاَبْرَارِ وَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ وَالْقَائِلِيْهِ الْعِقَابَ فَقَدْ قَاتَلَ كَرِيْمًا
وَقُتِلَ مَظْلُوْمًا وَمَضٰى مَرْحُوْمًا يَقُوْلُ اَنَا ابْنُ رَسُوْلِ اللّٰهِ مُحَمَّدٍ وَابْنُ مَنْ زَكٰى وَعَبَدَ فَقَتَلُوْهُ
بِالْعَمْدِ الْمُعْتَمَدِ قَتَلُوْهُ عَلَى الْاِيْمَانِ وَاَطَاعُوْا فِيْ قَتْلِهِ الشَّيْطَانَ وَلَمْ يَرْقُبُوْا فِيْهِ الرَّحْمٰنَ اَللّٰهُمَّ
فَصَلِّ عَلٰى سَيِّدِيْ وَمَوْلَايَ صَلٰوةً تَرْفَعُ بِهَا ذِكْرَهٗ وَتُظْهِرُ بِهَا اَمْرَهٗ وَتُعَجِّلُ بِهَا نَصْرَهٗ وَاَخْصُصْهُ
بِاَفْضَلِ قِيَمِ الْفَضَائِلِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَزِدْهُ شَرَفًا فِيْ اَعْلٰى عِلِّيِّيْنَ وَبَلِّغْهُ اَعْلٰى شَرَفِ الْمُكَرَّمِيْنَ
وَارْفَعْهُ مِنْ شَرَفِ رَحْمَتِكَ فِيْ شَرَفِ الْمُقَرَّبِيْنَ فِي الرَّفِيْعِ الْاَعْلٰى وَبَلِّغْهُ الْوَسِيْلَةَ وَالْمَنْزِلَةَ
الْجَلِيْلَةَ وَالْفَضْلَ وَالْفَضِيْلَةَ وَالْكَرَامَةَ الْجَزِيْلَةَ اَللّٰهُمَّ فَاجْزِهٖ عَنَّا اَفْضَلَ مَا جَازَيْتَ
اِمَامًا عَنْ رَعِيَّتِهٖ وَصَلِّ عَلٰى سَيِّدِيْ وَمَوْلَايَ كُلَّمَا ذُكِرَ وَكُلَّمَا لَمْ يُذْكَرْ يَا سَيِّدِيْ وَمَوْلَايَ
اَدْخِلْنِيْ فِيْ حِزْبِكَ وَزُمْرَتِكَ وَاسْتَوْهِبْنِيْ مِنْ رَبِّكَ وَرَبِّيْ فَاِنَّ لَكَ عِنْدَ اللّٰهِ جَاهًا وَقَدْرًا
وَمَنْزِلَةً رَفِيْعَةً اِنْ سَاَلْتَ اُعْطِيْتَ وَاِنْ شَفَعْتَ شُفِّعْتَ اَللّٰهَ اللّٰهَ فِيْ عَبْدِكَ وَمَوْلَايَ لَا
تَخْلِنِيْ عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَالْاَهْوَالِ يَنُوْءُ عَلَيَّ وَقْعُهَا وَعَظِيْمُ جُرْمِيْ فَاِنَّكَ اَمَلِيْ وَرَجَائِيْ وَثِقَتِيْ
وَمُعْتَمَدِيْ وَوَسِيْلَتِيْ اِلَى اللّٰهِ رَبِّيْ وَرَبِّكَ لَمْ يَتَوَسَّلِ الْمُتَوَسِّلُوْنَ اِلَى اللّٰهِ بِوَسِيْلَةٍ هِيَ اَعْظَمُ
مِنْكَ وَلَا اَرْجَحُ حُرْمَةً وَلَا اَجَلَّ قَدْرًا عِنْدَهٗ مِنْكَ اَهْلَ الْبَيْتِ الَّذِيْنَ اَذْهَبَ اللّٰهُ عَنْكُمُ الرِّجْسَ

وَجَمِّعْ بَيْنِي وَإِيَّاكُمْ فِي جَنَّةِ عَدْنٍ الَّتِي أَعَدَّهَا لَكُمْ وَلِأَوْلِيَائِكُمْ إِنَّهُ خَيْرُ الْغَافِرِينَ وَأَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَبْلِغْ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا وَارْدُدْ عَلَيْنَا مِنْهُ السَّلَامَ
إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ وَصَلِّ عَلَيْهِ كُلَّمَا ذُكِرَ السَّلَامُ وَكُلَّمَا لَمْ يُذْكَرْ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مؤلف گوید
که مناسب است زیارت و اعمال روز عاشورا نقل کردیم و در آخر باب صلوات بر محمد و آل طاهره علیهم السلام نقل
خواهیم کرد که صلوات مخصوص بر امام حسین علیه السلام نیز در آن مندرج خواهد بود و خواندن آن را نیز
ترک مکن یا نزدیکم از جمله اعمال این روضه منوره دعای مظلومست بر ظالم یعنی سزاوار است
از برای کسیکه از ظلم ظالمی مضطر شده باشد این دعا را در آن حرم منور بخواند و دعا چنانکه شیخ
الطائفه ره در مصباح متهجد در اعمال جمعه ذکر نموده فرموده مستحب است دعای مظلوم را
نزد قبر ابی عبد الله الحسین علیه السلام بخوانند و آن دعا این است اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَرِفُ بِذُنُوبِكَ وَأَكُونُ شَيْدَ بِكَ
وَلَا أَنْ يَدْنِيَنِي مِنْهُ وَيُهَيِّئَنِي بِإِذْنِهِ وَيُعِينَنِي وَلَا وَأَوْلِيَائِكَ وَيَهْتَنِي بِدَعْوَاهُ وَقَدْ جِئْتُ
إِلَى مَوْضِعِ الدُّعَاءِ وَضَمَانِكَ الْإِجَابَةَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعِذْنِي عَلَيْهِ
السَّاعَةَ السَّاعَةَ پس خود را بر قبر بیندازد و بگوید مولای امامی مظلوم انتقمی علی ظالمیه
النصر النصر النصر انتقد مکروکند النصر را تا نفس منقطع شود شانزدهم از جمله اعمال در آن حرم
دعائی است که ابن فهد در عدة الداعی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمودند هر که از
برای او حاجتی باشد بسوی خداوند عز و جل پس بایستد در نزد سر امام حسین علیه السلام و بگوید یا
أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ تَشْهَدُ مَقَامِي وَتَسْمَعُ كَلَامِي وَعِنْدَ رَبِّكَ تُرْزَقُ فَاسْأَلْ رَبَّكَ
وَرَبِّي فِي قَضَاءِ حَوَائِجِي بدرستیکه حاجت و مراد دهد ان شاء الله تعالی عنده از جمله عمل
دو رکعت نماز است در آن حرم مطهر نزد سر مقدس با سوره الرحمن و سوره یس سند صحیح
روایت کرده که هر که این نماز را بخواند مثل آن مثل حج و عمره برای او ثبت و حجه مقبوله
مبرور که با رسول خدا صلی الله علیه و آله بجا آورده باشد هجدهم از جمله اعمال زیارت
[illegible] کردن [illegible] عملی عمل نمود و اصل [illegible] که قرب است

خبری است فرموده بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر بنده که در امری از امور صد
مرتبه طلب خیر از خداوند عالمیان بکند که باید نزد سر حضرت امام حسین علیه السلام والحمد لله
ولا اله الا الله وسبحان الله بگوید خدا را ببزرگواری یاد کند و حمد و ثنای خدا بگوید چنانچه
سزاوار اوست و صد مرتبه طلب خیر از خدا بکند البته حق تعالی آنچه خیر او است در آن امر باو عطا
و پیش او میاورد و موافق روایات دیگر طلب خیر باین نحو میکند که صد مرتبه میگوید استخیر الله
برحمته خیرة فی عافیة نوزدهم شیخ اجل کامل ابو القاسم جعفر بن قولویه قمی روایت کرده از حضرت
صادق علیه السلام که فرمود هرگاه زیارت کردید حضرت ابو عبد الله علیه السلام را ملازمت کنید سکوت را مگر
از خیر و بدرستیکه ملائکه شب و روز از حفظه حاضر میشوند نزد ملائکه که در حائرند و مصافحه
میکنند با ایشان ملائکه که در حائرند جواب نمیدهند ایشان را از شدت گریه و پیوسته مشغول
گریه و زاری هستند مگر در وقت زوال شمس و وقت طلوع فجر که در این وقت ساکت میشوند
پس ملائکه حفظه منتظر میشوند تا ظهر شود و تا فجر ظاهر شود که در این وقت با ایشان تکلم مینمایند
و ایشان سؤال مینمایند از چیزهائی از امر آسمان و اما تا بین این دو وقت ملائکه حائر نطق نمیکنند
و از دعا و گریه ایشان آرام نمیگیرند و نیز از آنحضرت روایت کرده که حق تعالی چهار هزار ملک را موکل کرده است
بقبر امام حسین علیه السلام ژولیده مو و گرد آلود هیئت اصحاب مصیبت میگریند بر آنحضرت از طلوع
صبح تا ظهر و چون ظهر میشود چهار هزار ملک فرود میآیند و آن چهار هزار ملک با آن پیوسته
گریه میکنند تا طلوع صبح و احادیث باین مضمون بسیار است و از این روایات ظاهر میشود که گریه
بر آنحضرت در آن حرم مطهر محبوب بلکه شایسته است که شمرده شود از اعمال آن بقعه مبارکه
که بیت الاحزان شیعیان است گریه و مرثیه خواندن برای آنحضرت و در حدیثی که مروی از صفوان
از حضرت صادق علیه السلام است مستفاد میشود که تضرع ملائکه در درگاه خدا در لعنت کردن بر قاتلان
امیر المؤمنین و بر قاتلان امام حسین علیهما السلام و نوحه کردن جنیان بر ایشان و گریه کردن ملائکه
[illegible] امام حسین اند و بسیاری از ایشان بخوبیکه اگر کسی غذا از ایشان بخورد و آشامید

وخواب کردن براو گواراتر خواهد بود و در حدیث عبد الله بن حماد بصری است که حضرت صادق علیه السلام
باو فرمود بمن خبر رسیده که گروهی می آیند نزد قبر حسین علیه السلام از اطراف کوفه و مردمانی از غیر ایشان و
زنانیکه برای آنحضرت نوحه گری میکنند و این در نیمه ماه شعبان است پس بعضی قرائت میکنند
بعضی قصه میخوانند یعنی کیفیت شهادت و مصائب آنرا ذکر مینمایند و پاره نوحه گری میکنند
و برخی مرثیه میخوانند پس گفتم ارجی فدایت شوم من مشاهده کرده ام پاره از آنچه بیان فرمودی پس فرمود
حمد خداوندیرا که قرار داد در میان مردم کسانیرا که نزد ما میآیند و ما را مدح میکنند و مرثیه میخوانند
برای ما و قرار داد دشمن ما را کسانیکه طعنه میزنند بر ایشان از خویشان ما یا از غیر ایشان و تهدید
مینمایند ایشانرا و زشت میشمارند کارهای ایشانرا و در صدد همین حدیث است که هر که بزیارت او
میرود براو میگرید و هر که بزیارت او نمیرود بر مصیبت او اندوهناک میباشد و دلش میسوزد هر که او را
بیاد میآورد و ترحم میکند و هر که نظر میکند بسوی قبر پسرش و پایین پای او افتاده در بیابانی که
خویشی و دوستی نزد او نیست و حق او را غصب کردند و جمع شدند جمعی از کافران و مرتدان از دین
و پاورچی یکدیگر کردند تا او را کشتند در بیابان دفن نکرده انداختند و منع کردند از او آب فراتیرا که
سگان میخوردند و ضایع کردند حق رسول خدا صلی الله علیه و آله را و وصیتی را که در حق او و
اهلبیتش کرده بود و نیز این قول را روایت کرده از حارث اعور که امیر المؤمنین علیه السلام فرمود و ما را
فدای حسین شهید در پشت کوفه بخدا قسم گویا می بینم جانوران دشتی را از هر نوعی که گردنهای
کشیده اند بر قبر او و بر او گریه میکنند شبها تا صباح فاذا کان کذلک فیا بأبی والجفاء واخبار در
این باب بسیار است بیستم سید بن طاوس فرموده که مستحب است برای کسیکه هر وقت از زیارت آنحضرت فارغ
شود و خواهد که از روضه مقدسه بیرون [illegible] بجا آورد و بگوید السلام
علیک یا مولای السلام علیک یا حجة الله السلام علیک یا صفوة الله السلام علیک
یا خالصة الله السلام علیک یا قتیل الظماء السلام علیک یا غریب الغرباء السلام علیک
سلام مودع لا سئم ولا قال فان امض فلا عن ملالة [illegible]

الله الصابرین لاجعله الله آخر العهد منی لزیارتک وارزقنی الله العود الی مشهدک والبقاء
بفنائک والقیام فی حرمک واتیاه اسئل ان یسعدنی بکم ویجعلنی معکم فی الدنیا والآخرة

(مقصد سیم)

در کیفیت زیارت حضرت سید الشهداء علیه السلام و زیارت حضرت عباس قدس الله روحه است
بدانکه زیارات منقوله برای جناب امام حسین علیه السلام بر دو قسم است یکی مطلقه که مقید بوقتی نیست
و دیگر مخصوصه که عکس آنست بیاید | مطلب اول | ذکر این زیارات در ضمن سه مطلب
در زیارات مطلقهٔ حضرت امام حسین علیه السلام است و آنها بسیار است و ما در اینجا بذکر چند زیارت
از آنها اکتفا میکنیم | (زیارت اول)
شیخ کلینی در کافی بسند خود روایت کرده از حسین بن ثویر که گفت من و یونس بن ظبیان و مفضل
بن عمر و ابو سلمه سراج نشسته بودیم نزد حضرت ابی عبد الله جعفر بن محمد علیهما السلام و سخن گو در میان ما
یونس بود که سنش از همه ما بزرگتر بود پس بحضرت عرض کرد فدایت شوم من حاضر میشوم در مجلس بنی
یعنی اولاد عباس پس چه بگویم فرمود هرگاه حاضر شدی و ما را یاد آوردی پس بگو اللهم ارنا الرخاء
والسرور که آنچه میخواهی از ثواب یا رجوع در رجعت خواهی دریافت گفت گفتم فدایت شوم
من بیاد شود که امام حسین علیه السلام را یاد کنم پس در آنوقت چه بگویم فرمود که سه مرتبه بگو صلی الله
علیک یا ابا عبد الله که سلام میرسد بآنحضرت از نزدیک و دور پس حضرت فرمود زمانیکه حضرت ابو عبد الله
الحسین علیه السلام شهید شد گریه کرد بر آنحضرت آسمانهای هفتگانه و هفت زمین و آنچه در آنها و
آنچه در مابین آنهاست و هر که در بهشت و در آتش است از مخلوق پروردگار ما و آنچه دیده میشود
و آنچه دیده نمیشود همه گریستند بر ابی عبد الله الحسین علیه السلام مگر سه چیز که گریه نکرد بر آنحضرت گفتم فدایت
شوم آن سه چیز کدامست فرمود نگریست بر آنحضرت بصره و نه دمشق و نه آل عثمان گفتم فدای تو شوم
میخواهم بزیارت آنحضرت بروم پس چه بگویم و چه بکنم فرمود چون بزیارت آنحضرت روی پس غسل
کن در کنار فرات پس بپوش جامه های پاک خود را پس با پای برهنه روانه شو پس بدرستیکه تو در

اللهم ارزقنی الکرة بعد الکرة
فیهم وبعد الغائبین و
قائمهم وصلی الله علی
محمد وآله وصلی الله علی
محمد وآله وصلی الله علی
محمد وآله

مستی از حرمهای خدا و حرم رسول خدا و بسیار بگو در وقت رفتن اَللّٰهُ اَکْبَرُ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ
سُبْحَانَ اللّٰهِ و هر ذکری که متضمن تمجید و تعظیم حق تعالی باشد و صلوات بفرست بر محمد و آل
بیت او تا آنکه برسی بدر حائر پس بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ
یَا مَلَائِکَةَ اللّٰهِ وَزُوَّارَ قَبْرِ ابْنِ نَبِیِّ اللّٰهِ پس ده گام بردار پس با بیست و سی مرتبه بگو اَللّٰهُ اَکْبَرُ
پس برو بجانب قبر از پیش رو و مقابل کن روی خود را با روی آنحضرت و قرار ده قبله را مابین
دو کتف خود یعنی پشت بقبله باش پس بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا قَتِیلَ اللّٰهِ وَابْنَ قَتِیلِهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ثَارَ اللّٰهِ وَابْنَ ثَارِهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا
وِتْرَ اللّٰهِ الْمَوْتُورَ فِی السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَشْهَدُ اَنَّ رُوحَکَ سَکَنَ فِی الْخُلْدِ وَاقْشَعَرَّتْ لَهُ قَوَائِمُ
الْعَرْشِ وَبَکَی لَهُ جَمِیعُ الْخَلَائِقِ وَبَکَتْ لَهُ السَّمٰوَاتُ السَّبْعُ وَالْاَرَضُونَ السَّبْعُ وَمَا فِیهِنَّ
وَمَا بَیْنَهُنَّ وَمَنْ یَتَقَلَّبُ فِی الْجَنَّةِ وَالنَّارِ مِنْ خَلْقِ رَبِّنَا وَمَا یُرَی وَمَا لَا یُرَی اَشْهَدُ اَنَّکَ
حُجَّةُ اللّٰهِ وَابْنُ حُجَّتِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ قَتِیلُ اللّٰهِ وَابْنُ قَتِیلِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ ثَارُ اللّٰهِ وَابْنُ
ثَارِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ وِتْرُ اللّٰهِ الْمَوْتُورُ فِی السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ بَلَّغْتَ وَنَصَحْتَ
وَوَفَیْتَ وَاَوْفَیْتَ وَجَاهَدْتَ فِی سَبِیلِ اللّٰهِ وَمَضَیْتَ لِلَّذِی کُنْتَ عَلَیْهِ شَهِیدًا وَمُسْتَشْهِدًا
وَشَاهِدًا وَمَشْهُودًا اَنَا عَبْدُ اللّٰهِ وَمَوْلَاکَ وَفِی طَاعَتِکَ وَالْوَافِدُ اِلَیْکَ اَلْتَمِسُ کَمَالَ مَنْزِلَتِی
عِنْدَ اللّٰهِ وَثَبَاتَ الْقَدَمِ فِی الْهِجْرَةِ اِلَیْکَ وَالسَّبِیلَ الَّذِی لَا یُخْتَلَجُ دُونَکَ مِنَ الْغَوْرِ فِی
کِفَالَتِکَ الَّتِی اُمِرْتَ بِهَا مَنْ اَرَادَ اللّٰهُ بَدْءَ بِکُمْ بِیَقِینِ اللّٰهِ کَانَتْ وَبِکُمْ یُعِیدُ
الزَّمَانَ الْکَلِیبَ وَبِکُمْ فَتَحَ اللّٰهُ وَبِکُمْ یَخْتِمُ اللّٰهُ وَبِکُمْ یَمْحُو مَا یَشَاءُ وَیُثْبِتُ وَبِکُمْ یَنْسِفُ
مِنْ رُکْنِنَا وَبِکُمْ یُدْرِکُ اللّٰهُ تِرَةَ کُلِّ مُؤْمِنٍ یُطْلَبُ بِهَا وَبِکُمْ یُنْبِتُ الْاَرْضَ بَعْدَ نَزْعِهَا
تُخْرِجُ الْاَرْضُ ثِمَارَهَا وَبِکُمْ یُنْزِلُ السَّمَاءَ قَطْرَهَا وَرِزْقَهَا وَبِکُمْ یَکْشِفُ اللّٰهُ الْکَرْبَ وَبِکُمْ
یُنَزِّلُ اللّٰهُ الْغَیْثَ وَبِکُمْ تُسَبِّحُ الْاَرْضُ الَّتِی تَحْمِلُ اَبْدَانَکُمْ وَتَسْتَخْرِجُ جَنَّاتِهَا مِنْ مَغَارِسِهَا
اِرَادَةُ الرَّبِّ فِی مَقَادِیرِ اُمُورِهِ تَهْبِطُ اِلَیْکُمْ وَتَصْدُرُ مِنْ بُیُوتِکُمْ

العباد لعنت امة قتلتكم وامة خالفتكم وامة جحدت ولايتكم وامة ظاهرت
عليكم وامة شهدت ولم تشهد الحمد لله الذي جعل النار مأواهم وبئس مثوى الظالمين
وبئس الورد المورود والحمد لله رب العالمين پس بگو سه مرتبه وصلى الله عليك يا أبا
عبد الله پس سه مرتبه بگو أنا إلى الله ممن خالفك بريء پس برمیخیزی میروی نزد قبر فرزند
آنحضرت علی بن الحسین علیه السلام که در نزد پای پدرش مدفون است پس میگوئی السلام عليك
يا ابن رسول الله السلام عليك يا ابن أمير المؤمنين السلام عليك يا ابن الحسن والحسين
السلام عليك يا ابن خديجة وفاطمة صلى الله عليك لعن الله من قتلك میگوئی اینرا
سه مرتبه وسه مرتبه أنا إلى الله منهم بريء پس برمیخیزی واشاره میکنی بدست خود بسوی
شهداء رضی الله عنهم ومیگوئی السلام عليكم السلام عليكم السلام عليكم قرتم والله قرتم
والله فزت معكم فوزا عظيما پس برمیگردی ومیگردانی قبر ابی عبد الله علیه السلام
مقابل خود یعنی پشت قبر مطهر میباشی وشش رکعت نماز میگذاری چون چنین کردی زیارت
تمام شد پس اگر خواستی برگردی برگرد مؤلف گوید که شیخ طوسی در تهذیب صدوق در کتاب
من لا یحضره الفقیه نیز این زیارت را نقل فرموده اند وشیخ صدوق فرموده که من در کتاب مزار
مقبل انواعی از زیارات نقل کردم وبرای این کتاب این زیارت را اختیار کردم زیرا که این باعتبار
روایت اصح زیارتیست نزد من وهمین زیارت شریف تا الاکافی وتا فی است انتهی زیارت دیگر
شیخ کلینی روایت کرده از امام علی نقی علیه السلام که فرمود میگوئی نزد حسین علیه السلام السلام عليك يا أبا
عبد الله السلام عليك يا حجة الله في أرضه وشاهده على خلقه السلام عليك يا ابن رسول الله
السلام عليك يا ابن علي المرتضى السلام عليك يا ابن فاطمة الزهراء أشهد أنك قد أقمت
الصلوة وآتيت الزكوة وأمرت بالمعروف ونهيت عن المنكر وجاهدت في سبيل الله حتى أتاك
اليقين فصلى الله عليك حيا وميتا پس گوئی راست رو را بر قبر بگذار وبگو أشهد أنك على
بينة من ربك جئت مقرا بالذنوب ليشفع لي عند ربك يا ابن رسول الله پس یاد کن

را بنام ایشان بگیر و بگو اَشْهَدُ اَنَّکَ حُجَّةُ اللّٰهِ پس بگو اُکْتُبْ لِی عِنْدَکَ مِیثَاقًا وَعَهْدًا
اِنِّی اَبْتَدِئُکَ اُجَدِّدُ الْمِیثَاقَ فَاشْهَدْ لِی عِنْدَ رَبِّکَ اِنَّکَ اَنْتَ الشَّاهِدُ زیارت سیم
زیارت مختصری است که سید بن طاوس در مزار نقل کرده و در آن فضل بسیار است فرمود بسند
اسناد از جابر جعفی از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود بجابر چه مقدار مسافت است بین شما
و بین قبر حسین علیه السلام گفت گفتم یک روز و بعض روز فرمود زیارت میکنی آنحضرت را گفتم بلی فرمود
آیا خوشنود نکنم ترا آیا بشارت ندهم ترا بثواب ایشان گفتم بلی فدایت شوم فرمود بدرستی که مردی
از شما که مهیا شود برای زیارت او مژده دهند اهل آسمان یکدیگر را و چون بیرون رود از منزل
سواره یا پیاده موکل گرداند حق تعالی با او هزار ملک از ملائکه که صلوات بفرستند بر او تا برسد
بقبر امام حسین علیه السلام پس حضرت صادق علیه السلام فرمود چون آمدی بسوی قبر حسین علیه السلام بایستی در
روضه و بگو این کلمات را که از برای تو خواهد بود مقابل هر کلمه از آن بهره از رحمت الهی گفت گفتم
کدامست آن کلمات فدایت شوم فرمود میگوئی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ اِبْرَاهِیمَ خَلِیلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا
وَارِثَ مُوسٰی کَلِیمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ عِیسٰی رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ
سَیِّدِ رُسُلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ عَلِیٍّ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَخَیْرِ الْوَصِیِّینَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
یَا وَارِثَ الْحَسَنِ الرَّضِیِّ الطَّاهِرِ الزَّاکِیِّ الْمَرْضِیِّ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الصِّدِّیقُ الْاَکْبَرُ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ اَیُّهَا الْوَصِیُّ الْبَرُّ التَّقِیُّ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ وَعَلَی الْاَرْوَاحِ الَّتِی حَلَّتْ بِفِنَائِکَ وَاَنَاخَتْ
بِرَحْلِکَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ وَعَلَی الْمَلَائِکَةِ الْحَافِّینَ بِکَ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَ
آتَیْتَ الزَّکٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَجَاهَدْتَ الْمُلْحِدَ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ حَتّٰی
اَتَاکَ الْیَقِینُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ پس میروی بسوی قبر و طهر و از برای تو
بود هر قدمی که برداری بگذاری ثواب کسیکه در راه خدا کشته شده و در خون خود مغلطه
پس چون رسیدی نزد قبر و ایستادی پشت خود را بر قبر مال و بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ

فی ارضیه پس بر روی نماز و از برای تست هر رکعتی که بجا آورد نزد آنحضرت مثل ثواب کسیکه
هزار حج و هزار عمره بجا آورده باشد و هزار بنده آزاد کرده باشد و مثل کسیکه هزار موقف با
پیغمبر مرسلی ایستاده باشد الخبر و گفته شد این روایت با اختلاف کمی در ثواب زیارت امام حسین علیه السلام
بروایت مفضل بن عمر **زیارت چهارم** و از معویة بن عمار منقولست که بخدمت حضرت صادق
علیه السلام عرض کرد که چون بزیارت حضرت امام حسین علیه السلام بروم چه چیز بگویم فرمود که بگو السلام
علیک یا ابا عبد الله صلی الله علیک یا ابا عبد الله رحمک الله یا ابا عبد الله لعن الله من
قتلک و لعن الله من شرک فی دمک و لعن الله من بلغه ذلک فرضی به انا الی الله من
ذلک بری **زیارت پنجم** بسند معتبر منقولست که حضرت امام موسی علیه السلام فرمود بابی
بن ابی البلاد که چون بزیارت امام حسین علیه السلام بروی چه میگوئی گفت میگویم السلام علیک
یا ابا عبد الله السلام علیک یا ابن رسول الله اشهد انک قد اقمت الصلوة و آتیت الزکوة
و امرت بالمعروف و نهیت عن المنکر و دعوت الی سبیل ربک بالحکمة و الموعظة الحسنة
و اشهد ان الذین سفکوا دمک و استحلوا حرمتک ملعونون معذبون علی لسان نبیک
و عیسی بن مریم ذلک بما عصوا و کانوا یعتدون حضرت فرمود بلی چنین **زیارت ششم**
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مرویست که بعمار ساباطی فرمود که چون بر سر قبر امام حسین علیه السلام
السلام علیک یا ابن رسول الله السلام علیک یا ابن امیر المؤمنین السلام علیک یا ابن
الله السلام علیک یا سید شباب اهل الجنة و رحمة الله و برکاته یا من رضی من
الرحمن و سخطه من سخط الرحمن السلام علیک یا امین الله و حجته الله و باب الله و الدلیل
علی الله و الداعی الی الله اشهد انک قد حللت حلال الله و حرمت حرام الله و اقمت الصلوة
و آتیت الزکوة و امرت بالمعروف و نهیت عن المنکر و دعوت الی سبیل ربک بالحکمة
و الموعظة الحسنة و اشهد انک و من قتل معک شهداء احیاء عند ربکم ترزقون
و ان عدوک فی النار ادین الله بالبراءة ممن قتلک و ممن قاتلک و شایعک

وَمِمَّنْ جَمَعَ عَلَيْكَ وَمِمَّنْ سَمِعَ صَوْتَكَ وَلَمْ يُعِنْكَ بِالْتَّنَحِّي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ فَوْزاً عَظِيماً

مؤلف گوید که این سه زیارت از مزار ابن قولویه منقولست **زیارت هفتم** شیخ در مصباح روایت کرده از صفوان جمال که گفت رخصت طلبیدم از حضرت صادق علیه السلام برای زیارت مؤمنان حسین علیه السلام واستدعا کردم که ذکر کند برای من دستور العملی در زیارت آنحضرت که بآن تحریر نمایم فرمود ای صفوان روزه بدار سه روز پیش از حرکت خود و غسل کن در روز سیم پس جمع کن اهل و عیال خود را نزد خود و بگو اللهم انی استودعک الدعاء پس دعائی تعلیم او فرموده که بگوید در وقتیکه بفرات برسد آنگاه فرموده پس غسل کن از فرات بدرستیکه پدرم خبر داد مرا از پدرانش علیهم السلام که رسول خدا صلی الله علیه وآله فرمود همانا این پسر من حسین کشته خواهد شد بعد از من در کنار فرات پس هر که زیارت کند او را و غسل کند از فرات برمیدارد از او گناهان او مانند روزیکه مادر او را متولد کرده پس هرگاه غسل کنی در اثناء غسل بگو بسم الله وبالله اللهم اجعله نوراً وطهوراً وحرزاً وشفاء من کل داء وسقم وآفة وعاهة اللهم طهر به قلبی واشرح به صدری وسهل لی به امری پس چون از غسل فارغ شوی بپوش رجا فاخر را و دو رکعت نماز کن در بیرون شرعه که آن همان مکانیست که حق تعالی در شان او فرموده در قرآن قطعه فاست نزدیک بیکدیگر و بوستانها است از انگورها و کشت زار است و خرما ستانها است دو تا از یک بیخ رسته و غیر دو تا از یک بیخ رسته آب خورده میشوند بیک آب و زیادتی میدهیم بعضی از آنها را بر بعضی در میوه پس چون از نماز فارغ شوی رو آنه شو بجانب خانه بجای آن می رو و بگو بر ارکانهای خود را پس بدرستیکه خداوند تعالی میفرماید زیرا که ترجمه میکند حج و عمره را و برو با دل خاشع و دیده گریان و بسیار بگو الله اکبر و لا اله الا الله و حمد خدا و صلوات بر رسول خدا صلی الله علیه وآله و صلوات بر حسین صلوات الله علیه و بسیار بگو لعن بر قاتلان آنحضرت و بیزاری جستن از کسانیکه [illegible] داشتند پس هرگاه رسیدی بدر خانه [illegible]

اللهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللهُ لَقَدْ
جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ پس بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَائِدَ الْغُرِّ
الْمُحَجَّلِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَئِمَّةِ
مِنْ وُلْدِكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ الشَّهِيدُ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَلَائِكَةَ اللهِ الْمُقِيمِينَ فِي هٰذَا الْمَقَامِ الشَّرِيفِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَلَائِكَةَ
رَبِّي الْمُحْدِقِينَ بِقَبْرِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ مِنِّي أَبَدًا مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
پس میگوئی اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِكَ وَابْنِ عَبْدِكَ وَابْنِ أَمَتِكَ الْمُقِرِّ بِالرِّقِّ وَالتَّارِكِ لِلْخِلَافِ عَلَيْكُمْ
وَالْمُوَالِي لِوَلِيِّكُمْ وَالْمُعَادِي لِعَدُوِّكُمْ قَصَدْتُ حَرَمَكَ وَانْتَجَعْتُ بِمَشْهَدِكَ وَتَقَرَّبْتُ إِلَيْكَ
بِقَصْدِكَ أَدْخُلُ يَا رَسُولَ اللهِ أَدْخُلُ يَا نَبِيَّ اللهِ أَدْخُلُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَدْخُلُ يَا سَيِّدَ
الْوَصِيِّينَ أَدْخُلُ يَا فَاطِمَةُ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ أَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ پس
اگر دلت خاشع و دیده ات گریان شد پس آن علامت رخصت است پس داخل شو و بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الَّذِي هَدَانِي لِوَلَايَتِكَ وَخَصَّنِي بِزِيَارَتِكَ وَسَهَّلَ لِي قَصْدَكَ
پس میروی تا در قبه مطهره و بایست محاذی بالای سر و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ
صَفْوَةِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ابْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ

(بقیه زیارت)

عَلَيْهِمْ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ دَعَتِ الْوُجُودَ لِلْبَقَاءِ وَقَالَ خَابَ مَنْ تَوَلَّاهَا وَخَسِرَ الْأَصْوَانُ الْمُرْتَفِعَةُ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَى أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

آتیت الصلوة وآتیت الزکوة وامرت بالمعروف ونهیت عن المنکر واطعت الله ورسوله
حتی اتیک الیقین فلعن الله امة قتلتک ولعن الله امة ظلمتک ولعن الله امة سمعت
بذلک فرضیت به یا مولای یا ابا عبد الله اشهد انک کنت نورا فی الاصلاب الشامخة
والارحام المطهرة لم تنجسک الجاهلیة بانجاسها ولم تلبسک من مدلهمات ثیابها
واشهد انک من دعائم الدین واوتاد المؤمنین واشهد انک الامام البر التقی
الرضی الزکی الهادی المهدی واشهد ان الائمة من ولدک کلمة التقوی واعلام
الهدی والعروة الوثقی والحجة علی اهل الدنیا واشهد الله وملائکته وانبیاءه ورسله
انی بکم مؤمن وبایابکم موقن بشرایع دینی وخواتیم عملی وقلبی لقلبکم سلم وامری لامرکم
متبع صلوات الله علیکم وعلی ارواحکم وعلی اجسادکم وعلی اجسامکم وعلی شاهدکم
وعلی غائبکم وعلی ظاهرکم وعلی باطنکم پس بیاند از خود را بر قبر و بوس آنرا و بگو بابی انت وامی
یا ابن رسول الله بابی انت وامی یا ابا عبد الله لقد عظمت الرزیة وجلت المصیبة بک علینا وعلی جمیع اهل السموات
والارض فلعن الله امة اسرجت والجمت وتهیأت لقتالک یا مولای یا ابا عبد الله
[illegible] لک واتیت ان شاء الله اسئل الله بالشأن الذی لک عنده وبالمحل الذی
لک لدیه ان یصلی علی محمد وآل محمد وان یجعلنی معکم فی الدنیا والآخرة پس بخیز و دو
رکعت نماز در بالای سر بگذار و بخوان در آن دو رکعت هر سوره که خواهی پس چون از نماز فارغ شدی
بگو اللهم انی صلیت ورکعت وسجدت لک وحدک لا شریک لک لان الصلوة والرکوع والسجود لا یکون الا لک لانک انت الله لا اله الا انت اللهم صل علی محمد
وآل محمد وافض علی من فضل صلاتهم وزد علی من بهم السلام اللهم وهذا زیارتی لمولای الحسین بن علی فصل اللهم علی محمد وآل محمد
وتقبل زیارتی ایاه ولا تحرمنی لمولای الحسین بن علی اللهم صل علی محمد وآل محمد
[illegible] فقد بیع رجاء الی فیک وفی ولیک یا رب مؤمنین پس بخیز
[illegible] بگو السلام علیک [illegible]

(ابن ابی قولویه)

[illegible]

اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ نَبِيِّ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْحَسَنِ
الشَّهِيدِ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَظْلُومُ وَابْنَ الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللهُ
أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ
پس بیفکن خود را بر قبرش و ببوس آنرا و بگو السَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ
الْمُصِيبَةُ وَجَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ الْمُسْلِمِينَ فَلَعَنَ اللهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَأَبْرَأُ
إِلَى اللهِ وَإِلَيْكَ مِنْهُمْ پس بیرون بیا از در بکه پایین پای علی بن الحسین علیهما السلام است و متوجه
شو بسوی شهداء و بگو السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللهِ وَأَحِبَّائَهُ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أَصْفِيَاءَ اللهِ وَ
أَوِدَّائَهُ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ رَسُولِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكُمْ
يَا أَنْصَارَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلامُ عَلَيْكُمْ
يَا أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْوَلِيِّ النَّاصِحِ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي عَبْدِ اللهِ يَا أَبَا
أَنْتُمْ وَأُمِّي طِبْتُمْ وَطَابَتِ الْأَرْضُ الَّتِي فِيهَا دُفِنْتُمْ وَفُزْتُمْ فَوْزاً عَظِيماً فَيَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ
فَأَفُوزَ مَعَكُمْ پس برگرد بالای سر حضرت امام حسین علیه السلام و دعا بسیار کن از برای خود و از برای
اهل و اولاد و پدر و مادر و برادران خود زیرا که در آن روضه مطهره رد نمیشود دعای دعا کننده
و نه سؤال سؤال کننده مؤلف گوید این زیارت معروف بزیارت وارث است و ماخذش کتاب
مصباح المتهجد شیخ طوسی است که از کتب بسیار معتبره معروفه نزد علماء است و من این زیارت
بلا واسطه از همان کتاب شریف نقل کردم آخر زیارت شهداء همین بود که ذکر شد فَيَا لَيْتَنِي كُنْتُ
مَعَكُمْ فَأَفُوزَ مَعَكُمْ پس این زیارتها که بعضی بعد از این ذکر کرده اند فِي الْجِنَانِ مَعَ النَّبِيِّينَ الصِّدِّيقِينَ
وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولٰئِكَ رَفِيقاً السَّلامُ عَلَى مَنْ كَانَ فِي الْحَائِرِ مِنْكُمْ وَعَلَى مَنْ لَمْ يَكُنْ فِي
الْحَائِرِ مِنْكُمْ الخ تمام اینها از زیادی فضولات شیخ ما در کتاب لؤلؤ مرجان فرموده این کار نادرست
است چند دروغ و افترا است علاوه بر جسارت ارتکاب بدعت و جسارت افترا بر شیخ
[illegible] شایع و منتشر شده که البته چند هزار مرتبه در شب و روز در حضرت [illegible]

اینجا مضمر الوجوه عند من اصطلح بعد الشهید وابن الشهید ولکنه موجود فی کتب الشیخ الطوسی رحمه الله

اینجا مضمر الوجوه نزد [illegible] از اقوام [illegible] با اقوام خود [illegible] در این باب [illegible] از دور [illegible] بخش [illegible] بشر [illegible] فلیعلم [illegible] پس بلند کردن خود را بسوی آسمان [illegible] من [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ابی عبد الله الحسین علیه السلام و محضر ملائکه مقربین و مطاف انبیاء و مرسلین علیهم السلام با آواز
بلند خوانده میشود و احدی بر ایشان ایراد نمیکند و از گفتن این دروغ و ارتکاب این معصیت
نمینمایند و کرکر این کلمات در مجموعه‌هائی که در زیارت وارث و ادعیه احمقان از عوام جمع میکنند
و گاهی اسمی برای آن میگذارند جمع شده و چاپ رسیده و منتشر گشته و از مجموعه این احمق
بمجموعه آن احمق نقل کرده و کار بجائی رسیده که بر بعضی طلبه مشتبه شده روزی طلبه دیگر
که آن دروغهای قبیحه را برای شهداء میخواند دست بر گفتن گذاشتم ملتفت من شد گفتم از اهل
علم قبیح نیست چنین کاذب در چنین محضری گفت مگر مرا نیست تعجب کردم گفتم نه گفت در
کتابی دیدم گفتم در کدام کتاب گفت مفتاح الجنان ساکت شدم چه کسیکه در بی اطلاعی کارش
باینجا رسد که جمع کرده بعضی عوام را کتاب شمرده و مستند قرار دهد قابل سخن گفتن نیست پس شیخ
مرحوم کلام را در اینمقام طول داده فرموده که بحال خود گذاشتن عوام در امثال این امور جایز نیست و
بدعتهای مختصره مثل غسل اول قبر و اش بوالدین و تابع و مخلص حقی معلومه و نوزده صلت
که در روز سحر بگویند و غیر آن که احدی بر فساد آن نمیافتد تبعیت شده که در عهد دولت پیغمبر
امام زمان پیدا میشود و رسته از دین خارج میروند مثل کار شیخ محمد بن نصر
گویند خوب تامل کن در فرقا بین این عالم جلیل که مطلع است بعد و شرع مقدس چگونه غضب
مهمی عظیم و عقده بزرگ در دل و گردیده چه بسا نه مقام این کار را و خلاف نکه زحمت
اهلبیت علیهم السلام محروم و بی بهره نماند و بسخن ضعیف از ضعفاء خاص را نقل کنند
امثال این مطالب را چیزی نمانند بلکه تصحیح تصویب نموده و عمل بدان نمایند و بجائی
رسد که کتاب مصباح المتهجد و قبس و مفتاح الجنان و مفاتیح النبوة و مفاتیح الجنان
لامین وجنة الواقیة و مفتاح غیره و غیر آن از جمله کتب معتبره
کتب متروکه و محو شود و این مجموعه‌های احمقانه که [illegible]
سست در هشتاد موضع از آن کتب [illegible]

بر صد فضیلت برای هر فصلی بخاصیتی وضع کنند و با بودن اینهمه زیادات مأثوره زیادت
مفجعه جعل کنند و با بودن اینهمه دعاهای معتبره مرویه با مضامین عالیه و کلمات فصیحه بلیغه
دعائی بی ربط در کمال برودت جعل نمایند و نام او را دعاء جنی گذارند و از کنگره عرش ترا نازل
نمایند و چندان فضیلت برای او وضع نمایند که انسان را متحیر و سراسیمه نماید از جمله آنکه العیاذ
بالله جبرئیل بحضرت رسول صلی الله علیه و آله از جانب حق سبحانه و تعالی گفته باشد که هر بنده که
این دعا را با خود دارد او را عذاب نکنم اگرچه مستوجب جهنم باشد و عمر خود را بمعصیت گذرانده
باشد و مرا در هیچوقت سجده نکرده باشد من آن بنده را ثواب هفتاد هزار پیغمبر بدهم و ثواب هفتاد
هزار زاهد و ثواب هفتاد هزار شهید بدهم و ثواب هفتاد هزار نماز گذار بدهم و ثواب هفتاد هزار برهنه
که پوشانیده باشد بدهم و ثواب هفتاد هزار گرسنه که سیر کرده باشد بدهم و ثواب بعدد ریگهای
بیابانها بدهم و ثواب هفتاد هزار بقعهٔ زمین بدهم و ثواب مهر نبوت رسالت پناه بدهم و ثواب عیسی روح
الله و ابراهیم خلیل الله بدهم و ثواب اسمعیل ذبیح الله و موسی کلیم الله و یعقوب نبی الله و آدم صفی الله و
جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل و فرشتگان بدهم یا محمد هر که این دعای بزرگوار حتی را بخواند
یا با خود دارد بیامرزم او را و شرم دارم که عذاب کنم الخ و شایسته است که انسان از شنیدن اینها
عوض خنده گریه کند کتب اربعهٔ شیعه که بمرتبهٔ متقن و محکم بوده که غالب آنها که استناد مینمودند
خودشان از اهل علم بودند و از روی نسخه که بخط اهل علم و تصحیح شدهٔ علماء بوده مقابله و تصحیح
مینمودند و اگر اختلافی بود در حاشیه اش بآن اشاره میکردند مثلاً در دعای مکارم الاخلاق
و بلغ بایمانی در حاشیه اشاره میکنند در نسخهٔ ابن اشناس و ابلغ بایمانی است و در روایت ابن
شاذان اللهم ابلغ ایمانی است یا مثلاً فلان کلمه بخط ابن سکون چنین است و بخط شهید چنین
و هکذا کارش بجائی رسیده که منحصر بکتاب مفتاح شده که فی الجمله وصفش را شنیدهٔ و این کتاب مرجع علماء
و خواص و عرب و عجم گردیده و این نیست جز از بی اعتنائی اهل علم بحدیث و اخبار و رجوع نکردن بکتب علماء
و فقهاء اهل بیت و ظاهر و خفی نبودن از امثال این بدع و اضافات دین و خرافات جاهلیت

وجلو نگرفتن از نا اهلان و از تصرفات بیجا زان تا کار بجائی رسیده که دعاها موافق سلیقه ها
تلفیق شده و زیارتها و مفجعه ها و صلوات ها اختراع شده و مجموعه های بسیار از دعاهای دست
شده چاپ شده و بچه مفتاحها متولد گشته و کرکوسرایت کرده بتاریکب رسیده و شایع و رواج
گشته مثلا کتاب منتهی الآمال ابن احقر را تازه طبع کردند بعض از کتاب ان بسلیقه خود در ان
تصرفاتی نموده از جمله در احوال مالک بن نسر ملعون نوشته از دعای امام حسین علیه السلام مرد
دست از کار افتاد بو الحمد لله رگ تا بسان مانند و چوب خشک میگردید الحمد لله و رمشان
خون از انها میچکید الحمد لله و در اینجا الخسران مال تو الحمد لله و در این دو سطر عبارت چهار لفظ
الحمد لله کاتب وافق سلیقه خود جزء کرده و نیز در بعضی جاها بعد از اسم جناب زینب یا ام کلثوم
بسلیقه خود لفظ خانم زیاد کرده که زینب خانم و ام کلثوم خانم گفته شود که تجلیل و تحبیب شود
و حبیب بن قطبه را چون دشمن داشته بواسطه بدی او حبیب بن قحبه نوشته ولکن احتیاط کرده
قطبه را نحبه بدی او نوشته و عبد ربه را صالح دیده عبد الله نوشته شود و زحر بن قیس که جا
مهمله است در هر کجا بوده بجیم نوشته و ام سلمه را غلط دانسته و را ممکن بوده تشنه کرده
غیر ذلک و غرض از ذکر این مطلب در اینجا در چیز نویسی نکه این تصرفات از کاتب شخص که بسبب
خواهش از کمال دانسته و خلافش را ناقص فرض کرده و حال انکه همین چیزها که از کمال دانسته با
نقصان شده پس از اینجا قیاس کنیم که چیزهائی که ما از روی جهل و نادانی در دعاها و زیارت
میکنیم یا بسلیقه ناقص خود بعض تصرفات مینمائیم و از کمال فرض مینمائیم بدانیم که چه جواب
خواهد بود اعتبار ان دعاها و زیارت خواهد بود پس شایسته است که [illegible]
کنیم و هر چه دستور العمل دادند بهمان رفتار نموده از ان تخطی نه [illegible]
معلوم شود هر گاه لحظه که مؤلفش [illegible] و حافظه و نگهبان [illegible]
بوجه خوش کرد و بکتاب چاپی دیگر چه اعتماد است که کتاب که [illegible]
معروف باشد بنص ثقه از علماء ان فن رسیده [illegible] و دخل ثقه

جلیل فقیه مقدم در اصحاب ائمه علیهم السلام یونس بن عبد الرحمن که کتابی در اعمال شبانه روز نوشته
بود جناب ابو هاشم جعفری آنکتاب را بنظر مبارک حضرت عسکری علیه السلام رسانید حضرت تمام آن را مطالعه
و تصفح فرمود پس از آن فرمود هذا دینی و دین آبائی کله و هو الحق کله همین دین من و دین پدران
من است و تمامش حق است ملاحظه کن که ابو هاشم جعفری با آنکه بکثرت علم و فقاهت و جلالت
و ثبات جناب وی مطلع بوده است همین اکتفا نکرده و عمل کردن از روی کتاب تا آنکه آن را بنظر
مبارک امام خود رسانیده و نیز روایت شده از بورق منجانه هرانی که مردی معروف بصدق و صلاح
و ورع بوده که در سامره خدمت امام حسن عسکری علیه السلام رسید و کتاب یوم و لیلة شیخ جلیل القدر
فضل بن شاذان نیشابوری را با حضرت داد و گفت فدایت شوم میخواهم در این کتاب نظر فرمائی و ورق
ورق آن را ملاحظه نمائی حضرت فرمود هذا صحیح ینبغی أن یعمل به این کتاب صحیح است و شایسته است
که بآن عمل نمائی الی غیر ذلک و این احقر با اینکه مبتلا شدم مدتی مردم این زمان و عدم اهتمام ارباب
در امثال این امور برای اتمام حجت سعی و کوشش بسیار کردم که دعاها و زیارات منقوله در این کتاب
حتی الامکان از نسخه های اصل نقل شود و بر نسخ متعدده عرضه شود و بقدریکه از عهده برآید تصحیح
نمایم تا عاملان بآن از روی اطمینان عمل نمایند ان شاء الله بشرط آنکه کاتبین و ناسخین تصرف در آن
ننمایند و خوانندها اختراع و سلیقه های خود را کار نگذارند شیخ کلینی رضی الله عنه از عبد الرحیم
قصیر نقل کرده که خدمت حضرت صادق علیه السلام رسید و عرض کرد فدایت شوم من از پیش خود دعائی
اختراع کرده ام حضرت فرمود بگذار مرا از اختراع خود یعنی آن را کار نگذار و برای من نقل مکن و نگذاشت
که آن دعا جمع کرده خود را نقل کند خود حضرت برای او رسول العلی لطف فرمود و شیخ صدوق
عطر الله مرقده روایت کرده از عبد الله بن سنان که گفت حضرت صادق علیه السلام فرمود که زود است بر سر
شما شبهه پس میماند بدون نشانه راهنما و پیشوای هدایت کننده و نجات نمیابد در آن شبهه مگر
کسیکه بخواند دعای غریق را گفتم چگونه است دعای غریق فرمود میگوئی یا الله یا رحمن یا رحیم یا
مقلب القلوب ثبت قلبی علی دینک پس گفتم یا مقلب القلوب و الابصار ثبت قلبی علی دینک

حضرت فرمود بدرستیکه خداوند عزّ وجلّ مقلب است قلوب و ابصار را لکن بگو چنانکه من میگویم
یا مقلب القلوب ثبت قلبی علی دینک کافیست تامل در این حدیث شریف برای تنبه کسانی
که در دعا ما بلیقه خود بعضی کلمات زیاد میکنند و پاره تصرفات مینمایند والله العاصم

مطلب دویم در زیارت حضرت عباس بن علی بن ابیطالب علیهما السلام است شیخ اجل جعفر بن قولویه
قمی بسند معتبر از ابوحمزه ثمالی روایت کرده که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که چون اراده نمائی
که زیارت کنی قبر عباس بن علی را و آن بر کنار فرات محاذی حایر است میایستی بدرد روضه میگوئی

سَلَامُ اللّٰهِ وَسَلَامُ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ وَجَمِيعِ
الشُّهَدَاءِ وَالصِّدِّيقِينَ وَالزَّاكِيَاتِ الطَّيِّبَاتِ فِيمَا تَغْتَدِي وَتَرُوحُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
أَشْهَدُ لَكَ بِالتَّسْلِيمِ وَالتَّصْدِيقِ وَالْوَفَاءِ وَالنَّصِيحَةِ لِخَلَفِ النَّبِيِّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَالسِّبْطِ الْمُنْتَجَبِ الدَّلِيلِ الْعَالِمِ وَالْوَصِيِّ الْمُبَلِّغِ وَالْمَظْلُومِ الْمُهْتَضَمِ فَجَزَاكَ اللّٰهُ عَنْ رَسُولِهِ
وَعَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ بِمَا صَبَرْتَ وَ
احْتَسَبْتَ وَأَعَنْتَ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ جَحَدَ حَقَّكَ وَ
سَخِطَ بِحَرْبِكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ حَالَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مَاءِ الْفُرَاتِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُومًا
وَإِنَّ اللّٰهَ مُنْجِزٌ لَكُمْ مَا وَعَدَكُمْ حَقَّكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَنَا إِلَيْكُمْ وَقَلْبِي مَعَكُمْ وَحَرْبِي
حَرْبُكُمْ وَسِلْمِي سِلْمُكُمْ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَحْكُمَ اللّٰهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ
عَدُوِّكُمْ وَإِنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِإِيَابِكُمْ مُوقِنٌ وَبِحَقِّكُمْ عَارِفٌ وَبِذِمَّتِكُمْ مُؤْمِنٌ وَمِنْ أَعْدَائِكُمْ
مُتَبَرِّئٌ كَذَلِكَ لَا يَدْخُلُ بَيْنَ رُوحِي وَجَسَدِي [illegible]
[illegible] وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ صَلَّى اللّٰهُ [illegible]
[illegible] وَمَغْفِرَتَهُ وَرِضْوَانَهُ وَعَلَى [illegible]
[illegible] عَلَى [illegible]
[illegible]

وَاَكْثَرَ الْجَزَاءَ وَاَوْفَرَ الْجَزَاءِ وَاَوْفَى جَزَاءِ اَحَدٍ مِمَّنْ وَفٰى بِبَيْعَتِهِ وَاسْتَجَابَ لَهُ دَعْوَتَهُ وَاَطَاعَ
وَلَاةَ اَمْرِهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَالَغْتَ فِي النُّصْحِ وَاَعْطَيْتَ غَايَةَ الْمَجْهُودِ فَبَعَثَكَ اللّٰهُ فِي الشُّهَدَاءِ
وَجَعَلَ رُوحَكَ مَعَ اَرْوَاحِ السُّعَدَاءِ وَاَعْطَاكَ مِنْ جِنَانِهِ اَفْسَحَهَا مَنْزِلًا وَاَفْضَلَهَا غُرَفًا وَرَفَعَ
ذِكْرَكَ فِي عِلِّيِّينَ وَحَشَرَكَ مَعَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ اُولٰئِكَ
رَفِيقًا اَشْهَدُ اَنَّكَ لَمْ تَهِنْ وَلَمْ تَنْكُلْ وَاَنَّكَ مَضَيْتَ عَلٰى بَصِيرَةٍ مِنْ اَمْرِكَ مُقْتَدِيًا بِالصَّالِحِينَ
وَمُتَّبِعًا لِلنَّبِيِّينَ فَجَمَعَ اللّٰهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ وَبَيْنَ رَسُولِهِ وَاَوْلِيَائِهِ فِي مَنَازِلِ الْمُخْبِتِينَ فَاِنَّهُ
اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ مؤلف گوید که خوبست این زیارت را پشت سر قبر رو بقبله بخوانی چنانکه شیخ
در هذیب فرموده ثم ادخل فانكب على القبر وقل وانت مستقبل القبلة السَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا
الْعَبْدُ الصَّالِحُ و نیز بدانکه زیارت جناب عباس موافق روایت مذکور همین بود که ذکر شد لکن سید بن
طاوس و شیخ مفید و دیگران بعد از این فرموده اند که پس رو بسمت بالاسر و دو رکعت نماز کن و بعد از
آن آنچه خواهی نماز کن و بخوان هذا را بسیار و بگو در عقب نماز اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا
تَدَعْ لِي فِي هٰذَا الْمَكَانِ الْمُكَرَّمِ وَالْمَشْهَدِ الْمُعَظَّمِ ذَنْبًا اِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا هَمًّا اِلَّا فَرَّجْتَهُ وَلَا
مَرَضًا اِلَّا شَفَيْتَهُ وَلَا عَيْبًا اِلَّا سَتَرْتَهُ وَلَا رِزْقًا اِلَّا بَسَطْتَهُ وَلَا خَوْفًا اِلَّا آمَنْتَهُ وَلَا شَمْلًا
اِلَّا جَمَعْتَهُ وَلَا غَائِبًا اِلَّا حَفِظْتَهُ وَاَدَّيْتَهُ وَلَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ لَكَ فِيهَا
رِضًى وَلِي فِيهَا صَلَاحٌ اِلَّا قَضَيْتَهَا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس برگرد بسوی ضریح و نزد پاهای بایست و بگو
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا الْفَضْلِ الْعَبَّاسَ ابْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَوَّلِ الْقَوْمِ اِسْلَامًا وَاَقْدَمِهِمْ اِيمَانًا وَاَقْوَمِهِمْ بِدِينِ اللّٰهِ وَاَحْوَطِهِمْ عَلَى الْاِسْلَامِ
اَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَخِيكَ فَنِعْمَ الْاَخُ الْمُوَاسِي فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ
اللّٰهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْمَحَارِمَ وَانْتَهَكَتْ حُرْمَةَ الْاِسْلَامِ فَنِعْمَ الصَّابِرُ
الْمُجَاهِدُ الْمُنَاصِحُ وَالْاَخُ الدَّافِعُ عَنْ اَخِيهِ الْمُحِبُّ الطَّاعِنُ رَبَّهُ الرَّاغِبُ فِيمَا زَهِدَ فِيهِ
[illegible] الْجَلِيلِ وَاَحَلَّكَ اللّٰهُ بِدَرَجَةِ آبَائِكَ فِي جِنَانِ النَّعِيمِ

إِنِّي تَعَرَّضْتُ لِزِيَارَةِ أَوْلِيَائِكَ رَغْبَةً فِي ثَوَابِكَ وَرَجَاءً لِمَغْفِرَتِكَ وَجَزِيلِ إِحْسَانِكَ
فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَأَنْ تَجْعَلَ رَغْبَتِي بِهِمْ رَاغِبًا وَعَيْشِي بِهِمْ قَارًّا
وَزِيَارَتِي بِهِمْ مَقْبُولَةً وَحَيَاتِي بِهِمْ طَيِّبَةً وَأَدْرِجْنِي فِي أَرْوَاحِ الْمُكْرَمِينَ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ يَنْقَلِبُ
مِنْ زِيَارَةِ مَشَاهِدِ أَحِبَّائِكَ مُفْلِحًا مُنْجِحًا قَدِ اسْتَوْجَبَ غُفْرَانَ الذُّنُوبِ وَسَتْرَ الْعُيُوبِ وَ
كَشْفَ الْكُرُوبِ إِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ وچون خواهی وداع کنی انحضرت را پس بر
نزد قبر شریف بگو این را که در روایت ابو حمزه ثمالی است و علماء نیز ذکر کرده اند اَسْتَوْدِعُكَ اللّٰهَ
وَأَسْتَرْعِيكَ وَأَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ آمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِرَسُولِهِ وَبِكِتَابِهِ وَبِمَا جَاءَ بِهِ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
اَللّٰهُمَّ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي قَبْرَ ابْنِ أَخِي رَسُولِكَ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي زِيَارَتَهُ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي وَاحْشُرْنِي مَعَهُ وَمَعَ آبَائِهِ فِي
الْجِنَانِ وَعَرِّفْ بَيْنِي وَبَيْنَهُ وَبَيْنَ رَسُولِكَ وَأَوْلِيَائِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَتَوَفَّنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَالتَّصْدِيقِ بِرَسُولِكَ وَالْوِلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَالْأَئِمَّةِ
مِنْ وُلْدِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ عَدُوِّهِمْ فَإِنِّي قَدْ رَضِيتُ يَا رَبِّي بِذٰلِكَ وَصَلَّى اللّٰهُ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس دعا کن از برای خود و از برای مؤمنین و مسلمین و اختیار کن از
دعاها هر دعائی که میخواهی مؤلف گوید که روایت شده در خبری از حضرت سید سجاد علیه السلام انچه
حاصلش آن است که فرمودند خدا رحمت کند عباس را که ایثار کرد برادر خود را و جان خود را
فدای انحضرت نمود تا آنکه دستهای او را قطع کردند و حق تعالی در عوض دو دست او دو
بال باو عنایت فرمود که با آن دو بال با فرشتگان در بهشت طیران میکند
از برای عباس علیه السلام در نزد خداوند منزلتی است [illegible] که مغبوط جمیع شهداست و جمیع
شهدا را در روی مقام او است و نقل شده که حضرت عباس علیه السلام در وقت شهادت سی و چهار ساله بود
و آنکه ام البنین مادر عباس علیه السلام در ماتم او و برادران او علی و جعفر و عثمان در بقیع بیشتر
ماتم ایشان چنان نبود و گریه میکردند و ایام میگذشت [illegible]

من خاف على نفسه فليلزم زيارة الحسين عليه السلام فانه يخلصه من الهلكات في الدنيا والآخرة

ثم حرز امام حسن عليه السلام بسم الله الرحمن الرحيم

يا عدتي عند شدتي ويا رجائي عند كربتي ويا وليي في نعمتي ويا غياثي عند رغبتي ويا مونسي عند وحشتي ويا صاحبي في سفري ويا خليفتي في اهلي ويا مجيبي اذا دعوتك ويا مغيثي اذا استغثتك ويا دليلي اذا تحيرت ويا غوثي اذا كربني الغم ويا كنزي اذا كثرت الذنوب ويا ملجئي اذا ضاقت الامور ويا شفيعي اذا اردت الدخول على الملك الغفور ويا مقيلي اذا عثرت ويا مؤنسي اذا وحدت ويا غيا

عجبی نیست مروان بن الحکم که بزرگترین دشمنی بود خاندان نبوت را چون بر ام البنین عبور میکرد از اثر گریه او گریه میکرد و این اشعار از ام البنین در مرثیه حضرت ابو الفضل علیه السلام و دیگر پسرانش نقل شده

یا من رأی العباس کر علی جماهیر النقد	وراه من ابناء حیدر کل لیث ذی لبد
انبئت ان ابنی اصیب برأسه مقطوع ید	ویلی علی شبلی امال برأسه ضرب العمد

وهما

لو کان سیفک فی یدیک لما دنی منه احد	ایضا

لا تدعونی ویلک ام البنین	تذکرینی بلیوث العرین
کانت بنون لی ادعی بهم	
والیوم اصبحت لا من بنین	اربعة مثل نسور الربی
قد واصلوا الموت بقطع الوتین	
تنازع الخرصان اشلائهم	فکلهم امسی صریعا طعین
بالبت شعری ما الذی اخبروا	

مطلب

بان عباسا قطیع الیمین	سیم

در زیارات مخصوصه حضرت ابی عبد الله الحسین علیه السلام است و آن چند زیارت است اول زیارت اول رجب نیمه آن و نیمه شعبان است از حضرت صادق علیه السلام روایت است که زیارت کند امام حسین علیه السلام را در روز اول ماه رجب البته حق تعالی بیامرزد او را و از ابن ابی نصر منقول است که از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال کرد که در کدام وقت بهتر است که زیارت کنم امام حسین علیه السلام را فرمود که در نصف رجب و نصف شعبان شیخ مفید و سید بن طاوس ذکر کرده اند که این زیارت که ذکر میشود برای روز اول رجب و شب نیمه شعبان است ولکن شهید علاوه کرد بر آن شب اول رجب و شب و روز نیمه رجب و روز نیمه شعبان را پس بحسب فرموده ایشان این زیارت برای شش وقت است و کیفیت آن زیارت این است هرگاه خواستی زیارت کنی ابا عبد الله الحسین علیه السلام را در این اوقات غسل کن و پاکیزه ترین جامه های خود را بپوش و بایست بر در قبه مطهره آنحضرت رو بقبله و سلام کن بر جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله و بر امیر المؤمنین و بر حضرت فاطمه و بر امام حسن و امام حسین و بر باقی امامان صلوات الله علیهم اجمعین و بعد از این بسم الله گفتن دخول زیارت عرض کن کیفیت سلام کردن بر این بزرگواران پس داخل شو و بایست نزد ضریح

مقدس صدمر بہ بکو اللہ اکبر پس بگو السلام علیک یا ابن رسول اللہ السلام علیک
یا ابن خاتم النبیین السلام علیک یا ابن سید المرسلین السلام علیک یا ابن سید الوصیین
السلام علیک یا ابا عبد اللہ السلام علیک یا حسین بن علی السلام علیک یا ابن فاطمۃ
سیدۃ نساء العالمین السلام علیک یا ولی اللہ وابن ولیہ السلام علیک یا صفی اللہ
وابن صفیہ السلام علیک یا حجۃ اللہ وابن حجتہ السلام علیک یا حبیب اللہ وابن
حبیبہ السلام علیک یا سفیر اللہ وابن سفیرہ السلام علیک یا خازن الکتاب المسطور
السلام علیک یا وارث التوریۃ والانجیل والزبور السلام علیک یا امین الرحمن السلام
علیک یا شریک القرآن السلام علیک یا عمود الدین السلام علیک یا باب حکمۃ رب
العالمین السلام علیک یا باب حطۃ الذی من دخلہ کان من الآمنین السلام علیک یا
عیبۃ علم اللہ السلام علیک یا موضع سر اللہ السلام علیک یا ثار اللہ وابن ثارہ و
الوتر الموتور السلام علیک وعلی الارواح التی حلت بفنائک وانا خت برحلک بابی
انت وامی ونفسی یا ابا عبد اللہ لقد عظمت المصیبۃ وجلت الرزیۃ بک علینا وعلی
جمیع اہل الاسلام فلعن اللہ امۃ اسست اساس الظلم والجور علیکم اہل البیت ولعن
اللہ امۃ دفعتکم عن مقامکم وازالتکم عن مراتبکم التی رتبکم اللہ فیہا بابی
انت وامی ونفسی یا ابا عبد اللہ اشہد لقد اقشعرت لدماتکم اظلۃ العرش مع فضلہ
الخلائق وبکتکم السماء والارض وسکان الجنان والبر والبحر صلی اللہ علیک
عدد ما فی علم اللہ لبیک داعی اللہ ان کان لم یجبک بدنی عند استغاثتک ولسانی
عند استنصارک فقد اجابک قلبی وسمعی وبصری بجنان زکیۃ ان کانت رعدتہ
مانعۃ لا اشہد انک طہر طاہر مطہر من طہر طاہر مطہر طہرت بک البلاد
وطہرت ارض انت بہا وطہر حرمک اشہد انک قد امرت بالقسط وعدل و
دعوت الی الحق وانک صادق صدیق صدقت فیما دعوت الیہ وقلت فیہ

فِي الْأَرْضِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ عَنِ اللّٰهِ وَعَنْ جَدِّكَ رَسُولِ اللّٰهِ وَعَنْ أَبِيكَ أَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ وَعَنْ أَخِيكَ الْحَسَنِ وَنَصَحْتَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَبَدْتَهُ مُخْلِصًا حَتّٰى
أَتَاكَ الْيَقِينُ فَجَزَاكَ اللّٰهُ خَيْرَ جَزَاءِ السَّابِقِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ الرَّشِيدِ قَتِيلِ الْعَبَرَاتِ وَأَسِيرِ الْكُرُبَاتِ
صَلٰوةً نَامِيَةً زَاكِيَةً مُبَارَكَةً يَصْعَدُ أَوَّلُهَا وَلَا يَنْفَدُ آخِرُهَا أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى
أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ أَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ يَا إِلٰهَ الْعَالَمِينَ آنگاه قبر مطهر را ببوس و روی راست خود را
بر قبر کن و بعد از آن روی چپ را آنگاه دور قبر بگرد و طواف کن و چهار جانب قبر را ببوس شیخ مفید رح
فرموده آنگاه برو بسوی قبر علی بن الحسین ع و بایست نزد قبر آنجناب بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
الصِّدِّيقُ الطَّيِّبُ الزَّكِيُّ الْحَبِيبُ الْمُقَرَّبُ وَابْنُ رَيْحَانَةِ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهِيدٍ
مُحْتَسِبٍ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ مَا أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَأَشْرَفَ مُنْقَلَبَكَ أَشْهَدُ لَقَدْ شَكَرَ اللّٰهُ
سَعْيَكَ وَأَجْزَلَ ثَوَابَكَ وَأَلْحَقَكَ بِالدَّرَجَةِ الْعَالِيَةِ حَيْثُ الشَّرَفُ كُلُّ الشَّرَفِ وَفِي الْغُرَفِ
السَّامِيَةِ كَمَا مَنَّ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَكَ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ الَّذِينَ أَذْهَبَ اللّٰهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ
وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيرًا صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وَرِضْوَانُهُ فَاشْفَعْ أَيُّهَا السَّيِّدُ
الطَّاهِرُ إِلٰى رَبِّكَ فِي حَطِّ الْأَثْقَالِ عَنْ ظَهْرِي وَتَخْفِيفِهَا عَنِّي وَارْحَمْ ذُلِّي وَخُضُوعِي لَكَ وَ
لِلسَّيِّدِ أَبِيكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكُمَا پس بچسبان خود را بر قبر و بگو زَادَ اللّٰهُ فِي شَرَفِكُمْ فِي الْآخِرَةِ كَمَا شَرَّفَكُمْ
فِي الدُّنْيَا وَأَسْعَدَكُمْ كَمَا أَسْعَدَ بِكُمْ وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ أَعْلَامُ الدِّينِ وَنُجُومُ الْعَالَمِينَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس رو کن بسوی شهداء و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ اللّٰهِ وَأَنْصَارَ رَسُولِهِ
وَأَنْصَارَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَنْصَارَ فَاطِمَةَ وَأَنْصَارَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَأَنْصَارَ الْإِسْلَامِ أَشْهَدُ
أَنَّكُمْ لَقَدْ نَصَحْتُمْ لِلّٰهِ وَجَاهَدْتُمْ فِي سَبِيلِهِ فَجَزَاكُمُ اللّٰهُ عَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ
وَفُزْتُمْ وَاللّٰهِ فَوْزًا عَظِيمًا يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا أَشْهَدُ أَنَّكُمْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ
تُرْزَقُونَ أَشْهَدُ أَنَّكُمُ الشُّهَدَاءُ وَالسُّعَدَاءُ وَأَنَّكُمُ الْفَائِزُونَ فِي دَرَجَاتِ الْعُلٰى وَالسَّلَامُ

عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ بعد از آن باز گرد و بیا نزدیک سر مبارک آنحضرت و نماز زیارت
بکن و دعا کن برای خود و پدر و مادر خود و برای برادران مؤمن و بدانکه سید بن طاوس برای
حضرت علی اکبر و شهداء قدس الله ارواحهم زیارتی مشتمل بر اسامی آنها نقل کرده ما علاحظه اختصار
و شیوع و اشتهار آن آنرا ذکر ننمودیم **دوم** زیارت نیمهٔ رجب غیر از زیارتیکه گذشت و آن
زیارتیست که شیخ مفید در مزار نقل کرده که زیارات مخصوصه نصف رجبست که آنرا غفیله
میگویند یعنی نیمهٔ رجب را غفیله میگویند نه زیارت را بسبب غفلت عامهٔ مردم از فضیلت آن پس
چون قصد کردی زیارت آنحضرت را در اینوقت و آمدی در صحن شریف پس داخل شو یعنی در حرم
مطهر و سه مرتبه بگو اَللهُ اَكْبَرُ و بایست در نزد قبر منور و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا آلَ اللهِ السَّلَامُ
عَلَيْكُمْ يَا صَفْوَةَ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا خِيَرَةَ اللهِ مِنْ خَلِيقَتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا سَادَةَ السَّادَاتِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا لُيُوثَ الْغَابَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا سُفُنَ النَّجَاةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ
الْحُسَيْنَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ الْأَنْبِيَاءِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
آدَمَ صَفْوَةِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِسْمَاعِيلَ ذَبِيحِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَدِيجَةَ
الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهِيدُ ابْنَ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَتِيلُ ابْنَ الْقَتِيلِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَلِيَّ اللهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ عَلَى خَلْقِهِ شَهِدْتُ أَنَّكَ قَدْ
أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَدَّيْتَ مِنْ بَعْدِكَ
وَجَاهَدْتَ عَدُوَّكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ تَسْمَعُ الْكَلَامَ وَتَرُدُّ الْجَوَابَ وَأَنَّكَ حَبِيبُ اللهِ وَخَلِيلُهُ
وَنَجِيبُهُ وَصَفِيُّهُ وَابْنُ صَفِيِّهِ يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ زُرْتُكَ مُشْتَاقًا فَكُنْ لِي شَفِيعًا
إِلَى اللهِ يَا سَيِّدِي وَأَسْتَشْفِعُ إِلَى اللهِ بِجَدِّكَ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَبِأَبِيكَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَ

یا امین فاطمة سیدة نساء العالمین الا لعن الله قاتلیک ولعن الله ظالمیک ولعن الله
سالبیک ومبغضیک من الاولین والآخرین وصلی الله علی سیدنا محمد وآله الطیبین
الطاهرین آنگاه قبر مطهر را ببوس ومتوجه شو بسوی علی بن الحسین علیهما السلام وانجناب را زیارت کن
وبگو السلام علیک یا مولای وابن مولای لعن الله قاتلیک ولعن الله ظالمیک انی
اتقرب الی الله بزیارتکم ومحبتکم وابرء الی الله من اعدائکم والسلام علیک یا مولای
ورحمة الله وبرکاته پس برو بنزد قبور شهداء رضوان الله علیهم پس بایست وبگو السلام
علی الارواح المنیخة بفناء قبر ابی عبد الله الحسین علیه السلام السلام علیکم یا طاهرین من الدنس
السلام علیکم یا مهدیین السلام علیکم یا ابرار السلام علیکم وعلی الملائکة
الحافین بقبورکم اجمعین جمعنا الله واکم فی مستقر رحمته وتحت عرشه انه
ارحم الراحمین والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته بعد از آن برو بحرم عباس بن امیر المؤمنین
علیه السلام چون برسی بآنجا بایست بر در قبة آنجناب وبگو سلام الله وسلام ملائکته المقربین
تا آخر زیارت آنحضرت که پیش از این گذشت سیم زیارت نیمه شعبان است بدانکه
احادیث بسیار در فضیلت زیارت آنحضرت در نیمه شعبان وارد شده است وبرای آن
باب آنکه بچندین سند معتبر از حضرت امام زین العابدین وامام جعفر صادق علیهما السلام وارد شده که هر
خواهد مصافحه کند با او صد بیست وچهار هزار پیغمبر پس باید که زیارت کند قبر ابی عبد الله الحسین
علیه السلام را در نیمه شعبان بدرستیکه ملائکه وارواح پیغمبران رخصت میطلبند وبزیارت آنحضرت
میایند پس خوشا بحال آنکه مصافحه کند با ایشان وایشان مصافحه کنند با او وبا ایشانند پنج
پیغمبر اولوالعزم نوح وابراهیم وموسی وعیسی ومحمد صلی الله علیه وآله وعلیهم اجمعین راوی گفت
پرسیدم که بچه سبب ایشانرا اولوالعزم نامند فرمود بجهة آنکه ایشان مبعوث شده اند بمشرق ومغرب
وجن وانس واما الفاظ زیارت پس در نحو نقل شده یکی همان زیارتست که برای اول رجب نقل شد
دیگر زیارتیست که شیخ کفعمی در کتاب بلد الامین از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده وآن زیارت چنین است

بجا آوردم دعا حضرت رسول صلی الله علیه وآله اللهم انی اعوذ بک ان اقصر عن ذلک او اضل او اذل او ازل او اظلم او اظلم او اجهل او اجهل او اعتدی او اعتدی او اکفر او اکفر او اشرک او اشرک اللهم انی اعوذ بک ان اذل او اذل او اعتدی او اعتدی او اظلم او اظلم او اجهل او اجهل او اکفر او اکفر او اشرک او اشرک

از زیارت دعائی است از حضرت امام محمد باقر علیه السلام از ابو حمزه ثمالی روایت کرده گفت از حضرت امام محمد باقر علیه السلام اجازه خواستم که حضرت مشرف شوم پس حضرت اجازه داد بمن امر کرد بجهت آنجناب زیارتی بخواندن

میایستی نزد قبر آنحضرت و میگوئی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ
الزَّکِیُّ اُودِعُکَ شَهَادَةً مِنِّی لَکَ تُقَرِّبُنِی اِلَیْکَ فِی یَوْمِ شَفَاعَتِکَ اَشْهَدُ اَنَّکَ قُتِلْتَ
وَلَمْ تَمُتْ بَلْ بِرَجَاءِ حَیٰوتِکَ حَیِیَتْ قُلُوبُ شِیعَتِکَ وَبِضِیَاءِ نُورِکَ اهْتَدَی الطَّالِبُونَ
اِلَیْکَ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ نُورُ اللّٰهِ الَّذِی لَمْ یُطْفَأْ وَلَا یُطْفَأُ اَبَداً وَاَنَّکَ وَجْهُ اللّٰهِ الَّذِی
لَمْ یَهْلِکْ وَلَا یَهْلِکُ اَبَداً وَاَشْهَدُ اَنَّ هٰذِهِ التُّرْبَةَ تُرْبَتُکَ وَهٰذَا الْحَرَمَ حَرَمُکَ وَهٰذَا
الْمَصْرَعَ مَصْرَعُ بَدَنِکَ لَا ذَلِیلٌ وَاللّٰهُ مُعِزُّکَ وَلَا مَغْلُوبٌ وَاللّٰهُ نَاصِرُکَ هٰذِهِ شَهَادَةٌ لِی
عِنْدَکَ اِلَی یَوْمِ قَبْضِ رُوحِی بِحَضْرَتِکَ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ چهارم
زیارت شبهای قدر است بدانکه احادیث در فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام در
ماه مبارک رمضان خصوص شب اول و نیمه و آخر آن و در خصوص شب قدر بسیار است و از حضرت
امام محمد تقی علیه السلام منقول است که هر که زیارت کند امام حسین علیه السلام را در شب بیست و سیم ماه رمضان
و آن شبی است که امید است شب قدر باشد و در آن شب هزار ملک حاضر و مقدر میشود مصافحه کنند
با او و روح بیست و چهار هزار ملک و پیغمبر که همه رخصت میطلبند از خدا در زیارت آنحضرت
در آن شب و در حدیث معتبر دیگر از حضرت صادق علیه السلام روایت است که چون شب قدر میشود منادی از آسمان
هفتم از بطنان عرش ندا میکند که حق تعالی امر زید هر که را که زیارت قبر حسین علیه السلام نماید
و روایت از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که زیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را در ماه رمضان
و نمیرد تا آنکه زیارت از برای او عرض حساب نخواهد بود و باو بگویند که داخل بهشت شو
[illegible] لحاظ آنکه زیارت کرده میشود حضرت امام حسین علیه السلام [illegible]
[illegible] مفید و محمد بن مشهدی و ابن طاوس و شهید رحمهم الله در کتب [illegible]
[illegible] شب و عیدین یعنی روز عید فطر و قربان فرستاده [illegible]
[illegible] از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که آنحضرت فرمودند و نیکو [illegible]
[illegible] بعبد الله الحسین علیه السلام [illegible] آنحضرت [illegible]

وپوشیده باشی پاکیزه ترین جامه های خود را پس چون ایستادی نزد قبر آنحضرت پس رو بخود را
بجانب آنحضرت کن وقبله را میان دو کتف خود قرار ده وبگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الصِّدِّيقَةِ الطَّاهِرَةِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ
نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ
اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ
وَجَاهَدْتَ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْاَذٰى فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِبًا حَتّٰى اَتَيْكَ الْيَقِينُ اَشْهَدُ
اَنَّ الَّذِينَ خَالَفُوكَ وَحَارَبُوكَ وَالَّذِينَ خَذَلُوكَ وَالَّذِينَ قَتَلُوكَ مَلْعُونُونَ عَلٰى لِسَانِ
النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرٰى لَعَنَ اللّٰهُ الظّٰلِمِينَ لَكُمْ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ وَضَاعَفَ
عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ الْاَلِيمَ اَتَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ مُوَالِيًا لِاَوْلِيَائِكَ
مُعَادِيًا لِاَعْدَائِكَ مُسْتَبْصِرًا بِالْهُدٰى الَّذِي اَنْتَ عَلَيْهِ عَارِفًا بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكَ فَاشْفَعْ
لِي عِنْدَ رَبِّكَ پس بچسبان خود را بر قبر و روی خود را بر آن گذار پس برو بجانب سر مقدس
ومیگوئی اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ فِي اَرْضِهِ وَسَمَائِهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى رُوحِكَ الطَّيِّبِ وَ
جَسَدِكَ الطَّاهِرِ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا مَوْلَايَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس بچسبان خود را بقبر و
ببوس آنرا وبگذار صورت خود را بر آن وبگرد بجانب سر پس دو رکعت نماز زیارت گذار و نماز کن
بعد از آن دو رکعت آنچه میسر شود تو را پس از آن برو بسمت پا و زیارت کن علی بن الحسین علیهما السلام
وبگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ ظَلَمَكَ
وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ قَتَلَكَ وَضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ودعا کن بآنچه میخواهی پس زیارت کن
شهدا را در حالیکه میل کنی از سمت پا بطرف قبله پس بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ اَيُّهَا الصِّدِّيقُونَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ اَيُّهَا الشُّهَدَاءُ الصَّابِرُونَ اَشْهَدُ اَنَّكُمْ جَاهَدْتُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَصَبَرْتُمْ عَلٰى
[illegible] فِي جَنْبِ اللّٰهِ وَنَصَحْتُمْ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ حَتّٰى اَتَاكُمُ الْيَقِينُ اَشْهَدُ اَنَّكُمْ اَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ
[illegible] اَفْضَلَ جَزَاءِ الْمُحْسِنِينَ وَجَمَعَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي مَحَلِّ

وحفظنا الموالاة لك في الدنيا
ذخرا وفادا وحجة لنا لموالاة
ثمارا ورزقا بالله الاله وبي
بكاين نخرى فوالدم وتالل
الثالث لاوان مبلاتي
انت كمن زاد بيدم وبا
رسيده از بدر شجاع وبا
بجعفر وبا رسيده از
بدر شجعفر وبا رسيده
از بدر شجعفر وبا رسيده
از بدر شجعفر وبا رسيده
از

النعیم پس میروی بزیارت عباس بن امیر المؤمنین علیهما السلام هینکه رسید آنجا و ایستادی نزد
آنجناب بگو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الْمُطِيعُ
لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ جَاهَدْتَ وَنَصَحْتَ وَصَبَرْتَ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ لَعَنَ اللَّهُ
الظَّالِمِينَ لَكُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَأَلْحَقَهُمْ بِدَرْكِ الْجَحِيمِ پس نماز تطوع کند در مسجد آنجناب
هرچه خواهد و بیرون رود پنجم زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است در عید فطر و قربان
بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که در یکشب از سه شب قبر امام حسین علیه السلام را
زیارت کند گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده شود شب عید فطر یا شب عید اضحی یا شب
نیمهٔ شعبان و بروایت معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام منقول است که فرمود سه شب است که هر که زیارت
کند حضرت امام حسین علیه السلام را در آن شبها گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده شود شب نصف
شعبان و شب بیست و سیم ماه رمضان و شب عید یعنی شب عید فطر و از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که کسیکه زیارت کند امام حسین علیه السلام را در شب نیمهٔ شعبان و شب عید فطر و شب عرفه
در یکسال نویسد حق تعالی برای او هزار حج مبرور و هزار عمرهٔ مقبوله و بر او نویسد از برای او هزار حسنه
دنیا و آخرت و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست که هر که شب عرفه در زمین کربلا باشد و بماند تا
نماز زیارت روز عید کند و برگردد نگاه دارد حق تعالی او را از شر آن سال بدانکه علماء از برای
دو عید شریف دو زیارت نقل کرده اند یکی زیارت سابقه که بجهة آنچه قدر ذکر شد دیگر
این زیارت و از کلمات ایشان ظاهر میشود که زیارت سابقه مال روزهای عیدین است و
این زیارت مال شبهای عیدین فرموده اند چون اراده کنی زیارت آنحضرت را در آن شب
بایست بر روضهٔ مطهره و نظر بیفکن بجانب قبر و بگو بجهة شنیدن یَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ عَبْدُكَ وَابْنُ أَمَتِكَ الذَّلِيلُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَالْمُصَغَّرُ فِي عُلُوِّ قَدْرِكَ وَالْمُعْتَرِفُ
بِحَقِّكَ جَاءَكَ مُسْتَجِيرًا بِكَ تَائِبًا إِلَى اللَّهِ مِنْ جَرَائِرِهِ مُتَوَجِّهًا إِلَى مَقَامِكَ مُتَوَسِّلًا إِلَيْهِ بِحَقِّكَ
بِكَ وَأَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ [illegible] يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ الْمُحْدِقِينَ بِقَبْرِ الْحُسَيْنِ

المقیم فی هذا المشهد پس اگر دلت خاشع شد و چشمت گریان شد داخل شو و مقدم راست
را بر پای چپ بگو بسم الله و بالله و فی سبیل الله و علی ملة رسول الله اللهم انزلنی
منزلا مبارکا و انت خیر المنزلین پس بگو الله اکبر کبیرا و الحمد لله کثیرا و سبحان
الله بکرة و اصیلا و الحمد لله الفرد الصمد الماجد الاحد المفضل المنان المتطول الحنان
الذی من تطوله سهل لی زیارة مولای باحسانه و لم یجعلنی عن زیارته ممنوعا و لا عن
زمیته مدفوعا بل تطول و منح پس داخل شو و چون بمیان روضه رسیدی با بیت مزار
قبر مطهر با حال خضوع و گریه و تضرع و بگو السلام علیک یا وارث آدم صفوة الله السلام
علیک یا وارث نوح امین الله السلام علیک یا وارث ابرهیم خلیل الله السلام علیک
یا وارث موسی کلیم الله السلام علیک یا وارث عیسی روح الله السلام علیک یا وارث
محمد صلی الله علیه و آله حبیب الله السلام علیک یا وارث علی ولی الله السلام
علیک ایها الوصی البر التقی السلام علیک یا ثار الله و ابن ثاره و الوتر الموتور اشهد
انک قد اقمت الصلوة و آتیت الزکوة و امرت بالمعروف و نهیت عن المنکر و جاهدت
فی الله حق جهاده حتی اتیک حرمک و قتلت مظلوما پس با بیت در نزد سر مقدس با دل
خاشع و چشم گریان و بگو السلام علیک یا ابا عبد الله السلام علیک یا ابن رسول الله
السلام علیک یا ابن سید الوصیین السلام علیک یا ابن فاطمة الزهراء سیدة نساء العالمین
السلام علیک یا بطل المسلمین یا مولای اشهد انک کنت نورا فی الاصلاب الشامخة و
الارحام المطهرة لم تنجسک الجاهلیة بانجاسها و لم تلبسک من مدلهمات ثیابها و اشهد
انک من دعائم الدین و ارکان المسلمین و معقل المؤمنین و اشهد انک الامام البر التقی
الرضی الزکی الهادی المهدی و اشهد ان الائمة من ولدک کلمة التقوی و اعلام
الهدی و الحجة علی اهل الدنیا پس بچسبان خود را بقبر و بگو اتیتک یا ابا عبد الله
[illegible]

بِشَرَائِعِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَأَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ يَا مَوْلَايَ أَتَيْتُكَ خَائِفًا
فَآمِنِّي وَأَتَيْتُكَ مُسْتَجِيرًا فَأَجِرْنِي وَأَتَيْتُكَ فَقِيرًا فَأَغْنِنِي سَيِّدِي وَمَوْلَايَ أَنْتَ مَوْلَاهُ
حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ آمَنْتُ بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ وَبِظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ وَأَوَّلِكُمْ وَآخِرِكُمْ
وَأَشْهَدُ أَنَّكَ التَّالِي لِكِتَابِ اللَّهِ وَأَمِينُ اللَّهِ الدَّاعِي إِلَى اللَّهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَأُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ
پس دو رکعت نماز نزد سر آنحضرت بکن و چون سلام گفتی بگو اللَّهُمَّ إِنِّي لَكَ صَلَّيْتُ وَلَكَ
رَكَعْتُ وَلَكَ سَجَدْتُ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ فَإِنَّهُ لَا تَجُوزُ الصَّلَاةُ وَالرُّكُوعُ وَالسُّجُودُ إِلَّا
لَكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَبْلِغْهُمْ
أَفْضَلَ السَّلَامِ وَالتَّحِيَّةِ وَارْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمُ السَّلَامَ اللَّهُمَّ وَهَاتَانِ الرَّكْعَتَانِ هَدِيَّةٌ مِنِّي إِلَى
سَيِّدِي الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ وَتَقَبَّلْهُمَا مِنِّي وَاجْزِنِي
عَلَيْهِمَا أَفْضَلَ أَمَلِي وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي وَلِيِّكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ پس برخیز و خود را بر قبر بچسبان
وَارْدُدْ وَبِكُ السَّلَامَ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ قَتِيلِ الْعَبَرَةِ وَسَيِّدِ الْكَرْبِ
إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ وَلِيُّكَ وَابْنُ وَلِيِّكَ وَصَفِيُّكَ التَّائِرُ بِحَقِّكَ وَمِنْهُ بَدَأَ مَبْدَأُ
تَهُ بِالشَّهَادَةِ وَجَعَلْتَهُ سَيِّدًا مِنَ السَّادَةِ وَقَائِدًا مِنَ الْأَئِمَّةِ وَأَكْرَمْتَهُ بِالشَّهَادَةِ
أَعْطَيْتَهُ مَوَارِيثَ الْأَنْبِيَاءِ وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ فَدَعَا إِلَى سَبِيلِكَ
وَمَنَحَ النَّصِيحَةَ وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فِيكَ حَتَّى [illegible]
وَفَدَاهُ وَزَرَعَ عَلَيْهِ مَنْ عَرَّتْهُ الدُّنْيَا وَغَرَّتْهُ [illegible]
نَفْسَكَ وَأَخْذِ نَبِيِّكَ وَأَعَانَ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

است پس بگو السلام علیک یا ولی الله السلام علیک یا ابن رسول الله السلام علیک یا ابن خاتم
النبیین السلام علیک یا ابن فاطمة سیدة نساء العالمین السلام علیک یا ابن امیر المؤمنین
السلام علیک ایها المظلوم الشهید بابی انت وامی عشت سعیدا وقتلت مظلوما شهیدا
پس رو کن بسوی قبور شهداء رضوان الله علیهم وبگو السلام علیکم ایها الذابون عن توحید
الله السلام علیکم بما صبرتم فنعم عقبی الدار بابی انتم وامی فزتم فوزا عظیما پس رو بسوی
عباس بن علی علیهما السلام وبایست نزد ضریح شریف آنجناب وبگو السلام علیک ایها العبد الصالح
والصدیق المواسی اشهد انک امنت بالله ونصرت ابن رسول الله ودعوت الی سبیل
الله وواسیت بنفسک فعلیک من الله افضل التحیة والسلام پس بچسبان مزار را بقبر
وبگو بابی انت وامی یا ناصر دین الله السلام علیک یا ناصر الحسین الصدیق السلام
علیک یا ناصر الحسین الشهید علیک منی السلام ما بقیت وبقی اللیل والنهار پس
کن در نزد سر آنحضرت دو رکعت وبگو بعد از آن آنچه را که میگفتی در نزد سر حضرت حسین علیه السلام
بخوان دعاء اللهم انی صلیت الخ پس برگرد بسوی مشهد حسین علیه السلام وبمان در نزد آنحضرت
آنچه خواهی مگر آنچه مستحب است که آنجا را مکان بیتوته یعنی خوابگاه قرار ندهی وچون خواهی وداع کنی
آنحضرت را بایست در نزد سر وگریه کن وبگو السلام علیک یا مولای سلام مودع لا ثاو ولا
سئم فان انصرف فلا عن ملالة وان اقم فلا عن سوء ظن بما وعد الله الصابرین یا مولای
لا جعله الله آخر العهد مني لزیارتک ورزقني العود الیک والبقاء حتی یاذن الله لي
في مشهدک ایمن رب العالمین پس بوس ضریح را وجمع بدن خود را بآن بمال ودستها را بر
آن وحرز کن وبیرون برو از نزد آنحضرت بطوریکه رو بجانب قبله پشت بر او کن
وبگو السلام علیک یا باب الله السلام علیک یا شراب [illegible]
[illegible] السلام علیک [illegible]
[illegible]

وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ پس بروبیرون وسید بن طاوس و محمد بن المشهدی گفته اند
پس در وقتیکه چنین کردی مثل کسی باشی که زیارت کرده خدا را در عرش ششم زیارت امام
حسین علیه السلام در روز عرفه است بدانکه آنچه از اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام در باب زیارت
عرفه رسیده از کثرت اخبار و بسیاری فضیلت و ثواب زیاده از آنست که احصا شود و ما بجهة
ثوبق زائرین بذکر چند حدیث اکتفا مینمائیم بسند معتبر از بشیر دهان منقولست که گفت عرض
کردم بحضرت صادق علیه السلام که گاه هست حج از من فوت میشود و روز عرفه را نزد قبر امام حسین علیه السلام
میکذرانم فرمود که نیک میکنی ای بشیر هر مؤمنی که بزیارت قبر امام حسین علیه السلام برود با شناسائی حق
آنحضرت در غیر روز عید نوشته شود برای او ثواب بیست حج و بیست عمره مبروره مقبوله و بیست جهاد
با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هر که زیارت کند آنحضرت را در روز عید بنویسد حق تعالی برای او ثواب
صد حج و صد عمره و صد جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هر که زیارت کند آنحضرت را در روز عرفه
با معرفت حق آنحضرت نوشته شود برای او ثواب هزار حج و هزار عمره پسندیده مقبوله و هزار جهاد
با پیغمبر مرسل یا امام عادل گفتم کجا حاصل میشود برای من ثواب موقف عرفات پس حضرت نظر کرد بسوی
من مانند کسیکه خشمناک باشد فرمود ای بشیر هرگاه مؤمنی برود بزیارت قبر امام حسین علیه السلام
در روز عرفه و غسل کند در نهر فرات پس متوجه شود بسوی قبر آنحضرت بنویسد حق تعالی از برای او بهر گامی
که بردارد حجی که با همه مناسک بعمل آورده باشد و چنین گمان دارم که فرمود و عمره و در حدیث
کثیره بسیار معتبره وارد شده که حضرت در روز عرفه اول نظر بجانب زیارت قبر حسین علیه السلام
میافکند پیش از آنکه نظر باهل موقف عرفات کند [illegible] رسول [illegible]
علیه السلام فرمود که امسال حج کردی گفتم [illegible]
گذرانیدم فرمود که ای [illegible]
که مردم ترا حج کنند [illegible]
شد بعد از آن فرمود که [illegible]

آنحضرت باشد و با تکبیر رود همراه او بیشوند هزار ملک از جانب راست و هزار ملک از جانب چپ
نوشته شود برای او ثواب هزار حج و هزار عمره که با پیغمبر یا وصی پیغمبر کرده باشد و اما کیفیت زیارت
آنحضرت پس چنانست که علماء اجله و رؤساء مذهب ملّه فرموده اند چون خواستی آنحضرت را در این
روز زیارت کنی پس اگر ممکن شد ترا که از فرات غسل کنی چنان کن و اگر نه از هر آبی که ترا ممکن باشد پاکیزه
جامه های خود را بپوش و قصد زیارت آنحضرت کن در حالتیکه با آرامی و وقار و ناتی باشی پس چون بدر حائر
برسی بگو اَللّٰهُ اَکْبَرُ وبگو اَللّٰهُ اَکْبَرُ کَبِیْرًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ کَثِیْرًا وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بُکْرَةً وَاَصِیْلًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِیْ هَدَانَا لِهٰذَا وَمَا کُنَّا لِنَهْتَدِیَ لَوْلَا اَنْ هَدَانَا اللّٰهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ اَلسَّلَامُ
عَلٰی رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ اَلسَّلَامُ عَلٰی اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلٰی فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَیِّدَةِ
نِسَاءِ الْعَالَمِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَی الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ اَلسَّلَامُ عَلٰی عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ اَلسَّلَامُ عَلٰی مُحَمَّدِ بْنِ
عَلِیٍّ اَلسَّلَامُ عَلٰی جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ اَلسَّلَامُ عَلٰی مُوْسَی بْنِ جَعْفَرٍ اَلسَّلَامُ عَلٰی عَلِیِّ بْنِ مُوْسٰی اَلسَّلَامُ
عَلٰی مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ اَلسَّلَامُ عَلٰی عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ اَلسَّلَامُ عَلَی الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ اَلسَّلَامُ عَلَی الْخَلَفِ
الصَّالِحِ الْمُنْتَظَرِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ عَبْدُکَ وَ
ابْنُ عَبْدِکَ وَابْنُ اَمَتِکَ الْمُوَالِی لِاَوْلِیَائِکَ الْمُعَادِی لِاَعْدَائِکَ اَتَجَاوَزُ بِکَ مَشْهَدَکَ وَتَقَرَّبَ
اِلَی اللّٰهِ بِقَصْدِکَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ هَدَانِیْ لِوِلَایَتِکَ وَنَصَبَنِیْ بِزِیَارَتِکَ وَجَعَلَنِیْ بِقَصْدِکَ
پس داخل روضه شو و بایست محاذی سر و بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ نُوْحٍ نَبِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ اِبْرٰهِیْمَ خَلِیْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا
وَارِثَ مُوْسٰی کَلِیْمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ عِیْسٰی رُوْحِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ
حَبِیْبِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا ابْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفٰی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ عَلِیٍّ الْمُرْتَضٰی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ خَدِیْجَةَ الْکُبْرٰی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ثَارَ اللّٰهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُوْرَ اَشْهَدُ
اَنَّکَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَیْتَ الزَّکٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَاَطَعْتَ اللّٰهَ

حتی اتیک البین فلعن الله امة قتلتک ولعن الله امة ظلمتک ولعن الله امة
سمعت بذلک فرضیت به یا مولای یا ابا عبد الله اشهد الله وملائکته وانبیائه
ورسله انی بکم مؤمن وبایابکم موقن بشرایع دینی وخواتیم عملی ومنقلبی الی ربی فصلی
الله علیکم وعلی ارواحکم وعلی اجسادکم وعلی شاهدکم وعلی غائبکم وظاهرکم و
باطنکم السلام علیک یا ابن خاتم النبیین وابن سید الوصیین وابن امام المتقین وابن
قائد الغر المحجلین الی جنات النعیم وکیف لا نکون کذلک وانت باب الهدی وامام التقی
والعروة الوثقی والحجة علی اهل الدنیا وخامس اصحاب الکساء غذتک ید الرحمة
ورضعت من ثدی الایمان وربیت فی حجر الاسلام فالنفس غیر راضیة بفراقک ولا
شاکة فی حبوتک صلوات الله علیک وعلی آبائک وابنائک السلام علیک یا صریع العبرة
الشاکیة وقرین المصیبة الرائبة لعن الله امة استحلت منک المحارم فقتلت صلی الله
علیک مقهورا واصبح رسول الله صلی الله علیه وآله بک موتورا واصبح کتاب الله بفقدک
مهجورا السلام علیک وعلی جدک وابیک وامک واخیک وعلی الائمة من بنیک و
علی المستشهدین معک وعلی الملائکة الحافین بقبرک والشاهدین لزوارک المؤمنین
بالقبول علی دعاء شیعتک والسلام علیک ورحمة الله وبرکاته بابی انت وامی یا ابن
رسول الله بابی انت وامی یا ابا عبد الله لقد عظمت الرزیة وجلت المصیبة بک علینا
وعلی جمیع اهل السموات والارض فلعن الله امة اسرجت والجمت وتهیأت لقتالک
مولای یا ابا عبد الله قصدت حرمک واتیت مشهدک اسئل الله بالشأن الذی لک
عنده وبالمحل الذی لک لدیه ان یصلی علی محمد وآل محمد وان یجعلنی معکم فی الدنیا
والآخرة بمنه وجوده وکرمه پس بوس ضریح را پس دو رکعت نماز کن در بالای سر و در این
دو رکعت هر سوره که خواهی بخوان و چون فارغ شدی بگو اللهم انی صلیت ورکعت و
سجدت لک وحدک لا شریک لک لان الصلوة والرکوع والسجود لا یکون الا لک لانک

آمَنَّ اللهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَبْلِغْهُمْ عَنِّيْ اَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَ
السَّلَامِ وَارْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمُ التَّحِيَّةَ وَالسَّلَامَ اَللّٰهُمَّ وَهٰذَانِ الرَّكْعَتَانِ هَدِيَّةٌ مِنِّيْ اِلٰى مَوْلَايَ
وَسَيِّدِيْ اِمَامِيْ اَبِي الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ ذٰلِكَ مِنِّيْ
وَاجْزِنِيْ عَلٰى ذٰلِكَ اَفْضَلَ اَمَلِيْ وَرَجَائِيْ فِيْكَ وَفِيْ وَلِيِّكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ پس برخیز و
برو بسوی پای مبارک حضرت حسین علیه السلام و زیارت کن علی بن الحسین علیهما السلام را و سر انجام
در نزد پای ابی عبد الله علیه السلام است پس بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ابْنَ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيْدِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّهِيْدُ ابْنُ الشَّهِيْدِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمَظْلُوْمُ ابْنُ الْمَظْلُوْمِ لَعَنَ اللهُ
اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِيْبَةُ
وَجَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلٰى جَمِيْعِ الْمُؤْمِنِيْنَ فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَاَبْرَءُ اِلَى اللهِ
وَاِلَيْكَ مِنْهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ پس توجه کن بجانب شهداء و زیارت کن ایشان را و بگو
اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَوْلِيَاءَ اللهِ وَاَحِبَّائَهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَصْفِيَاءَ اللهِ وَاَوِدَّائَهُ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ دِيْنِ اللهِ وَاَنْصَارَ نَبِيِّهِ وَاَنْصَارَ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ
الْعَالَمِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اَبِيْ مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ الْوَلِيِّ النَّاصِحِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اَبِيْ عَبْدِ اللهِ
الْحُسَيْنِ الشَّهِيْدِ الْمَظْلُوْمِ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ بِاَبِيْ اَنْتُمْ وَاُمِّيْ طِبْتُمْ وَطَابَتِ الْاَرْضُ
الَّتِيْ فِيْهَا دُفِنْتُمْ وَفُزْتُمْ وَاللهِ فَوْزًا عَظِيْمًا يَا لَيْتَنِيْ كُنْتُ مَعَكُمْ فَاَفُوْزَ مَعَكُمْ فِي الْجِنَانِ مَعَ
الشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِيْنَ وَحَسُنَ اُولٰئِكَ رَفِيْقًا وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ
پس برگرد بجانب سر امام حسین علیه السلام و بسیار دعا کن از برای خود و از برای اهل و عیال و برادران
مؤمن خود و سید بن طاوس شهید فرموده اند پس برو بسوی جناب عباس رضی الله عنه همینکه
رسیدی بجانب راست قبر جناب بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا الْفَضْلِ الْعَبَّاسَ بْنَ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ

السلام علیک یا ابن سید الوصیین السلام علیک یا ابن امین الله السلام علیک یا ابن اول القوم اسلاما واقدمهم
ایمانا واقومهم بدین الله واحوطهم علی الاسلام اشهد لقد نصحت لله ولرسوله و
لاخیک فنعم الاخ الموآسی فلعن الله امة قتلتک ولعن الله امة ظلمتک ولعن الله
امة استحلت منک المحارم وانتهکت فی قتلک حرمة الاسلام فنعم الاخ الصابر المجاهد
المحامی الناصر والاخ الدافع عن اخیه المجیب الی طاعة ربه الراغب فیما زهد فیه غیره
من الثواب الجزیل والثناء الجمیل والحقک الله بدرجة آبائک فی دار النعیم انه حمید
مجید پس بیفکن خود را بر قبر و بگو اللهم انک تعرضت ولزیارة اولیائک قصدت رغبة
فی ثوابک ورجاء لمغفرتک وجزیل احسانک فاسئلک ان تصلی علی محمد وآل محمد
وان تجعل رزقی بهم دارا وعیشی بهم قارا وزیارتی بهم مقبولة وذنبی بهم مغفورا
وانقلبنی بهم مفلحا منجحا مستجابا دعائی بافضل ما ینقلب به احد من زواره والفائزین
الیه برحمتک یا ارحم الراحمین پس بوس قبر و نماز گذار نزد آنحضرت و زیارت
وانچه خواسته باشی و چون خواستی وداع کنی آنحضرت را بگو آنچه را که از پیش ذکر کردیم در وداع
آنحضرت ع **هفتم** زیارت عاشورا است بدانکه زیارات منقوله در روز عاشورا چند
است و ما در اینجا بملاحظه اختصار بذکر دو زیارت اکتفا میکنیم و در باب دویم در اعمال روز
عاشورا نیز زیارتی نقل کرده ایم مطالبی که مناسب با اینمقام است واما آن دو زیارت اول
زیارت عاشورا معروفه است که خوانده میشود از نزدیک و دور و شرح آن چنانکه سید
طاوس در مصباح الزائر فرموده چنین است روایت کرده محمد بن اسمعیل بن بزیع از صالح بن عقبه
از حضرت امام محمد باقر ع که فرمود هر که زیارت کند حسین بن علی ع را در روز دهم محرم که
نزد قبر آنحضرت گریان شود بلاذت کند خدا او را در روز قیامت بثواب هزار حج و هزار عمره
و هزار جهاد که ثواب آنها مثل ثواب کسی باشد که حج و عمره کرده باشد با رسول خدا
صلی الله علیه وآله و با امیر المؤمنین ع و با حسن و حسین ع که [illegible]

بوده باشد در شهرهای دور از کربلا و ممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر آنحضرت در مثل این روز
فرمود هرگاه چنین باشد بیرون رو بسوی صحرا یا بالا رو بر بام بلند در خانهٔ خود و اشاره کند
بسوی آنحضرت بسلام و جهد کند در نفرین کردن بر قاتلین آنحضرت و بعد از آن دو رکعت نماز کند
و بکند اینکار را در اول روز پیش از زوال آفتاب پس ندبه کند بر حسین علیه السلام و بگرید بر او
و امر کند کسانی را که در خانه اش هستند هرگاه از ایشان تقیه نمیکند بگریستن بر آنحضرت و برپا
دارد در خانهٔ خود مصیبتی باظهار کردن جزع بر آنحضرت و تعزیت بگویند یکدیگر را بمصیبت
ایشان بحسین علیه السلام و من ضامنم برای ایشان بر خدا هرگاه بیاورند اینعمل را جمیع آن ثوابها را
گفتم فدای تو شوم ضامن میشوی این ثوابها را برای ایشان و کفیل میشوی این ثوابها را فرمود
که بلی من ضامنم و کفیلم از برای کسیکه این عمل را بجا آورد گفتم که چگونه یکدیگر را تعزیت بگویند
فرمود که میگویند اَعْظَمَ اللهُ اُجُورَنَا بِمُصَابِنَا بِالْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلَامُ وَجَعَلَنَا وَاِیَّاکُمْ مِنَ
الطَّالِبِینَ بِثَارِهِ مَعَ وَلِیِّهِ الْاِمَامِ الْمَهْدِیِّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ یعنی بزرگ فرماید
خداوند اجرهای ما را بمصیبت ما بحسین علیه السلام و قرار دهد ما و شما را از خواهندگان خون
او با ولی او امام محمد از آل محمد علیهم السلام و اگر بتوانی که بیرون روی از روز را در پی حاجتی چنان کن
زیرا که آن روز نحسی است که بر او رد نمیشود در آن حاجت مؤمن و اگر بر او رد شود مبارک نخواهد بود
زیادتی او و نخواهد دید در آن خیری و رشدی و ذخیره نکند البته هیچیک از شما برای منزلش در آن روز
چیزی را پس هر که ذخیره کند در آن روز چیزی را برکت نخواهد دید در آن چیزیکه ذخیره نموده و مبارک نخواهد
بود از برای او و در اهلش که ذخیره برای آنها نماده پس هرگاه بجا آورند این عمل را بنویسد حقتعالی برای
ایشان ثواب هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد که همه را با رسول خدا صلی الله علیه و آله کرده باشد
برای اوست مزد و ثواب مصیبت هر پیغمبری و رسولی و وصی و صدیق و شهیدی که مرده باشد
یا کشته شده باشد از زمانیکه خلق فرمود حقتعالی دنیا را تا زمانیکه بپای شود قیامت صلح
نسب و سبب و عمره گفته اند که گفت علقمة بن محمد حضرمی که گفتم بحضرت باقر علیه السلام که تعلیم فرما

التوبة التعظیم والفضل العظیم
وبلغ بنجح ما تبغی الجوار والکرم
ارمنا بجاه استاذه الامم
اللهم انی اعوذ بک من
بلیات نوازل البلاء و
اهوال عظائم الضراء و فاجعة
دهر من مضی بالناس و
انجلی من نوائب البلاء
وتجلی من نوائب الزمن
وانجلی من زوال النعم و
من نزل القدم و الخلی
اللهم انی اسئلک بحق
جاهه عندک و
حقه علیک من
الدعاء و اجابة الدعاء
اللهم وربی و ارض بالله
فاستجبنا و ارض صدق الحق
فاستجبنا و ارض بالقضاء
فاستجبنا و ارض بالقدر
فاستجبنا و ارض بالقرآن
فاستجبنا و ارض بالرسول
فاستجبنا و ارض بالائمة

مراد دعائی که بخوانی آنرا در آن روز هرگاه زیارت کنم آنجناب را از نزدیک و دعائی که بخوانی آنرا هرگاه
زیارت کنم او را از نزدیک بخواهم اشاره کنم بسلام بسوی او از شهرهای دور و از خانه‌ام فرمود بمن ای علقمه
هرگاه تو بجا آوردی آن دو رکعت نماز را بعد از آنکه اشاره کنی بسوی آنحضرت بسلام پس بگو در وقت
اشاره بآنحضرت بعد از گفتن تکبیر این قول را (یعنی زیارت آینده را) پس بدرستیکه تو هرگاه گفتی
این قول را بتحقیق که دعا کرده بآنچیزیکه دعا میکند بآن زائران آنحضرت از ملائکه و نویسد خداوند
از برای تو صد هزار هزار درجه و بوده باشی مثل کسیکه شهید شده باشد با امام حسین علیه السلام تا
مشارکت کنی ایشان را در درجات ایشان و شناخته نشوی مگر در جمله شهدائیکه شهید شده‌اند
با آنحضرت و نوشته شود برای تو ثواب زیارت هر پیغمبری و رسولی و ثواب زیارت هر که زیارت کرده حسن علیه السلام
را از روزیکه شهید شده است سلام خدا بر آنحضرت و بر اهلبیتش میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا
عَبْدِاللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ثَارَ اللهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوِتْرَ
الْمَوْتُورَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَعَلَی الْاَرْوَاحِ الَّتِی حَلَّتْ بِفِنَائِکَ عَلَیْکُمْ مِنِّی جَمِیعاً سَلامُ اللهِ اَبَداً مَا
بَقِیتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهَارُ یَا اَبَا عَبْدِاللهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِیَّةُ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتِ الْمُصِیبَةُ
بِکَ عَلَیْنَا وَعَلَی جَمِیعِ اَهْلِ الْاِسْلامِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصِیبَتُکَ فِی السَّمَاوَاتِ عَلَی جَمِیعِ اَهْلِ
السَّمَاوَاتِ فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ اَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَیْکُمْ اَهْلَ الْبَیْتِ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً دَفَعَتْکُمْ
عَنْ مَقَامِکُمْ وَاَزَالَتْکُمْ عَنْ مَرَاتِبِکُمُ الَّتِی رَتَّبَکُمُ اللهُ فِیهَا وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْکُمْ وَلَعَنَ اللهُ
الْمُمَهِّدِینَ لَهُمْ بِالتَّمْکِینِ مِنْ قِتَالِکُمْ بَرِئْتُ اِلَی اللهِ وَاِلَیْکُمْ مِنْهُمْ وَاَشْیَاعِهِمْ وَاَتْبَاعِهِمْ
وَاَوْلِیَائِهِمْ یَا اَبَا عَبْدِاللهِ اِنِّی سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَکُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَکُمْ اِلَی یَوْمِ الْقِیَامَةِ وَلَعَنَ
اللهُ آلَ زِیَادٍ وَآلَ مَرْوَانَ وَلَعَنَ اللهُ بَنِی اُمَیَّةَ قَاطِبَةً وَلَعَنَ اللهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَلَعَنَ اللهُ
عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَلَعَنَ اللهُ شِمْراً وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسْرَجَتْ وَاَلْجَمَتْ وَتَنَقَّبَتْ لِقِتَالِکَ بِاَبِی
وَاُمِّی لَقَدْ عَظُمَ مُصَابِی بِکَ فَاَسْأَلُ اللهَ الَّذِی اَکْرَمَ مَقَامَکَ وَاَکْرَمَنِی اَنْ یَرْزُقَنِی طَلَبَ

ثارك مع امام منصور من اهل بيت محمد صلى الله عليه وآله اللهم اجعلني عندك
وجيها بالحسين عليه السلام في الدنيا والآخرة يا ابا عبد الله اني اتقرب الى الله والى
رسوله والى امير المؤمنين والى فاطمة والى الحسن والى بكم بموالاتكم وبالبراءة ممن
اسس اساس ذلك وبنى عليه بنيانه وجرى في ظلمه وجوره عليكم وعلى اشياعكم
برئت الى الله والى ملائكته منهم واتقرب الى الله ثم اليكم بموالاتكم وموالاة وليكم وبالبراءة
من اعدائكم والناصبين لكم الحرب وبالبراءة من اشياعهم واتباعهم اني سلم لمن
سالمكم وحرب لمن حاربكم وولي لمن والاكم وعدو لمن عاداكم فاسئل الله الذي اكرمني
بمعرفتكم ومعرفة اوليائكم ورزقني البراءة من اعدائكم ان يجعلني معكم في الدنيا و
الآخرة وان يثبت لي عندكم قدم صدق في الدنيا والآخرة واسئله ان يبلغني المقام
المحمود لكم عند الله وان يرزقني طلب ثاركم مع امام هدى ظاهر ناطق بالحق منكم
واسئل الله بحقكم وبالشان الذي لكم عنده ان يعطيني بمصابي بكم افضل ما يعطي مصابا
بمصيبته مصيبة ما اعظمها واعظم رزيتها في الاسلام وفي جميع السموات والارض اللهم
اجعلني في مقامي هذا ممن تناله منك صلوات ورحمة ومغفرة اللهم اجعل محياي محيا
محمد وآل محمد ومماتي مات محمد وآل محمد اللهم ان هذا يوم تبركت به بنو امية
وابن آكلة الاكباد اللعين بن اللعين على لسانك ولسان نبيك صلى الله عليه وآله
في كل موطن وموقف وقف فيه نبيك صلى الله عليه وآله اللهم العن ابا سفيان
ومعوية ويزيد بن معوية عليهم منك اللعنة ابد الآبدين وهذا يوم فرحت به آل
زياد وآل مروان بقتلهم الحسين صلوات الله عليه اللهم فضاعف عليهم اللعن
منك والعذاب اللهم اني اتقرب اليك في هذا اليوم وفي موقفي هذا وايام حياتي
[illegible] اللعنة عليهم وبالموالاة لنبيك وآل نبيك عليه وعليهم السلام
[illegible] اللهم العن اول ظالم ظلم حق محمد وآل محمد واخر تابع له

من قاتلك ونصب لك
الحرب وبالبراءة ممن
اسس اساس الظلم والجور
عليكم وابرء الى الله
والى رسوله

عَلَى ذٰلِكَ اَللّٰهُمَّ اَلْعِصَابَةَ الَّتِي جَاهَدَتِ الْحُسَيْنَ وَشَايَعَتْ وَبَايَعَتْ وَتَابَعَتْ عَلَى
قَتْلِهِ اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِيعًا پس میگوئی صدمرتبه اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ وَعَلَى الْاَرْوَاحِ
الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامُ اللّٰهِ اَبَدًا مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلَا جَعَلَهُ
اللّٰهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكُمْ اَلسَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى اَوْلَادِ الْحُسَيْنِ
وَعَلَى اَصْحَابِ الْحُسَيْنِ پس میگوئی اَللّٰهُمَّ خُصَّ اَنْتَ اَوَّلَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّي وَابْدَأْ بِهِ اَوَّلًا
ثُمَّ الثَّانِيَ وَالثَّالِثَ وَالرَّابِعَ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ يَزِيدَ خَامِسًا وَالْعَنْ عُبَيْدَ اللّٰهِ بْنَ زِيَادٍ وَابْنَ
مَرْجَانَةَ وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَشِمْرًا وَآلَ اَبِي سُفْيَانَ وَآلَ زِيَادٍ وَآلَ مَرْوَانَ اِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ
پس بسجده میروی میگوئی اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدَ الشَّاكِرِينَ لَكَ عَلَى مُصَابِهِمْ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَى عَظِيمِ
رَزِيَّتِي اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُودِ وَثَبِّتْ لِي قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ
الْحُسَيْنِ وَاَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ بَذَلُوا مُهَجَهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ علقمه گفت
که فرمود حضرت باقر علیه السلام که اگر بتوانی که زیارت کنی آنحضرت را در هر روز باین زیارت در خانه خود
بکن که خواهد بود برای تو جمیع این ثوابها و روایت کرده محمد بن خالد طیالسی از سیف بن عمیره که گفت
بیرون رفتم با صفوان بن مهران و جمعی دیگر از اصحاب خودمان بسوی نجف بعد از خروج حضرت صادق
علیه السلام از حیره بجانب مدینه پس ما اینکه ما فارغ شدیم از زیارت یعنی زیارت امیر المؤمنین علیه السلام
کردانید صفوان صورت خود را بجانب مشهد ابو عبد الله علیه السلام پس گفت از برای ما که زیارت کنید
حسین علیه السلام را از اینمکان از نزد سر مقدس امیر المؤمنین علیه السلام که از اینجا اینما و اشاره کرد بسوی
آنحضرت جناب صادق علیه السلام و من در خدمتش بودم سیف گفت پس خواند صفوان همان زیارتی
که روایت کرده بود علقمه بن محمد حضرمی از حضرت باقر علیه السلام در روز عاشورا مگر در رکعت نماز
کرد نزد سر امیر المؤمنین علیه السلام و وداع گفت بعد از آن نماز امیر المؤمنین علیه السلام را و اشاره کرد
بجانب قبر حسین علیه السلام در حالتیکه گردانیده بود روی خود را بجانب قبله و دعا کرد بعد از آن
او را دعائی که بعد از نماز خواندن بود یا اَللّٰهُ اَللّٰهُ اَنْتَ رَبِّي وَاَنَا عَبْدُكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي

يَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ وَيَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ
إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ وَيَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَيَا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَبِالْأُفُقِ
الْمُبِينِ وَيَا مَنْ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى وَيَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي
الصُّدُورُ وَيَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ يَا مَنْ لَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ وَيَا مَنْ لَا
تُغَالِطُهُ الْحَاجَاتُ وَيَا مَنْ لَا يَبْرَمُهُ إِلْحَاحُ الْمُلِحِّينَ يَا مُدْرِكَ كُلِّ فَوْتٍ وَيَا جَامِعَ كُلِّ شَمْلٍ
وَيَا بَارِئَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ يَا مَنْ هُوَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا مُنَفِّسَ الْكُرُبَاتِ
يَا مُعْطِيَ السُّؤُلَاتِ يَا وَلِيَّ الرَّغَبَاتِ يَا كَافِيَ الْمُهِمَّاتِ يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي مِنْهُ
شَيْءٌ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبِحَقِّ
فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ فَإِنِّي بِهِمْ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ فِي مَقَامِي هَذَا وَبِهِمْ
أَتَوَسَّلُ وَبِهِمْ أَشْفَعُ إِلَيْكَ وَبِحَقِّهِمْ أَسْأَلُكَ أَنْ تُقِيمَ وَأَعْزِمُ عَلَيْكَ وَبِالشَّأْنِ الَّذِي
لَهُمْ عِنْدَكَ وَبِالْقَدْرِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ وَبِالَّذِي فَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي
جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَبِهِ خَصَصْتَهُمْ دُونَ الْعَالَمِينَ وَبِهِ أَبَنْتَهُمْ وَأَبَنْتَ فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ
الْعَالَمِينَ حَتَّى فَاقَ فَضْلُهُمْ فَضْلَ الْعَالَمِينَ جَمِيعًا أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ تَكْشِفَ عَنِّي غَمِّي وَهَمِّي وَكَرْبِي وَتَكْفِيَنِي الْمُهِمَّ مِنْ أُمُورِي وَتَقْضِيَ عَنِّي دَيْنِي وَتُجِيرَنِي مِنَ
الْفَقْرِ وَتُجِيرَنِي مِنَ الْفَاقَةِ وَتُغْنِيَنِي عَنِ الْمَسْأَلَةِ إِلَى الْمَخْلُوقِينَ وَتَكْفِيَنِي هَمَّ مَنْ أَخَافُ هَمَّهُ
وَعُسْرَ مَنْ أَخَافُ عُسْرَهُ وَحُزُونَةَ مَنْ أَخَافُ حُزُونَتَهُ وَشَرَّ مَنْ أَخَافُ شَرَّهُ وَمَكْرَ مَنْ أَخَافُ
مَكْرَهُ وَبَغْيَ مَنْ أَخَافُ بَغْيَهُ وَجَوْرَ مَنْ أَخَافُ جَوْرَهُ وَسُلْطَانَ مَنْ أَخَافُ سُلْطَانَهُ وَ
كَيْدَ مَنْ أَخَافُ كَيْدَهُ وَمَقْدُرَةَ مَنْ أَخَافُ مَقْدُرَتَهُ عَلَيَّ وَتَرُدَّنِي عَنِّي كَيْدَ الْكَيَدَةِ
وَمَكْرَ الْمَكَرَةِ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي فَأَرِدْهُ وَمَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ وَاصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُ وَمَكْرَهُ
وَبَأْسَهُ وَأَمَانِيَّهُ وَامْنَعْهُ عَنِّي كَيْفَ شِئْتَ وَأَنَّى شِئْتَ اللَّهُمَّ اشْغَلْهُ عَنِّي بِفَقْرٍ لَا
تَجْبُرُهُ وَبِبَلَاءٍ لَا تَسْتُرُهُ وَبِفَاقَةٍ لَا تَسُدُّهَا وَبِسُقْمٍ لَا تُعَافِيهِ وَذُلٍّ لَا تُعِزُّهُ وَبِمَسْكَنَةٍ

لا تجبرها اللهم اضرب بالذل نصب عينيه وادخل عليه الفقر في منزله و
الملة والسقم في بدنه حتى تشغله عني بشغل شاغل لا فراغ له وانسه ذكرك
ذكرك وخذ عني بسمعه وبصره ولسانه ويده ورجله وقلبه وجميع جوارحه وادخل
عليه في جميع ذلك السقم ولا تشفه حتى تجعل ذلك له شغلا شاغلا به عني وعن
ذكري واكفني يا كافي ما لا يكفي سواك فانك الكافي لا كافي سواك ومفرج لا مفرج
سواك ومغيث لا مغيث سواك وجار لا جار سواك خاب من كان جاره سواك ومغيثه
سواك ومفزعه الى سواك وهربه الى سواك وملجأه الى غيرك ومنجاه من مخلوق غيرك
فانت ثقتي ورجائي ومفزعي وهربي وملجائي ومنجاي فبك استفتح وبك استنجح وبمحمد
وآل محمد اتوجه اليك واتوسل واتشفع فاسئلك يا الله يا الله يا الله فلك الحمد
ولك الشكر واليك المشتكى وانت المستعان فاسئلك يا الله يا الله يا الله بحق محمد
وآل محمد وان تكشف عني غمي وهمي وكربي في مقامي هذا كما كشفت عن نبيك همه و
غمه وكربه وكفيته هول عدوه فاكشف عني كما كشفت عنه وفرج عني كما فرجت
عنه واكفني كما كفيته واصرف عني هول ما اخاف هوله ومؤنة ما اخاف مؤنته وهم
ما اخاف همه بالمؤنة علي نفسي من ذلك واصرفني بقضاء حوائجي وكفاية ما اهمني همه
من امر آخرتي ودنياي يا امير المؤمنين ويا ابا عبد الله عليك مني سلام الله ابدا ما بقيت
بقي الليل والنهار ولا جعله الله آخر العهد من زيارتكما ولا فرق الله بيني وبينكما انه
احيني حيوة محمد وذريته وامتني مماتهم وتوفني على ملتهم واحشرني في زمرتهم ولا تفرق
بيني وبينهم طرفة عين ابدا في الدنيا والآخرة يا امير المؤمنين ويا ابا عبد الله اني لكما
زائر وبكما متوسل الى الله ربي وربكما ومتوجه اليه بكما ومستشفع بكما الى الله في حاجتي
هذه فاشفعا لي فان لكما عند الله المقام المحمود والجاه الوجيه والمنزلة الرفيعة والوسيلة
الى تطلب عنكما منظر تجزى بحسنه وقضائها وتجاهدين من الله شفاعتكما الى الله

لا تجبرها اللهم اضرب بالذل نصب عينيه وادخل عليه الفقر في منزله و
الملة والسقم في بدنه حتى تشغله عني بشغل شاغل لا فراغ له وانسه ذكرك
ذكرك وخذ عني بسمعه وبصره ولسانه ويده ورجله وقلبه وجميع جوارحه وادخل
عليه في جميع ذلك السقم ولا تشفه حتى تجعل ذلك له شغلا شاغلا به عني وعن
ذكري واكفني يا كافي ما لا يكفي سواك فانك الكافي لا كافي سواك ومفرج لا مفرج
سواك ومغيث لا مغيث سواك وجار لا جار سواك خاب من كان جاره سواك ومغيثه
سواك ومفزعه الى سواك وهربه الى سواك وملجأه الى غيرك ومنجاه من مخلوق غيرك
فانت ثقتي ورجائي ومفزعي وهربي وملجائي ومنجاي فبك استفتح وبك استنجح وبمحمد
وآل محمد اتوجه اليك واتوسل واتشفع فاسئلك يا الله يا الله يا الله فلك الحمد
ولك الشكر واليك المشتكى وانت المستعان فاسئلك يا الله يا الله يا الله بحق محمد
وآل محمد وان تكشف عني غمي وهمي وكربي في مقامي هذا كما كشفت عن نبيك همه و
غمه وكربه وكفيته هول عدوه فاكشف عني كما كشفت عنه وفرج عني كما فرجت
عنه واكفني كما كفيته واصرف عني هول ما اخاف هوله ومؤنة ما اخاف مؤنته وهم
ما اخاف همه بالمؤنة علي نفسي من ذلك واصرفني بقضاء حوائجي وكفاية ما اهمني همه
من امر آخرتي ودنياي يا امير المؤمنين ويا ابا عبد الله عليك مني سلام الله ابدا ما بقيت
بقي الليل والنهار ولا جعله الله آخر العهد من زيارتكما ولا فرق الله بيني وبينكما انه
احيني حيوة محمد وذريته وامتني مماتهم وتوفني على ملتهم واحشرني في زمرتهم ولا تفرق
بيني وبينهم طرفة عين ابدا في الدنيا والآخرة يا امير المؤمنين ويا ابا عبد الله اني لكما
زائر وبكما متوسل الى الله ربي وربكما ومتوجه اليه بكما ومستشفع بكما الى الله في حاجتي
هذه فاشفعا لي فان لكما عند الله المقام المحمود والجاه الوجيه والمنزلة الرفيعة والوسيلة
الى تطلب عنكما منظر تجزى بحسنه وقضائها وتجاهدين من الله شفاعتكما الى الله

فی ذلک فلا اخیب ولا یکون منقلبی منقلبا خائبا خاسرا بل یکون منقلبی منقلبا راجحا
مفلحا منجحا مستجابا بقضاء جمیع حوائجی وتنفعنی الی الله انقلبت علی ما شاء الله ولا
حول ولا قوة الا بالله مفوضا امری الی الله ملجأ ظهری الی الله متوکلا علی الله واقول
حسبی الله وکفی سمع الله لمن دعی لیس لی وراء الله ووراءکم یا سادتی منتهی ما شاء ربی
کان وما لم یشأ لم یکن ولا حول ولا قوة الا بالله استودعکما الله ولا جعله الله آخر العهد
منی الیکما انصرفت یا سیدی یا امیر المؤمنین ومولای وانت یا ابا عبد الله یا سیدی وسلامی
علیکما متصل ما اتصل اللیل والنهار واصل ذلک الیکما غیر محجوب عنکما سلامی ان شاء
الله واسئله بحقکما ان یشاء ذلک ویفعل فانه حمید مجید انقلبت یا سیدی عنکما
تائبا حامدا لله شاکرا راجیا للاجابة غیر آیس ولا قانط آئبا عائدا راجعا الی زیارتکما
غیر راغب عنکما ولا من زیارتکما بل راجع عائد ان شاء الله ولا حول ولا قوة الا بالله یا
سادتی رغبت الیکما والی زیارتکما بعد ان زهد فیکما وفی زیارتکما اهل الدنیا فلا
خیبنی الله مما رجوت وما املت وفی زیارتکما انه قریب مجیب سیف بن عمیره گوید که
سؤال کردم از صفوان وگفتم که علقمه بن محمد این دعا را برای ما از حضرت باقر علیه السلام روایت نکرد بلکه
همان زیارت را حدیث کرد صفوان گفت که وارد شدم با سید خودم حضرت صادق علیه السلام با تمکان در
بجا آورد مثل آنچه را که ما بجا آوردیم در زیارت ودعا کرد باین دعا هنگام وداع بعد از اینکه
دو رکعت نماز گذاشت چنانچه ما نماز گذاشتیم ووداع کرد چنانچه ما نماز گذاشتیم ووداع کرد
چنانچه ما وداع کردیم پس صفوان گفت که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود که مواظب باش این زیارت را
وبخوان این دعا را وزیارت کن بآن پس بدرستیکه من ضامنم بر خدا برای هر که زیارت کند این زیارت
ودعا کند باین دعا از نزدیک یا دور اینکه زیارتش مقبول شود وسعیش مشکور وسلامش بآنحضرت
برسد ومحجوب نماند وحاجت وقضایش از جانب خدای تعالی بهر مرتبه که خواهد برسد واو را نومید
نخواهد نمود این زیارت را باین ضمان از پدرم وپدرم از پدرش علی بن الحسین علیه السلام

بهمین ضمان و او از حسین بن بهمین ضمان و حسین از برادرش حسن بن بهمین ضمان و حسن از پدرش
امیرالمؤمنین علیه السلام با بهمین ضمان و امیرالمؤمنین علیه السلام از رسول خدا صلی الله علیه و آله با بهمین
ضمان و رسول خدا ع از جبرئیل با بهمین ضمان و جبرئیل از خدا تعالی با بهمین ضمان و بتحقیق که
خداوند عز و جل قسم خورده بذات مقدس خود که هر که زیارت کند حسین علیه السلام را باین زیارت از
نزدیک یا دور و دعا کند باین دعا قبول میکنم از او زیارت او را و میپذیرم از او خواهش او را
هر قدر که باشد و میدهم مسئلتش را پس باز نگردد از حضرت من با نا امیدی و خسار و بازش گردان
با چشم روشن بیرا و روان حاجت و فوز بجنت و آزادی از دوزخ و قبول کنم شفاعت او را
در حق هر کس که شفاعت کند حضرت فرماید جز دشمن ما اهلبیت که در حق او قبول نشود قسم خورده
حق تعالی باین بر ذات قدسش و گواه گرفته ما را بر آنچه که گواهی دادند بآن ملائکه ملکوت او پس
جبرئیل گفت یا رسول الله خدا فرستاده مرا بسوی تو بجهة سرور و بشارت تو و شادی و بشارت علی
و فاطمه و حسن و حسین و امامان از اولاد تو تا قیامت پس مژده باد ترا و مژده باد
علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان علیهم السلام و شیعه شما را روز رستخیز پس صفوان گفت که حضرت
صادق علیه السلام فرمود ای صفوان هرگاه روی دادی از برای تو بسوی خدای عز و جل حاجتی پس بیاور
کن این زیارت را از هر مکانی که بودی باشد و بخوان بنماز و بخواه از پروردگار خود حاجت که روا
شود انشاء الله تعالی و خدا حلال میکند فروع خود را بر خود بخود و امتان خویش را الحمد لله
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

احدیت جلت عظمته بجبرئیل امین و از او بخاتم النبیین صلی الله علیه و آله رسیده و بحسب ثمره
مداومت بآن در چهل روز یا کمتر در قضای حاجات و نیل مقاصد و دفع اعادی بی نظیر و لکن
احسن فوائد آن که از مواظبت آن بدست آمده فایده ایست که در کتاب دار السلام ذکر کردم راجال
آن آنکه ثقه صالح متقی حاج ملا حسن بزدی که از نیکان مجاورین نجف اشرفست و پیوسته مشغول
عبادت و زیارت نقل کرد از ثقه امین حاج محمد علی یزدی که مرد فاضل صالحی بود در یزد که دائما
مشغول اصلاح امر آخرت خود بود و شبها در مقبره خارج یزد که در آن جماعتی از صلحاء مدفونند و مزار
است بمزار بسر میبرد و او را همسایه بود که در کودکی با هم بزرگ شده و در نزد یکمعلم میرفتند تا آنکه
بزرگ شد و شغل عشاری پیش گرفت تا آنکه مرد و در همان مقبره نزدیک محلیکه آن مرد صالح
بیتوته میکرد دفن کردند پس او را در خواب دید پس از گذشتن کمتر از ماهی که در هیئت نیکوئی
پس نزد او رفت و گفت من میدانم مدت و منتهای کار تو و ظاهر و باطن ترا و نبودی از آنها که احمال
رویکی در باطن ایشان و شغل تو مقتضی نبود جز عذاب از پس کدام عمل باینمقام رسیدی گفت چنان
است که گفتی و من در اشد عذاب بودم از روز وفات تا دیروز که زوجه استاد اشرف حداد فوت
شد و در اینمکان او را دفن کردند و اشاره کرد بموضعی که قریب صد ذرع از او دور بود و در شب
وفات او حضرت ابی عبد الله الحسین علیه السلام سه مرتبه او را زیارت کرد و در مرتبه سیم امر فرمود برفع عذاب
از این مقبره پس حالت تا نیکو شد و در سعه و نعمت افتاد پس از خواب متحیرانه بیدار شد و حداد را
نمیشناخت و محله او را نمیدانست پس در بازار حدادان از او تفحص کرد و او را پیدا نمود از او پرسید
برای تو زوجه تو گفت آری دیروز وفات کرد و او را در فلان مکان و همان موضع را اسم برد دفن کرده
گفت او بزیارت ابی عبد الله علیه السلام رفته تو گفت نه گفت ذکر مصائب و میکرد گفت نه گفت مجلس
تعزیه داری داشت گفت نه آنگاه پرسید چه میخوانی خواب را نقل کرد گفت آن زن مواظبت داشت بزیارت
عاشورا و دویم زیارت عاشورا غیر معروفه است که با زیارت معروفه متداوله در اجر و ثواب مثل
است بجز شش گفتن صد مرتبه لعن و صد مرتبه سلام و این برای آنانکه شغل مهمی دارند نوزده است

تعجل الفائدة ویذل الظالم
ویقمع الفسوق ویقصم
الفساق ویکفی الدهاة
ویکفی الاخلاق ویغلب
الظلم ویکمل الایمان ویحیی
الاقتصاد ویقوی الایمان
ویکفی الزمان الکفران
الدیان النعم والمنان
اللهم لک الحمد علی ما
تولیت من البلاء وما
اقضیت وکفیت وابتلیت
الاولاء وتولیت بسوء
القضاء وتولیت بحسن
عطائک وتحمید بلائک
تجلیل الآلاء ذلک
الحمد علی ما

عظیم وکیفیت آن بنحویکه از مزار قدیم نقل شده بدون شرح آن چنین است که هرکس دوست دارد
زیارت کند آنحضرت را از بلاد دور و یا نزدیک پس غسل کند و برود بصحراء یا در بام خانهٔ خود
آنگاه دو رکعت نماز کند و بخواند در آن سوره قل هو الله احد چون سلام گفت اشاره کند بسوی
آنحضرت بسلام و متوجه شود باین سلام و اشاره و نیت بآن جهتیکه در آنست ابو عبد الله الحسین علیه السلام
یعنی رو کند بکربلای معلی آنگاه با خشوع و استکانت بگوید اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ الْبَشِیرِ النَّذِیرِ وَابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَیِّدَةِ
نِسَاءِ الْعَالَمِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا خِیَرَةَ اللهِ وَابْنَ خِیَرَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ثَارَ اللهِ وَابْنَ ثَارِهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْوِتْرُ الْمَوْتُورُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْاِمَامُ الْهَادِی الزَّکِیُّ وَعَلَی اَرْوَاحٍ
حَلَّتْ بِفِنَائِکَ وَاَقَامَتْ فِی جِوَارِکَ وَوَفَدَتْ مَعَ زُوَّارِکَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ مِنِّی مَا بَقِیتُ وَبَقِیَ
اللَّیْلُ وَالنَّهَارُ فَلَقَدْ عَظُمَتْ بِکَ الرَّزِیَّةُ وَجَلَّتْ فِی الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُسْلِمِینَ وَفِی اَهْلِ السَّمٰوٰتِ
وَاَهْلِ الْاَرَضِینَ اَجْمَعِینَ فَاِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَیْهِ رَاجِعُونَ صَلَوَاتُ اللهِ وَبَرَکَاتُهُ وَتَحِیَّاتُهُ
عَلَیْکَ یَا اَبَا عَبْدِ اللهِ الْحُسَیْنِ وَعَلَی آبَائِکَ الطَّیِّبِینَ الْمُنْتَجَبِینَ وَعَلَی ذُرِّیَّتِکَ الْاَکْرَمِینَ الْاَمْجَادِ
الْمَهْدِیِّینَ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً خَذَلَتْکَ وَتَرَکَتْ نُصْرَتَکَ وَمَعُونَتَکَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ
اَسَاسَ الظُّلْمِ لَکُمْ وَمَهَّدَتِ الْجَوْرَ عَلَیْکُمْ وَطَرَقَتْ اِلَی اَذْیَتِکُمْ وَتَحَیُّفِکُمْ وَجَرَتْ ذُلَّتُهَا فِی
دِیَارِکُمْ وَاَشْیَاعِکُمْ بَرِئْتُ اِلَی اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَاِلَیْکُمْ بِاَسْمَائِهَا وَاَسْمَائِ اَئِمَّتِهَا وَاَشْیَاعِهَا
اَشْیَاعِهِمْ وَاَتْبَاعِهِمْ وَاَسْئَلُ اللهَ الَّذِی اَکْرَمَنِی بِمُوَالَاتِکُمْ وَشَرَّفَ مَنْزِلَتِکُمْ وَشَانَکُمْ
بِکُمْ مِنِّی بِوِلَایَتِکُمْ وَمَحَبَّتِکُمْ وَالْاِیْتِمَامِ بِکُمْ وَالْبَرَائَةِ مِنْ عَدُوِّکُمْ وَاَسْئَلُ اللهَ بِهٰذِهِ
اَنْ یَرْزُقَنِی مَوَدَّتَکُمْ وَاَنْ یُوَفِّقَنِی لِطَلَبِ ثَارِکُمْ مَعَ اِمَامٍ مَنْصُورٍ مِنْ اَهْلِ بَیْتِ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ یَجْعَلَنِی مَعَکُمْ فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَنْ یُبَلِّغَنِی الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ عِنْدَکُمْ عِنْدَ اللهِ
اَسْئَلُ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ بِحَقِّکُمْ وَبِالشَّاْنِ الَّذِی جَعَلَ لَکُمْ اَنْ یُعْطِیَنِی مُصَابِی بِکُمْ اَفْضَلَ مَا
اَعْطَی مُصَابًا بِمُصِیبَتِهِ اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَیْهِ رَاجِعُونَ یَا خَیْرَ مَنْ اُصِیبَتْ بِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ

لِقُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ فَإِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هٰذَا مِمَّنْ تَنَالُهُ مِنْكَ صَلَوَاتٌ وَرَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ وَاجْعَلْ لِي عِنْدَكَ وَجَاهَةً
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَإِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ
وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اَللّٰهُمَّ وَإِنِّي أَتَوَسَّلُ وَأَتَوَجَّهُ بِصَفْوَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَخِيَرَتِكَ
مِنْ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالطَّيِّبِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
اجْعَلْ مَحْيَايَ مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتِي مَمَاتَهُمْ وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ
سَمِيعُ الدُّعَاءِ اَللّٰهُمَّ وَهٰذَا يَوْمٌ تَجَدَّدُ فِيهِ النِّقْمَةُ وَتَنْزِلُ فِيهِ اللَّعْنَةُ عَلَى اللَّعِينِ
يَزِيدَ وَعَلَى آلِ يَزِيدَ وَعَلَى آلِ زِيَادٍ وَعُمَرَ بْنِ سَعْدٍ وَالشِّمْرِ اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ وَالْعَنْ مَنْ رَضِيَ
بِقَوْلِهِمْ وَفِعْلِهِمْ مِنْ أَوَّلٍ وَآخِرٍ لَعْنًا كَثِيرًا وَأَصْلِهِمْ حَرَّ نَارِكَ وَأَسْكِنْهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَتْ
مَصِيرًا وَأَوْجِبْ عَلَيْهِمْ وَعَلَى كُلِّ مَنْ شَايَعَهُمْ وَبَايَعَهُمْ وَتَابَعَهُمْ وَسَاعَدَهُمْ وَرَضِيَ بِفِعْلِهِمْ
وَأَفْتَى لَهُمْ وَعَلَيْهِمْ وَعَلَى كُلِّ مَنْ رَضِيَ بِذٰلِكَ لَعْنَاتِكَ الَّتِي لَعَنْتَ بِهَا كُلَّ ظَالِمٍ وَكُلَّ غَاصِبٍ
وَكُلَّ جَاحِدٍ وَكُلَّ كَافِرٍ وَكُلَّ مُشْرِكٍ وَكُلَّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ وَكُلَّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ
يَزِيدَ وَآلَ يَزِيدَ وَبَنِي مَرْوَانَ جَمِيعًا اَللّٰهُمَّ وَضَاعِفْ غَضَبَكَ وَسَخَطَكَ وَعَذَابَكَ وَ
نِقْمَتَكَ عَلَى أَوَّلِ ظَالِمٍ ظَلَمَ أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ اَللّٰهُمَّ وَالْعَنْ جَمِيعَ الظَّالِمِينَ لَهُمْ وَانْتَقِمْ مِنْهُمْ
إِنَّكَ ذُو نِقْمَةٍ مِنَ الْمُجْرِمِينَ اَللّٰهُمَّ وَالْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ آلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَالْعَنْ أَرْوَاحَهُمْ
وَدِيَارَهُمْ وَقُبُورَهُمْ وَالْعَنِ اللّٰهُمَّ الْعِصَابَةَ الَّتِي نَازَلَتِ الْحُسَيْنَ بْنَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَ
حَارَبَتْهُ وَقَتَلَتْ أَصْحَابَهُ وَأَنْصَارَهُ وَأَعْوَانَهُ وَأَوْلِيَاءَهُ وَشِيعَتَهُ وَمُحِبِّيهِ وَأَهْلَ بَيْتِهِ
وَذُرِّيَّتِهِ وَالْعَنِ اللّٰهُمَّ الَّذِينَ نَهَبُوا مَالَهُ وَسَلَبُوا حَرِيمَهُ وَلَمْ يَسْمَعُوا كَلَامَهُ وَلَا مَقَالَهُ
اَللّٰهُمَّ وَالْعَنْ كُلَّ مَنْ بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِيَ بِهِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَالْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ إِلَى
يَوْمِ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى مَنْ سَاعَدَكَ وَعَاوَنَكَ وَوَالَاكَ
نَفْسِي بِبَذْلِ [illegible] السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَعَلَيْهِمْ وَنَحْنُ [illegible]

[illegible]

وَعَلَى اَرْوَاحِكُمْ وَعَلَى تُرْبَتِكَ وَعَلَى تُرْبَتِهِمْ اَللّٰهُمَّ لَقِّهِمْ رَحْمَةً وَرِضْوَانًا وَرَوْحًا وَرَيْحَانًا
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ وَيَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّيْنَ وَيَا ابْنَ
سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهِيْدُ يَا ابْنَ الشَّهِيْدِ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْهُ عَنِّيْ فِيْ هٰذِهِ
السَّاعَةِ وَفِيْ هٰذَا الْيَوْمِ وَفِيْ هٰذَا الْوَقْتِ وَكُلِّ وَقْتٍ تَحِيَّةً وَسَلَامًا اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ابْنَ سَيِّدِ الْعَالَمِيْنَ وَعَلَى الْمُسْتَشْهَدِيْنَ مَعَكَ سَلَامًا مُتَّصِلًا مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
اَلسَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيْدِ اَلسَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيْدِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْعَبَّاسِ بْنِ
اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ الشَّهِيْدِ اَلسَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وُلْدِ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ
وُلْدِ جَعْفَرٍ وَعَقِيْلٍ اَلسَّلَامُ عَلَى كُلِّ مُسْتَشْهَدٍ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَبَلِّغْهُمْ عَنِّيْ تَحِيَّةً وَسَلَامًا اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَعَلَيْكَ اَلسَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَ
بَرَكَاتُهُ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِيْ وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا الْحَسَنِ
يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَعَلَيْكَ اَلسَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِيْ وَلَدِكَ
الْحُسَيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا فَاطِمَةُ يَا بِنْتَ رَسُوْلِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَعَلَيْكِ اَلسَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ
وَبَرَكَاتُهُ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَكِ الْعَزَاءَ فِيْ وَلَدِكِ الْحُسَيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ وَ
عَلَيْكَ اَلسَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِيْ اَخِيْكَ الْحُسَيْنِ اَلسَّلَامُ
عَلَى اَرْوَاحِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَ
بَرَكَاتُهُ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَهُمُ الْعَزَاءَ فِيْ مَوْلَاهُمُ الْحُسَيْنِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الطَّالِبِيْنَ بِثَارِهِ مَعَ
اِمَامٍ عَدْلٍ تُعِزُّ بِهِ الْاِسْلَامَ وَاَهْلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ بِسَ بجده برو وبكو اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
عَلَى جَمِيْعِ مَا نَابَ مِنْ خَطْبٍ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ اَمْرٍ وَاِلَيْكَ الْمُشْتَكَى فِيْ عَظِيْمِ الْمُصِيْبَاتِ بِحَبِيْبِكَ
وَاَوْلِيَائِكَ وَذٰلِكَ لِمَا اَوْجَبْتَ لَهُمْ مِنَ الْكَرَامَةِ وَالْفَضْلِ الْكَبِيْرِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِيْ شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ الْوُرُوْدِ وَالْمَقَامَ الْمَحْمُوْدَ وَالْحَوْضَ
الْمَوْرُوْدَ وَاجْعَلْ لِيْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَاَصْحَابِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

الذين لاسوه بانفسهم وبذلوا دونه مهجهم وجاهدوا معه اعداءك ابتغاء مرضاتك
ورجاء ثوابك وتصديقا بوعدك وخوفا من وعيدك ان لك لطيف ما تشاء يا ارحم الراحمين

هشتم زیارت اربعین است یعنی بیستم صفر شیخ در تهذیب و مصباح روایت کرده از
حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که فرمود علامات مؤمن پنج چیز است پنجاه و یک رکعت نماز گذاشتن
که مراد هفده رکعت فریضه و سی و چهار رکعت نافله است در هر شب و روز و زیارت اربعین کردن
و انگشتر در دست راست کردن و جبین را در سجده بر خاک گذاشتن و بسم الله الرحمن الرحیم
را بلند گفتن و گفت زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در این روز بد و نحو رسیده یکی زیارتی
است که شیخ در تهذیب و مصباح روایت کرده از صفوان جمال که گفت فرمود مولا حضرت صادق
علیه السلام در زیارت اربعین که زیارت میکنی در هنگامیکه روز بلند شده باشد و میگوئی
السلام علی ولی الله وحبیبه السلام علی خلیل الله ونجیبه السلام علی صفی الله وابن
صفیه السلام علی الحسین المظلوم الشهید السلام علی اسیر الکربات وقتیل العبرات
اللهم انی اشهد انه ولیک وابن ولیک وصفیک وابن صفیک الفائز بکرامتک
اکرمته بالشهادة وحبوته بالسعادة واجتبیته بطیب الولادة وجعلته سیدا من
السادة وقائدا من القادة وذائدا من الذادة واعطیته مواریث الانبیاء وجعلته
حجة علی خلقک من الاوصیاء فاعذر فی الدعاء ومنح النصح وبذل مهجته فیک لیستنقذ
عبادک من الجهالة وحیرة الضلالة وقد توازر علیه من غرته الدنیا وباع حظه
بالارذل الادنی وشری آخرته بالثمن الاوکس وتغطرس وتردی فی هواه وانتهک حرمة
نبیک واطاع من عبادک اهل الشقاق والنفاق وحملة الاوزار المستوجبین النار
فجاهدهم فیک صابرا محتسبا حتی سفک فی طاعتک دمه واستبیح حریمه اللهم فالعنهم
لعنا وبیلا وعذبهم عذابا الیما السلام علیک یا ابن رسول الله السلام علیک یا ابن سید
الاوصیاء اشهد انک امین الله وابن امینه عشت سعیدا ومضیت حمیدا ومت فقیدا

مظلوماً شهیداً واشهد ان الله منجز ما وعدك ومهلك من خذلك ومعذب من
قتلك واشهد انك وفيت بعهد الله وجاهدت في سبيله حتى اتيك اليقين فلعن
الله من قتلك ولعن الله من ظلمك ولعن الله امة سمعت بذلك فرضيت به اللهم
اني اشهدك اني ولي لمن والاه وعدو لمن عاداه بابي انت وامي يابن رسول الله اشهد
انك كنت نوراً في الاصلاب الشامخة والارحام المطهرة لم تنجسك الجاهلية بانجاسها
ولم تلبسك المدلهمات من ثيابها واشهد انك من دعائم الدين واركان المسلمين
ومعقل المؤمنين واشهد انك الامام البر التقي الرضي الزكي الهادي المهدي واشهد
ان الائمة من ولدك كلمة التقوى واعلام الهدى والعروة الوثقى والحجة على اهل
الدنيا واشهد اني بكم مؤمن وبايابكم موقن بشرايع ديني وخواتيم عملي وقلبي لقلبكم
سلم وامري لامركم متبع ونصرتي لكم معدة حتى ياذن الله لكم فمعكم معكم لا
مع عدوكم صلوات الله عليكم وعلى ارواحكم واجسادكم وشاهدكم وغائبكم
وظاهركم وباطنكم آمين رب العالمين پس دو رکعت نماز میکنی و دعا میکنی بآنچه میخواهی
و برمیگردی و دیگر زیارتی است که از جابر منقولست و کیفیت آن چنانست که از عطا روایت شده
که گفت با جابر بن عبد الله انصاری بودم در روز بیستم ماه صفر چون بغاضریه رسیدیم در آب
فرات غسل کرد و پیراهن طاهریکه با خود داشت پوشید پس گفت که آیا با تو چیزی هست از بوی خوش
ای عطا گفتم با من سعد هست پس قدری از آن گرفت و بر سر و بدن پاشید و پا برهنه روانه شد تا
ایستاد نزد سر مبارک امام حسین علیه السلام و سر مرتبه الله اکبر گفت پس افتاد بیهوش شد و چون
بهوش آمد شنیدم که میگفت السلام علیکم یا اهل بیت النبوة الخ که بعینه همان زیارت نیمه رجب است
که ما ذکر نمودیم و بآن فرقی ندارد جز چند کلمه که شاید از اختلاف نسخ باشد چنانچه شیخ مرحوم
احتمال داده پس اگر کسی خواست که آنرا نیز بخواند رجوع کند بزیارت نیمه رجب و آنرا بخواند
مؤلف گوید که زیارت امام حسین علیه السلام در اوقات شریفه و ایام متبرکه بسیار است

که ذکرش نیز افضل است خصوصاً اوقاتیکه با آنحضرت نسبتی داشته باشد مانند روز مباهله
و روز نزول هل اتی و روز ولادت شریف آنحضرت و شبهای جمعه و از روایتی مستفاد میشود
که خداوند در هر شب جمعه نظر مکرمتی بر آنحضرت فرماید و جمیع پیغمبران و اوصیای ایشان را بزیارت
او بفرستد و ابن قولویه از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که زیارت کند قبر امام حسین علیه السلام
را در هر جمعه آمرزیده شود البته و از دنیا بیرون نرود با حال حسرت از دنیا و مسکنش در بهشت
با امام حسین علیه السلام باشد و در خبر اعش است که هنایه او برای او گفت در خواب دیدم که رقعه‌ها
از آسمان فرو میریزد که در آنها امان نوشته اند برای هر که زیارت امام حسین علیه السلام کند در شب جمعه
و بعد از این در اعمال کاظمین در حکایت حاجی علی بغدادی اشاره باین مطلب خواهد شد و خبر این اوقات
از اوقات شریفه دیگر و روایتیکه از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که آیا زیارت امام حسین علیه السلام
را وقتی هست که بهتر از وقت دیگر باشد فرمود که زیارت کنید آنحضرت را در هر وقت و هر زمان
زیرا که زیارت آنحضرت خیر مقرر است هر که آنرا بیشتر بعمل آورد خیر بیشتر خواهد یافت و هر که کمتر
کند کمتر خواهد یافت و سعی کنید در زیارت کردن آنحضرت در اوقات شریفه که اعمال صالحه در
آنها ثوابش مضاعف است و در آن اوقات شریفه ملائکه از آسمان نازل میشوند از برای زیارت
آنحضرت الخ و از برای خصوص این اوقات مذکوره زیارت منقولی یافت نشده بلی در روز سیم ماه شعبان
که روز تولد حضرت امام حسین علیه السلام است دعائی از ناحیه شریفه بیرون آمده که بایست آنرا خواند
و ما آنرا در اعمال ماه شعبان ذکر کرده ایم و بدان نیز که زیارت آنحضرت در غیر کربلا از شهرها که در فضل
زیادی دارد و ما در اینجا بذکر دو روایت که در کافی و تهذیب و فقیه است قناعت میکنیم روایت اول
ابن ابی عمیر از هشام روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام فرمود که هرگاه راه یکی از شما دور و از خانه‌اش
تا بقبور ما مسافت بسیار باشد بالا رود بر پشت بام بلندتر منزل خود و دو رکعت نماز کند و اشاره
کند بسلام کردن بسوی قبرهای ما پس بدرستیکه آن بما میرسد روایت دویم از حنان بن سدیر از
پدرش منقول است که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود ای سدیر زیارت میکنی قبر حسین علیه السلام را در هر روز

عرض کردم که فدای تو گردم نه فرمود شما چه جفا کارید در هر جمعه زیارت میکنید او را گفتم نه
فرمود در هر ماهی زیارت میکنید گفتم نه فرمود در هر سالی او را زیارت میکنید گفتم گاهی از سالها
شده که زیارت نکرده ام فرمود وای بر شما چه جفا کارید شما با امام حسین علیه السلام آیا نمیدانستی که خدای تعالی
دو هزار هزار فرشته است و در هر شب پنجشنبه هزار هزار فرشته است ژولیده موی گرد آلوده که
میگریند بر آنحضرت و زیارت میکنند و دست نمیشویند و چه میشود برای تو ای سدیر که زیارت کنی قبر
حسین علیه السلام را در هر جمعه پنجشنبه و در هر روز یکشنبه گفتم فدایت شوم بین ما و بین او فرسخهای
بسیار است فرمود تو که بالا روی بام خانه ات پس نظر کن بجانب راست و چپ پس بلند کن سر خود را
بسوی آسمان پس قصد کن جانب قبر آنحضرت را و بگو السلام علیک یا ابا عبد الله السلام علیک و
رحمة الله و برکاته نوشته میشود برای تو زیارتی و ثواب زیارت حجه و عمره است سدیر گفت باشد
که بجا آوردم این را در ماه بیشتر از بیست مرتبه و در صدد زیارت اول از زیارات مطلقه گذشت
چیزیکه مناسب این مقام بود تذییل در فضیلت و آداب تربت مقدسه امام حسین علیه السلام
بدانکه روایات بسیار وارد شده که در تربت آنحضرت شفای هر درد و مرض است مگر مرگ و امانست از
بلاها و باعث ایمنی از هر خوف و بیم است و اخبار در این باب متواتر است و معجزاتی که بسبب این تربت
مقدسه ظاهر گردیده است زیاده از آنست که ذکر شود و من در کتاب فوائد الرضویه که در تراجم علماء امامیه
است در احوال سید محدث متبحر آقا سید نعمة الله جزایری ره نوشتم که آن سید جلیل در تحصیل علم
زحمت بسیار کشیده و سختی و رنج بسیار برده و در اوایل تحصیل چون قادر نبوده بر چراغ بروشنی ماه
مطالعه مینموده لاجرم از کثرت مطالعه در ماهتاب بسیار چیز نوشتن و مطالعه کردن چشمانش
ضعف پیدا کرده بود پس بجهت روشنی چشم خود بتربت مقدسه حضرت سید الشهداء و تراب مرقد
شریفه ائمه اطهار علیهم السلام اکتحال میکرد و ببرکت آن تربتها چشمش روشن میگشت و نیز نگاشتم
که مبادا اهالی مصر ما بواسطه معاشرت با کفار و ملاحده این مطلب را استبعاد نمایند همانا کمال
الدین دمیری در حیوة الحیوان نقل کرده که افعی هرگاه هزار سال عمر کرد چشمانش کور میشود حتی

او را ملهم فرمود که رفع کور بخود چشم خود را بر از تاج تربة الدلاجرم تا چشم کور از بیابان قصد
میکند بسائین وجاها ئیرا که از تاج در انجا باشد واگرچه مسافتی طویل در بین باشد پس
خود را میرساند بآن گیاه وچشم خود را بران میمالد روشنی چشم او بر میگردد واین مطلب از مخبر
وغیره نیز نقل کرده اند پس هرگاه حق تعالی در یک گیاه تری این خاصیت قرار داده باشد که مار کور
پی بآن ببرد وبهره خود را از ان بگیرد چه عجب واستبعادی دارد که در تربت پسر پیغمبر صلوات الله
علیه واله که در راه او خودش وعترتش کشته شده شفاء از جمیع امراض وفوائد وبرکاتی قرار داده باشد
که شیعیان ومحبان از آن بهره ها برند وما در اینمقام بذکر چند خبر قناعت میکنیم اول روایتیست
که حوریان بهشت چون یکی از ملائکه را می بینند که از برای کاری بر زمین میاید از او التماس میکنند
که برای ما تسبیح وتربت قبر امام حسین علیه السلام بهدیه بیاورد دویم بسند معتبر منقولست که شخصی گفت
حضرت امام رضا علیه السلام برای من از خزانه بسته مناعی فرستاد چون گشودم در میان ان خاکی بود
از انمزد که آورده بود پرسیدم که اینخاک چیست گفت خاک قبر امام حسین علیه السلام است وهرگز انحضرت
از جامه وغیر جامه چیزی بجائی نمیفرستد مگر انکه این خاک را در میانش میگذارد وسیفرماید این امان
است از بلاها باذن ومشیت خدا سیم روایتست که عبد الله بن ابی یعفور بخدمت حضرت صادق علیه السلام
عرض کرد که یکشخص از خاک قبر امام حسین علیه السلام بر میدارد ومنتفع میشود ودیگری بر میدارد ومنتفع
نمیشود فرمود که نه والله هر که بردارد واعتقاد داشته باشد که باو نفع میبخشد البته منتفع میشود
چهارم از ابو حمزه ثمالی روایتست که عرض کردم بحضرت صادق علیه السلام که می بینم اصحاب ما میگیرند خاک
قبر امام حسین علیه السلام را وطلب شفا از ان میکنند آیا شفا در ان هست فرمود که طلب شفا میتوان کرد
از خاکی که بردارند از میان قبر ما چهار میل وهمچنین است خاک قبر جدم رسول خدا صلی الله علیه
وآله وقبر امام حسن وامام زین العابدین وامام محمد باقر علیهم السلام پس بگیر از انخاک که ان شفای هر دردی
است وهیچ است برای دفع هر چیز از آن ترسی وهیچ چیز بآن برابری نمیکند از چیزهائی که از ان شفا
[illegible] دعا وچیزهائی که از افاسد میکنند انکه در ظرفها وجامهای بد میگذارند

زانها که معالجه بآن میکنند کر است بیقین ایشان هر که یقین داشته باشد که این از برای او
شفا است هرگاه معالجه بان کند او را کافی خواهد بود و محتاج بدوای دیگر نخواهد شد
و فاسد میگردانند آن تربت را شیاطین و کافران از جنیان که خود را بران میمالند و هر چیز که
میکند رد آن تربت را بو میکنند و اما شیاطین و کافران جن پس حسد میبرند فرزندان آدم را
بران و خود را بران میمالند که اکثر بنکی و بوی خوشش بر طرف میشود و هیچ تربت از خاک بیرون
نمیاید مگر مهیا میشوند از شیاطین و کافران جن از برای آن تربت انقدر که عدد ایشان را کسی بغیر از
خدا احصا نمیتواند کرد و آن تربت در دست صاحبش است و ایشان خود را بران میمالند و ملائکه
نمیگذارند ایشان را که داخل خانه شوند و اگر تربت سالم از اینها بماند هر بیمار را که بآن معالجه نماید
البته در آن ساعت شفا میابد پس چون تربت را برداری پنهان کن و نام خدا بران بسیار بخوان و تسبیح
که بعضی از آنها که تربت را بر میدارند آنرا سبک میشمارند حتی بعض از ایشان آنرا در توبره چهارپایان
میاندازند یا در ظرف طعام یا چیزهائیکه دست بران بسیار مالیده شود از خورجینها و جوالها
پس چگونه شفا یابد از آن کسیکه باین نوع آنرا حرمت ندارد و لکن رنگ در آن یقین نیست نسبت
میشمارد چیزی را که صلاحش در آن است عمل خود را فاسد میکند پنجم روایتشده که هرگاه یکی شما
خواهد که بردارد تربت را باطراف انگشتان بردارد و وقتی آن مثل نخود است پس بوسد آنرا و بر هر دو
کند آنرا و بر بدن بمالد و بگوید اللهم بحق هذه التربة و بحق من حل بها و ثوی فیها و بحق جده و
ابیه و امه و اخیه و الائمة من ولده و بحق الملائکة الحافین به الا جعلتها شفاء
من کل داء و برءا من کل مرض و نجاة من کل آفة و حرزا مما اخاف و احذر پس آنرا بشکند
نماید و روایتشده که مهر کردن تربت امام حسین علیه السلام انست که بران سوره انا انزلناه فی لیلة القدر
بخوانی و نیز روایتشده که هرگاه تربت بخوری یا بکسی بخورانی بگو بسم الله و بالله اللهم اجعله
رزقا واسعا و علما نافعا و شفاء من کل داء انک علی کل شیء قدیر مؤلف گوید که
فوائد تربت شریفه آنحضرت بسیار است از جمله آنکه مستحب است با میت دو قبر گذاشتن و

کفن را بآن نوشتن و دیگر بسجده کردن بران است که روایت شده که سجده بران هفت حجاب را میدرد یعنی باعث قبولی نماز میشود که بآسمانها بالا میرود و دیگر تسبیح از تربت آنحضرت ساختن و بان تسبیح ذکر کردن و در دست داشتن است که فضیلت عظیم دارد و از خاصیتش آنست که در دست آدمی تسبیح میگوید بی آنکه صاحبش تسبیح بگوید و معلومست که این تسبیح غیر از آن تسبیح است که در همهٔ اشیاء است کما قال الله تعالی وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ

(در معنی آن گفته)	تسبیحهم	(وعارف رومی)
نطق خاک و نطق آب و نطق گل	با تو در ذرات جان هم راز شد	گر ترا از غیب چشمی باز شد
با تو میگویند روز و شب بشب	جملهٔ ذرات در عالم نهان	هست محسوس حواس اهل دل
از جمادی سوی جان جان شوید	با شما نامحرمان ما خامشیم	ما سمیعیم و بصیریم و باهشیم
وسوسه تاویلها بر دا بدت	فاش تسبیح جمادات آیدت	غلغل اجزای عالم بشنوید

بالجمله این تسبیحی که در این روایت است تسبیحی است که از خصوصیات تربت حضرت سید الشهداء ارواحنا له الفداء است ششم از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که بگرداند تسبیح تربت امام حسین علیه السلام را و بگوید سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ با هر دانه بنویسد حق تعالی از برای او شش هزار حسنه و محو کند از او شش هزار گناه و بلند کند از برای او شش هزار درجه و بنویسد از برای او شش هزار شفاعت و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که بگرداند سنگهائی را که از تربت امام حسین علیه السلام میسازند یعنی تسبیح پخته پس یکبار استغفار کند هفتاد استغفار از برای او نوشته میشود و اگر تسبیحی را در دست نگاه دارد و تسبیح نگوید بعدد هر حبه هفت مرتبه از برای او نوشته میشود هفتم در حدیث معتبر منقولست که چون حضرت صادق علیه السلام بعراق تشریف آوردند گروهی نزد آنحضرت آمدند و عرض کردند که دانسته ایم تربت امام حسین علیه السلام موجب شفاء هر دردست آیا باعث ایمنی از هر خوف هست فرمود که بلی هرگاه کسی خواهد که او را از هر بیمی ایمان بخشد باید تسبیحی که از تربت آنحضرت ساخته باشند در دست بگیرد و سه مرتبه این دعا را بخواند

أصبحت اللهم معتصما بذمامك وجوارك المنيع الذي لا يطاول ولا يحاول من شر
كل غاشم وطارق من سائر من خلقت وما خلقت من خلقك الصامت والناطق في
جنة من كل مخوف بلباس سابغة حصينة وهي ولاية أهل بيت نبيك محمد
صلى الله عليه وآله محتجزا من كل قاصد إلى أذيته بجدار حصين الأخلاص في
الاعتراف بحقهم والتمسك بحبلهم جميعا موقنا أن الحق لهم ومعهم ومنهم وفيهم
وبهم أوالي من والوا وأعادي من عادوا وأجانب من جانبوا فصل على محمد وآله
واعذني اللهم بهم من شر كل ما اتقيه يا عظيم حجزت الأعادي عني بديع السموات
والأرض إنا جعلنا من بين أيديهم سدا ومن خلفهم سدا فأغشيناهم فهم لا يبصرون
پس تسبیح را بوسد و بر هر دو چشم بمالد و بگوید اللهم إني أسألك بحق هذه التربة
المباركة وبحق صاحبها وبحق جده وبحق أبيه وبحق أمه وبحق أخيه وبحق ولده
الطاهرين اجعلها شفاء من كل داء وأمانا من كل خوف وحفظا من كل سوء پس تسبیح را
بر جبین خود بگذارد پس اگر در صبح چنین کند در امان خدا باشد تا شام و اگر در شام چنین
کند در امان خدا باشد تا صبح و در روایت دیگر منقول است که هر که از پادشاهی یا غیر او ترسد
چون از خانه بیرون آید چنین کند تا حرز باشد او را از شر ایشان مؤلف گوید که مشهور میان
علماء آنست که خوردن گل و خاک مطلقا جایز نیست مگر تربت مقدسه امام حسین علیه السلام
بقصد شفا بی قصد لذت بقدر نخودی بلکه احوط آنست که بقدر عدسی باشد و خوبست که تربت را
در دهان بگذارد و بعد از آن جرعه از آب بخورد و بگوید اللهم اجعله رزقا واسعا وعلما
نافعا وشفاء من كل داء وسقم علامه مجلسی ره فرموده احوط آنست که مهر و تسبیح و تربت آنحضرت
نخرند و نفروشند بلکه هدیه و بخشش بدهند و در برابر آنها اگر تراضی کنند بی آنکه قرار شرط
کرده باشند شاید بد نباشد چنانچه در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که
قبر امام حسین علیه السلام را بفروشد چنانست که گوشت آنحضرت را فروخته و خورده باشد مؤلف گوید

که شیخ ما محدث متبحر ثقة الاسلام نوری رحمه الله در دار السلام نقل فرمود که روزی یکی از برادران من بخدمت مرحومه والده ام رسید مادرم دید که تربت امام حسین علیه السلام را در جیب پایین قبای خود گذاشته مادرم او را زجر کرد که این بی ادبی است بتربت مقدسه چه آنکه بسا شود در زیر ران افتد و شکسته گردد برادرم گفت چنین است که فرمودی تا بحال دو مرتبه شکسته ام ولکن عهد کرد که من بعد در جیب پایین نگذارد پس چند روزی از این قضیه گذشت علامه والدم در خواب دید بدون آنکه از این مطلب اطلاع داشته باشد که مولای ما حضرت ابو عبد الله الحسین علیه السلام بزیارت او تشریف آورد و در اطاق کتابخانه نشست و ملاطفت و مهربانی بسیار کرد و فرمود بخوان پسران خود را بیایند تا آنها را اکرام کنم پس والد پسرها را طلبید با من پنج نفر بودند پس ایستادند در نزد در مقابل آنحضرت و در نزد آنحضرت از جامه و چیزهای دیگر بود پس یکیک را میخواند و چیزی از آنها باو میداد پس نوبت ببرادر مرزبو سلمه الله رسید حضرت نظری براو افکند مانند کسیکه در غضب باشد و التفات فرمود بسوی والد مرحوم و فرمود این پسر تو در تربت از تربتهای قبر من در زیر ران خود شکسته است پس مثل برادران دیگر او را نخواند بلکه افکند بسوی او چیزی و الآن در ذهنم است که گویا قاب شانه ترمه باو داد پس علامه والد بیدار شد و خواب خود را برای مرحومه والده نقل کرد و والده حکایت را برای ایشان بیان کرد والد تعجب کرد از صدق این خواب انتهی

(فصل هشتم)

در فضیلت و کیفیت زیارت کاظمین یعنی امام موسی کاظم و امام محمد تقی علیهما السلام و ذکر مسجد براثا و زیارت نواب اربعه رضی الله عنهم و زیارت جناب سلمان رضی الله عنه و مشتمل است بر چند مطلب

مطلب اول (در فضیلت و کیفیت زیارت کاظمین علیهما السلام است)

بدانکه از برای زیارت ایشان امام معصوم علیهما السلام فضل بسیاری ذکر شده و در اخبار کثیره وارد شده که زیارت امام موسی علیه السلام مثل زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله است و در روایتی است که هر که او را زیارت کند مثل آنکه زیارت کرده باشد حضرت رسول صلی الله علیه و آله و امیر المؤمنین

را و در روایت دیگر مثل آنست که امام حسین علیه السلام را زیارت کرده باشد و در حدیث دیگر هر که او را
زیارت نکند بهشت از برای اوست و شیخ جلیل محمد بن شهر آشوب در مناقب از تاریخ بغداد نقل
کرده که خطیب مؤلف آن کتاب بسند خود از علی بن خلال نقل نمود که گفت هیچ امری دشوارتر مرا در
نداد که بعد از آن بروم بنزد قبر حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام و متوسل بآنجناب شوم مگر آنکه خدا آنرا
از برای من آسان کرد و نیز گفته که دیده شد در بغداد زنیکه مید و پدر پس باو گفتند که بکجا میروی
گفت بسوی قبر موسی بن جعفر علیهما السلام که دعا کنم برای پسرم که او را حبس کرده اند مردی حنبلی مذهب در آنجا
حاضر بود استهزاء کرد بآن زن و گفت پسرت در زندان مرد آن زن گفت خداوندا از تو سؤال
میکنم بحق آنکسیکه او را در زندان شهید کردند که مرادش همان حضرت است که تحدث خود را بمن
بنمائی ناگاه پسر آن زن را رها کردند و پسر آن مرد حنبلی را که استهزاء کرده بود بجنایت او گرفتند و
شیخ صدوق از ابرهیم بن عقبه روایت کرده که گفت نوشتم بخدمت امام علی نقی علیه السلام و در نامه سؤال
کرده بودم از زیارت ابی عبد الله الحسین علیه السلام و از زیارت امام موسی و امام محمد تقی علیهما السلام یعنی
آنکه کدام یک از اینها زیارت بهتر است پس حضرت در جواب مرقوم فرمودند ابو عبد الله علیه السلام
مقدم است در زیارت اینها معصوم جامع و ثواب بزرگتر است و اما کیفیت زیارت کاظمین
علیهما السلام پس بدانکه زیارات در آن حرم شریف بعضی مختص است بهر یک از آن دو بزرگوار و بعضی مشترک
مابین آن دو امام است تا زیارت مختص بامام موسی علیه السلام پس چنانکه سید طاوس در مزار نقل نموده
آنکه چون خواستی آنحضرت را زیارت کنی سزاوار است که غسل کنی پس روانه شو بزیارت با آنی
وقار و هیبت که بآن حرم رسیدی بایست و بگو الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله والله اکبر الحمد
لله علی هدایته لدینه والتوفیق لما دعا الیه من سبیله اللهم انک کریم مقصود و کریم
مأتی وقد اتیتک متقربا الیک بابن بنت نبیک صلوات الله علیه و آله و آباء الطیبین اللهم صل علی محمد و آل محمد و لا تخیب سعیی و لا تقطع رجائی و اجعلنی
عندک وجیها فی الدنیا والآخرة و من المقربین پس داخل شو و مقدم داریای راست خود بگو

بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلٰى مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي وَ
لِوَالِدَيَّ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ پس هینکه رسیدی بدقبه شریفه بایست واز نزدیک
کن وبگو اَدْخُلُ يَا رَسُولَ اللّٰهِ اَدْخُلُ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ اَدْخُلُ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللّٰهِ اَدْخُلُ
يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ اَدْخُلُ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ اَدْخُلُ يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَيْنَ اَدْخُلُ يَا أَبَا
مُحَمَّدٍ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ اَدْخُلُ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ اَدْخُلُ يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ جَعْفَرَ
بْنَ مُحَمَّدٍ اَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ اَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا
جَعْفَرٍ اَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ پس داخل شو وچهار مرتبه بگو اَللّٰهُ أَكْبَرُ پس
بایست مقابل قبر وقبله را پشت کف خود قرار ده پس بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ وَ
ابْنَ وَلِيِّهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللّٰهِ وَابْنَ
صَفِيِّهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللّٰهِ وَابْنَ أَمِينِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللّٰهِ فِي ظُلُمَاتِ
الْأَرْضِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهُدٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلَمَ الدِّينِ وَالتُّقٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا خَازِنَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَازِنَ عِلْمِ الْمُرْسَلِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاقِلَ
الْأَوْصِيَاءِ السَّابِقِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْوَحْيِ الْمُبِينِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ
الْعِلْمِ الْيَقِينِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْبَةَ عِلْمِ الْمُرْسَلِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الصَّالِحُ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الزَّاهِدُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الْعَابِدُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
أَيُّهَا الْإِمَامُ السَّيِّدُ الرَّشِيدُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَقْتُولُ الشَّهِيدُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ
رَسُولِ اللّٰهِ وَابْنَ وَصِيِّهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ
أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ عَنِ اللّٰهِ مَا حُمِّلْتَ وَحَفِظْتَ مَا اسْتُودِعْتَ وَحَلَّلْتَ حَلَالَ اللّٰهِ
وَحَرَّمْتَ حَرَامَ اللّٰهِ وَأَقَمْتَ أَحْكَامَ اللّٰهِ وَتَلَوْتَ كِتَابَ اللّٰهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذٰى فِي جَنْبِ اللّٰهِ
وَجَاهَدْتَ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتّٰى أَتَاكَ الْيَقِينُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مَضَيْتَ عَلٰى مَا مَضٰى عَلَيْهِ
آبَاؤُكَ الطَّاهِرُونَ وَأَجْدَادُكَ الطَّيِّبُونَ الْأَوْصِيَاءُ الْهَادُونَ الْأَئِمَّةُ الْمَهْدِيُّونَ لَمْ تُرَدَّ

[illegible]

عمی علی هدی ولم تمل من حق الی باطل واشهد انک نصحت لله ولرسوله ولامیر
المؤمنین وانک ادیت الامانة واجتنبت الخیانة واقمت الصلوة واتیت الزکوة
وامرت بالمعروف ونهیت عن المنکر وعبدت الله مخلصا مجتهدا محتسبا حتی اتیک
الیقین فجزاک الله عن الاسلام واهله افضل الجزاء واشرف الجزاء اتیتک یا ابن رسول
الله زائرا عارفا بحقک مقرا بفضلک محتملا لعلمک محتجبا بذمتک عائذا بقبرک
لائذا بضریحک مستشفعا بک الی الله موالیا لاولیائک معادیا لاعدائک
مستبصرا بشانک وبالهدی الذی انت علیه عالما بضلالة من خالفک وبالعمی
الذی هم علیه بابی انت وامی ونفسی واهلی ومالی وولدی یا ابن رسول الله اتیتک
متقربا بزیارتک الی الله تعالی ومستشفعا بک الیه فاشفع لی عند ربک لیغفر
لی ذنوبی ویعفو عن جرمی وتجاوز عن سیئاتی ویمحو عنی خطیئاتی ویدخلنی الجنة
ویتفضل علی بما هو اهله ویغفر لی ولابائی ولاخوانی واخوانی ولجمیع المؤمنین
والمؤمنات فی مشارق الارض ومغاربها بفضله وجوده ومنه پس بایستد از خود را بقبر
و پس او را بگیر از دو طرف روی خود را بران و دعا کن بآنچه میخواهی پس برگرد بجانب سر و بگو
السلام علیک یا مولای یا موسی بن جعفر ورحمة الله وبرکاته اشهد انک الامام الهادی
والولی المرشد وانک معدن التنزیل وصاحب التاویل وحامل التوریة والانجیل والعالم
العادل والصادق الفاضل یا مولای انا ابرء الی الله من اعدائک واتقرب الی الله
بموالاتک فصلی الله علیک وعلی آبائک واجدادک وابنائک وشیعتک ومحبیک
ورحمة الله وبرکاته پس دو رکعت نماز زیارت بکن بخوان در آن سوره یس والرحمن یا هر چه
آسان باشد از قرآن پس دعا کن بآنچه میخواهی زیارت دیگر برای حضرت امام موسی علیه السلام شیخ
مفید و شهید و محمد بن المشهدی فرموده اند چون خواستی زیارت کنی آنجناب را در بغداد پس
غسل کن برای زیارت و قصد کن حرم شریف را و بایست بر در حرم و اذن دخول بطلب پس بگو

حرم شود در حالیکه میگوئی بسم الله وبالله وفی سبیل الله وعلی ملة رسول الله صلی
الله علیه وآله والسلام علی اولیاء الله بعد از آن برو تا آنکه مقابل قبر حضرت موسی بن جعفر
علیهما السلام شوی پس چون ایستادی نزد قبر آنجناب پس بگو السلام علیک یا نور الله فی ظلمات
الارض السلام علیک یا ولی الله السلام علیک یا حجة الله السلام علیک یا باب الله
اشهد انک اقمت الصلوة وآتیت الزکوة وامرت بالمعروف ونهیت عن المنکر وتلوت
الکتاب حق تلاوته وجاهدت فی الله حق جهاده وصبرت علی الاذی فی جنبه مجتنبا
وعبدته مخلصا حتی اتاک الیقین اشهد انک اولی بالله وبرسوله وانک ابن رسول
الله حقا ابرء الی الله من اعدائک واتقرب الی الله بموالاتک اتیتک یا مولای عارفا
بحقک موالیا لاولیائک معادیا لاعدائک فاشفع لی عند ربک پس خود را بر قبر بیفکن
وبوسه کن وگونه های خود را بر او بگذار پس بگرد از آنجا وبیا بجانب سر وبایست وبگو السلام
علیک یا ابن رسول الله اشهد انک صادق اتیت ناصحا وقلت امینا ومضیت شهیدا
لم تؤثر عمی علی الهدی لم تمل من حق الی باطل صلی الله علیک وعلی آبائک وابنائک
الطاهرین پس بوس قبر منور را ودو رکعت نماز زیارت گذار وبعد از آن دو رکعت هر نماز که
خواهی بکن پس از آن بسجده برو وبگو اللهم الیک اغتدیت والیک قصدت وبفضلک
رجوت وقبر امامی الذی اوجبت علی طاعته زرت وبه الیک توسلت فبحقه
الذی اوجبت علی نفسک اغفر لی ولوالدی وللمؤمنین یا کریم پس روی راست خود را
بگذار وبگو اللهم قد علمت حوائجی فصل علی محمد وآل محمد واقضها پس جانب چپ را
بگذار وبگو اللهم قد احصیت ذنوبی فبحق محمد وآل محمد صل علی محمد وآل محمد واغفر لی
وتصدق علی بما انت اهله پس برگرد بسجده وبگو شکرا شکرا صد مرتبه پس از آن
بسجده برو ودعا کن بآنچه خواهی از برای هر که میخواهی ودوست داری از مؤمنین وبگو بدست
جلیا علی بن طاوس رضی الله عنه در کتاب المزار در یکی از زیارات حضرت جعفر علیهما السلام

(ترجمه ابیات)

بسم الله الرحمن الرحیم
وقل هو الله احد
از طرف راست و طرف چپ
و از پس و پیش
و از بالای سر و پایین پای
خود دعا کن
سلطان نماز
از دو رکعت
بجا بیاور
خود را بر آن نماز که
بجا آورده
باشد تا از زیارت
و بعضی گفته اند که خواند
سوره را تا دعای
بیرون شوی تا از زیارت
در سجده
منقول است که
بوسیدن و عرق

این صلوات را بر آنحضرت که محتوی است بر ثمره از فضائل و مناقب و عبادت و مصائب آنجناب تفکر و
البته زائر از فیض خواندن آن خود را محروم نکند اللهم صل علی محمد و آل بیته و
صل علی موسی بن جعفر وصی الابرار و امام الاخیار و عبدة الانوار و وارث التکبیر
والوقار والحکم والآثار الذی کان یحیی اللیل بالسهر الی السحر مواصلة الاستغفار
حلیف السجدة الطویلة والدموع الغزیرة والمناجات الکثیرة والضراعات المتصلة
ومقر النهی والعدل والخیر والفضل والندی والبذل ومالف البلوی والصبر
والمضطهد بالظلم والمقبور بالجور والمعذب فی قعر السجون وظلم المطامیر ذی الساق
المرضوض بحلق القیود والجنازة المنادی علیها بذل الاستخفاف والوارد علی جده المصطفی
وابیه المرتضی وامه سیدة النساء بارث مغصوب وولاء مسلوب وامر مغلوب ودم
مطلوب وسم مشروب اللهم وکما صبر علی غلیظ المحن وتجرع غصص الکرب واستسلم
لرضاک واخلص الطاعة لک ومحض الخشوع واستشعر الخضوع وعادی البدعة
واهلها ولم یلحقه فی شیء من اوامرک ونواهیک لومة لائم فصل علیه صلوة نامیة
منیفة زاکیة توجب له بها شفاعة امم من خلقک وقرون من بریتک وبلغه منا
تحیة وسلاما وآتنا من لدنک فی موالاته فضلا واحسانا ومغفرة ورضوانا انک
ذو الفضل العمیم والتجاوز العظیم برحمتک یا ارحم الراحمین امان بارث محض بامام محمد تقی
علیه السلام پس همان سه بزرگوار فرموده اند که پس متوجه شو بسوی قبر ابی جعفر محمد بن علی الجواد علیهما السلام
که در پشت سر جد بزرگوار خود مدفون است و چون ایستادی نزد قبر آنحضرت بگو السلام
علیک یا ولی الله السلام علیک یا حجة الله السلام علیک یا نور الله فی ظلمات الارض
السلام علیک یا ابن رسول الله السلام علیک وعلی آبائک السلام علیک وعلی ابنائک
السلام علیک وعلی اولیائک اشهد انک قد اقمت الصلوة وآتیت الزکوة وامرت
بالمعروف ونهیت عن المنکر وتلیت الکتاب حق تلاوته وجاهدت فی الله حق جهاده

وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى فِي جَنْبِهِ حَتَّى أَتَتْكَ الْمَنِيَّةُ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ
مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ پس ببوس قبر او و روی خود را بر آن بنه پس دو رکعت
نماز زیارت کن و بعد از آن هر نماز که خواهی بکن و پس برو بسجده و بگو ارْحَمْ مَنْ أَسَاءَ وَاقْتَرَفَ
وَاسْتَكَانَ وَاعْتَرَفَ پس جانب وی را استر ابکن و بگو إِنْ كُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَأَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ
پس رو چپ خود را بکن و بگو عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يَا كَرِيمُ
پس برگرد بسجده و بگو صد مرتبه شکراً شکراً پس برو بکار خود زیارت دیگر برای حضرت امام
محمد تقی علیه السلام سید بن طاوس در مزار فرموده چون زیارت کردی حضرت امام موسی کاظم علیه السلام را
بیا بسوی قبر حضرت جواد علیه السلام و بایستی نزد قبر حضرت جواد علیه السلام و میبوسی آنرا و میگوئی السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ
الْبَرَّ التَّقِيَّ الْإِمَامَ الْوَفِيَّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا نَجِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَفِيرَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِشْرَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ضِيَاءَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَنَاءَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا كَلِمَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا رَحْمَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النُّورُ السَّاطِعُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَدْرُ الطَّالِعُ السَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا الطَّيِّبُ مِنَ الطَّيِّبِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الطَّاهِرُ مِنَ الْمُطَهَّرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
أَيُّهَا الْآيَةُ الْعُظْمَى السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْحُجَّةُ الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُحَذَّرُ مِنَ
الزَّلَلِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُنَزَّهُ عَنِ الْعِضَلِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَدْلُ عَنْ نَقْصِ
الْأَوْصَافِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الرَّضِيُّ عِنْدَ الْأَشْرَافِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ أَشْهَدُ
أَنَّكَ وَلِيُّ اللَّهِ وَحُجَّتُهُ فِي أَرْضِهِ وَأَنَّكَ جَنْبُ اللَّهِ وَخِيَرَتُهُ وَمُسْتَوْدَعُ عِلْمِ اللَّهِ وَعَلَمُ
الْأَنْبِيَاءِ وَرُكْنُ الْإِيمَانِ وَتَوْأَمُ الْقُرْآنِ وَأَشْهَدُ أَنَّ مَنِ اتَّبَعَكَ عَلَى حَقٍّ وَالْهُدَى وَأَنَّ مَنْ
أَنْكَرَكَ وَنَصَبَ لَكَ الْعَدَاوَةَ [illegible] أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكَ مِنْهُمْ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ [illegible] وَبَرَكَاتُهُ وبعد صلوات بر آنحضرت اللهم
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ [illegible] عَلِيٍّ الرَّضِيِّ الزَّكِيِّ الْبَرِّ الْوَفِيِّ [illegible] التَّقِيِّ

هادی الامة ووارث الائمة وخازن الرحمة وینبوع الحکمة وقائد البرکة وعدیل
القرآن فی الطاعة وواحد الاوصیاء فی الاخلاص والعبادة وحجتک العلیا ومثلک
الاعلی وکلمتک الحسنی الداعی الیک والدال علیک الذی نصبته علما لعبادک
ومترجما لکتابک وصادعا بامرک وناصرا لدینک وحجة علی خلقک ونورا تخرق به
الظلم وقدوة تدرک بها الهدایة وشفیعا تنال به الجنة اللهم وکما اخذ فی خضوعه
لک حظه واستوفی من خشیتک نصیبه فصل علیه اضعاف ما صلیت علی ولی
ارتضیت طاعته وقبلت خدمته وبلغه منا تحیة وسلاما وانشاء موالاته من
لدنک فضلا واحسانا ومغفرة ورضوانا انک ذو الفضل العظیم والصفح الجمیل پس
نماز زیارت بجا آور و بعد از سلام بگو اللهم انت الرب وانا المربوب الداعی و زیارت
دیگر مختصر با نحضرت شیخ صدوق در فقیه روایت کرده که چون خواهی زیارت کنی آنحضرت را
پس غسل کن و خود را پاکیزه نما و در جامه پاک بپوش و بگو در زیارت جناب اللهم صل علی
محمد بن علی الامام التقی النقی الرضی المرضی وحجتک علی من فوق الارض ومن تحت الثری
صلوة کثیرة نامیة زاکیة مبارکة متواصلة متزایدة متوالیة کافضل ما صلیت
علی احد من اولیائک والسلام علیک یا ولی الله السلام علیک یا نور الله السلام علیک
یا حجة الله السلام علیک یا امام المؤمنین ووارث علم النبیین وسلالة الوصیین السلام
علیک یا نور الله فی ظلمات الارض انک دار الرحمة وبقیة معادن الکرامة وسلالة
الاولیاء فاشفع لی عند ربک انگاه حاجت خود را بخواه لکن بعد از آن نماز کن رو
قبله کرده از آن قبر امام رضا علیه السلام شش چهار رکعت در نزد سر آنحضرت دو رکعت برای
امام موسی کاظم و دو رکعت برای امام محمد تقی علیهما السلام و نماز کن در نزد سر امام موسی کاظم
مقابل قبور قریش است و حاجت بخواه تا آنکه خود گریه بیاید مرا نمی گوید که این کلام
صدق ظاهر میشود که در آن زیارت از قبر حضرت موسی علیه السلام از قبر حضرت جواد علیه السلام

جدا وقبه ودر علیحده داشته بعد از زیارت از آنجا بیرون میآمدند ودر وقبه حضرت جواد
علیه السلام میرفتند که آنهم بنای علیحده داشته واما زیارت مشترک میان دو امام همام علیهما السلام پس
آن هم بر دو قسم است قسم اول آنکه آنرا برای هر کدام علیحده باید خواند شیخ جلیل جعفر
بن محمد بن قولویه قمی در کامل الزیارة از حضرت امام علی نقی علیه السلام روایت کرده که در زیارت هر
یک از آن دو امام چنین بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا نُورَ اللهِ فِی ظُلُماتِ الْاَرْضِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ یَدُ اللهِ فِی شَأْنِهِ اَتَیْتُکَ
زائِراً عارِفاً بِحَقِّکَ مُعادِیاً لِاَعْدائِکَ مُوالِیاً لِاَوْلِیائِکَ فَاشْفَعْ لِی عِنْدَ رَبِّکَ یا مَوْلایَ
واین زیارت در نهایت اعتبار است وشیخ صدوق وشیخ کلینی وشیخ طوسی نیز با اختلافی آنرا
ذکر نموده اند قسم دویم زیارتیست که بخواندن آن هر دو امام علیهما السلام زیارت شوند وآنچنان
که شیخ مفید وشهید ومحمد بن المشهدی ذکر کرده اند که در زیارت اند وبزرگوار همینکه ایشان را
نزد ضریح طاهر میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا وَلِیَّیِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا حُجَّتَیِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا
نُورَیِ اللهِ فِی ظُلُماتِ الْاَرْضِ اَشْهَدُ اَنَّکُما قَدْ بَلَّغْتُما عَنِ اللهِ ما حُمِّلْتُما وَحَفِظْتُما ما
اُسْتُودِعْتُما وَحَلَّلْتُما حَلالَ اللهِ وَحَرَّمْتُما حَرامَ اللهِ وَاَقَمْتُما حُدُودَ اللهِ وَتَلَوْتُما کِتابَ اللهِ وَ
صَبَرْتُما عَلَی الْاَذی فِی جَنْبِ اللهِ مُحْتَسِبَیْنِ حَتّی اَتاکُمُ الْیَقِینُ اَبْرَءُ اِلَی اللهِ مِنْ اَعْدائِکُما وَاَتَقَرَّبُ
اِلَی اللهِ بِوِلایَتِکُما اَتَیْتُکُما زائِراً عارِفاً بِحَقِّکُما مُوالِیاً لِاَوْلِیائِکُما مُعادِیاً لِاَعْدائِکُما
مُسْتَبْصِراً بِالْهُدی الَّذی اَنْتُما عَلَیْهِ عارِفاً بِضَلالَةِ مَنْ خالَفَکُما فَاشْفَعا لِی عِنْدَ رَبِّکُما
فَاِنَّ لَکُما عِنْدَ اللهِ جاهاً عَظِیماً وَمَقاماً مَحْمُوداً پس بوس تربت شریف آنجا را وبگذار روی راست
بر آن پس برو بجانب سر مقدس وبگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا حُجَّتَیِ اللهِ فِی اَرْضِهِ وَسَمائِهِ عَبْدُکُما وَ
وَلِیُّکُما زائِرُکُما مُتَقَرِّباً اِلَی اللهِ بِزِیارَتِکُما اَللّهُمَّ اجْعَلْ لِی لِسانَ صِدْقٍ فِی اَوْلِیائِکَ
الْمُصْطَفَیْنَ وَحَبِّبْ اِلَیَّ مَشاهِدَهُمْ وَاجْعَلْنِی مَعَهُمْ فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ
[illegible] از برای هر امامی دو رکعت وبخوان خدا را آنچه میخواهی مؤلف گوید

در اثر ما فقیه بسیار شدید بوده است زیارتهای مخصوص برای زیارت این دو امام علیهما السلام
میفرمودند که شیعیان از آسیب طاغیان زمان محفوظ باشند و اگر زائر طالب زیارت طویلی باشد
بخواند زیارات جامعه را که بهترین زیارتست از برای ایشان خصوصاً یک زیارت از آنها که
آن حدیث ظاهر میشود که مزیت اختصاصی بحضرت موسی علیه السلام دارد و از زیارت بعد از این دو اول زیارات
جامعه مرقوم خواهد شد رجوع بآنجا شود و چون زائر خواست که از بلدان دو امام علیهما السلام بیرون رود
وداع کند آنها را بدعاهای وداع که از آنجمله است آنچه شیخ طوسی علیه الرحمه در مصباح کبیر
فرموده که چون خواهی وداع کنی امام موسی علیه السلام را بایست نزد قبر و بگو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا
أَبَا الْحَسَنِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ أَسْتَوْدِعُكَ اللهَ وَأَقْرَءُ عَلَيْكَ السَّلَامَ آمَنَّا بِاللهِ وَبِالرَّسُولِ
وَبِمَا جِئْتَ بِهِ وَدَلَلْتَ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ اكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ و همچنین در وداع حضرت امام محمد
تقی علیه السلام فرموده بگو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ أَسْتَوْدِعُكَ
اللهَ وَأَقْرَءُ عَلَيْكَ السَّلَامَ آمَنَّا بِاللهِ وَبِرَسُولِهِ وَبِمَا جِئْتَ بِهِ وَدَلَلْتَ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ اكْتُبْنَا مَعَ
الشَّاهِدِينَ پس سؤال کن از خدا که این آخر زیارت تو نباشد دیگر توفیق برگشتن بنزد قبر رسول
و دو بهای خود را بر قبر گذار مؤلف گوید از چیزهائیکه مناسبست در اینجا نقل حکایت سعید
صالح صفی متقی حاجی علی بغدادی است که شیخ ما در جنة الماوی نجم الثاقب نقل کرده در نجم ثاقب
فرموده که اگر نبود در این کتاب شریف مگر این حکایت منقبه صحیحه که در آن فوائد بسیار است هر آینه کافی بود در شرافت و نفاست آن پس بعد از مقدماتی فرموده که حاجی مذکور
نقل کرد که در ذمه من هشتاد تومان مال امام علیه السلام جمع شده بود در نجف اشرف بیست تومان
دادم بجناب علم الهدی و التقی شیخ مرتضی اعلی الله مقامه بیست تومان بجناب شیخ محمد حسن محلاتی
و بیست تومان بجناب شیخ محمد حسن شرف و باقی ماند در ذمه من بیست تومان که [illegible]
در مراجعت بدهم بجناب شیخ محمد حسن کاظمینی پس آنچه الله بوجود مرحمت کرده [illegible]
داشتم که تعجیل کنم در ادای [illegible]

امامین همامین کاظمین علیهما السلام و پس از آن رفتم خدمت جناب شیخ سلمه الله و قدری از آن بیست تومان را
دادم و با فقرا وعده کردم که بعد از فروش بعضی از اجناس بتدریج بر من حواله کنند که با اهلش برسانم
و عزم کردم بر مراجعت ببغداد در عصر آن روز و جناب شیخ خواهش کرد بماند معتمد رشدم که با بدرقه
عمله کارخانه شعر بافی که دارم بدهم چون رسم چنین بود که مزد هفته را در عصر پنجشنبه میدادم
پس برگشتم چون ثلث از راه را نفر بیاطی کردم سید جلیلی را دیدم که از طرف بغداد رو بمن میآید چون
نزدیک شد سلام کرد و دستهای خود را گشود برای مصافحه و معانقه فرمود اهلا و سهلا و مرا در بغل
گرفت و معانقه کرد و هر دو بیکدیگر را بوسیدیم و بر سر عمامه سبز روشنی داشت و بر رخسار مبارکش
خال سیاه بزرگی بود پس ایستاد و فرمود حاجی علی خبر است بکجا میروی گفتم کاظمین علیهما السلام از زیارت کردم و
برمیگردم ببغداد فرمود امشب شب جمعه است برگرد گفتم باید متمکن نیستم فرمود هستی برگرد تا شهادت
دهم برای تو که از موالیان جد من امیر المؤمنین علیه السلام و از موالیان ما و شیخ شهادت دهد زیرا که
خدا تعالی امر فرموده دو شاهد بگیرید و این اشاره بتو بمطلبی که در خاطر داشتم که از جناب شیخ خواهش کنم
نوشته بمن دهد که من از موالیان اهلبیت علیهم السلام و از ادرکفن خود بگذارم پس گفتم توجه
میدانی و چگونه شهادت میدهی فرمود کسیکه حق او را باو میرسانند چگونه آن رساننده را نمیشناسد
گفتم چه حق فرمود آنچه رساند بوکیل من گفتم وکیل تو کیست فرمود شیخ محمد حسن گفتم وکیل تو است
فرمود وکیل من است و بجناب آقا سید محمد گفته بود که در خاطر خطور کرد که این سید جلیل مرا با نام
خواند با آنکه او را نمیشناسم پس بخود گفتم شاید او مرا میشناسد و من او را فراموش کردم باز در نفس
خود گفتم که این سید از حق سادات از من چیزی میخواهد و خوش دارم که از قال امام علیه السلام چیزی باو
برساند پس گفتم کای سید در نزد من از حق شما چیزی مانده بود رجوع کردم در امر آن بجناب شیخ محمد
حسن برای آنکه ادا کنم حق شما یعنی سادات را باذن او پس در روی من تبسمی کرد و فرمود آری رساند
بعضی از حق ما را بوکلای ما در نجف اشرف پس گفتم آنچه ادا کردم قبول شد فرمود آری پس در خاطر
گذشت که زید میگوید بالنسبة بعلماء اعلام وکلای ما و این در نظر من بزرگ آمد پس گفت

وکلا بند در قبض حقوق سادات و مرا غفلت گرفت انتهی آنگاه فرمود برگرد جدم را زیارت کن
پس برگشتم و دست راست و دست چپ من بود چون براه افتادم دیدم در طرف راست ما نهر
آب سفید صاف جاریست و درختان لیمو و نارنج و انار و انگور و غیر آن همه با ثمر در یکوقت با آنکه
موسم آنها نبود بر بالای سر ما سایه انداخته گفتم این نهر و این درختها چیست فرمود هر کس از موالیان
ما کذا زیارت کند جد ما را و زیارت کند ما را اینها با او هست پس گفتم میخواهم سؤالی کنم فرمود
سؤال کن گفتم شیخ عبد الرزاق مرحوم مرد بی بود مدتی روزی نزد او رفتم شنیدم که میگفت
کسیکه در طول عمر خود روزها روزه باشد و شبها بعبادت بسر برد و چهل حج و چهل عمره بجای
آورد و در میان صفا و مروه بمیرد و از موالیان امیر المؤمنین علیه السلام نباشد برای او چیزی نیست فرمود
آری والله برای او چیزی نیست پس از حال یکی از خویشان خود پرسیدم که او از موالیان امیر المؤمنین
علیه السلام فرمود آری او و هر که متعلق است بتو پس گفتم سیدنا برای من مسئله ایست فرمود بپرس گفتم
قرآء تعزیه حسین علیه السلام میخوانند که سلیمان اعمش آمد نزد شخصی از زیارت سید الشهداء علیه السلام
پرسید گفت بدعت است پس در خواب دید هودجی را میان زمین و آسمان پس سؤال کرد که کیست در آن
هودج گفتند با او فاطمه زهراء و خدیجه کبری علیهما السلام پس گفت بکجا میروند گفتند بزیارت امام
حسین علیه السلام در امشب که شب جمعه است و دید رقعه‌ها را که از هودج میریزد و در آن مکتوبست
آمان من النار لزوار الحسین علیه السلام فی لیلة الجمعة آمان من النار یوم القیمة انتهی
صحیح است فرمود آری راست و تمام است گفتم سیدنا صحیح است که میگویند هر که زیارت نکند
حسین علیه السلام را در شب جمعه پس از او نیست فرمود بلی والله و شک نخواهد بود که
شد و گریست گفتم سیدنا مسئله فرموده [illegible] رود و نیست و تصدیق حضرت
رضا علیه السلام را از او کرد و [illegible] که از زیارت [illegible]
[illegible] کرد و [illegible] پرسید که چگونه [illegible]
[illegible] مولای خود حضرت صاحب [illegible]

منکر و نکیر که در قبر نزد من بیایند گوشت و خون من از طعام آنحضرت روییده در مهمانخانه آنجناب
این صحیح است علی بن موسی الرضا علیه السلام میاید او را از منکر و نکیر خلاص میکند فرمود ای والله
جد من ضامن است گفتم سیدنا مسئله کوچکی است میخواهم بپرسم فرمود بپرس گفتم زیارت من
حضرت رضا علیه السلام را مقبول است فرمود قبولست انشاء الله گفتم سیدنا مسئله فرمود بپرس الله گفتم
حاجی محمد حسین بزاز باشی پسر مرحوم حاجی احمد بزاز باشی زیارتش قبولست یا نه و او با من رفیق
و شریک در تجارت بود در راه مشهد رضا علیه السلام فرمود عبد صالح زیارتش قبول است گفتم
سیدنا مسئله فرمود بپرس الله گفتم فلان که از اهل بغداد و همسفر ما بود زیارتش قبول است یا
ساکت شد گفتم سیدنا مسئله فرمود بپرس الله گفتم این کلمه را شنیدی یا نه زیارت او قبول است یا نه
جوابی نداد حاجی مذکور نقل کرد که ایشان چند نفر بودند از اهل مترفین بغداد که در این سفر بیوقت
بلهو و لعب مشغول بودند و آن شخص مادر خود را نیز کشته بود پس رسید بدرگاه بموضعی از جاده و بیم
که دو طرف آن بساتین و مواجه بلده شریفه کاظمین است و موضعی از آن جاده که متصل است به
بساتین از طرف راست آن که از بغداد میاید و آن مال بعضی از ایتام سادات بود که حکومت
بجور آنرا داخل در جاده کرد و اهل تقوی و ورع سکنه این دو بلد همیشه کناره میکردند از آن
رفتن در آن قطعه از زمین پس دیدم آنجناب را که در آن قطعه راه میرود پس گفتم ای سید من این
موضع مال بعضی از ایتام سادات است تصرف در آن روا نیست فرمود این موضع مال جدما امیر
المؤمنین علیه السلام و ذریه او و اولاد ما است حلال است برای موالیان ما تصرف در آن و در قرب
آن مکان در طرف راست باغی است مال شخصی که او را حاجی میرزا هادی میگفتند و از متمولین معروف
عجم بود که در بغداد ساکن بود گفتم سیدنا راست است که میگویند زمین باغ حاجی میرزا هادی
مال حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام است فرمود چه کار داری باین و از جواب اعراض نمود پس رسید به
بقعه آب که از شط دجله میکشند برای مزارع و بساتین آنحدود و از جاده میگذرد و آنجا
[illegible] بنی کعب سلطان آنست و دیگری راه سادات و آنجناب میل کرد براه سادات

پس گفتم بیا از این راه یعنی راه سلطانی برو و فرمود نه از همین راه خود مرو و پس آمدیم و چند
قدمی نرفتیم که خود را در صحن مقدس در نزد کفشداری دیدیم و هیچ کوچه و بازار و راه ندیدیم
پس داخل ایوان شدیم از طرف باب المراد که از سمت شرقی و طرف پایین پا است و در در رواق
مطهر مکث نفرمود و اذن دخول نخواند و داخل شد و در در حرم ایستاد پس فرمود زیارت بکن
گفتم من قاری نیستم فرمود برای تو بخوانم گفتم آری پس فرمود اَدْخُلْ یا اَللّٰهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ
اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ و همچنین سلام کردند بر هر یک از ائمه علیهم السلام تا رسید
در سلام بحضرت عسکری علیه السلام و فرمود اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ الْعَسْکَرِیَّ آنگاه فرمود امام
زمان خود را میشناسی گفتم چرا نمیشناسم فرمود سلام کن بر امام زمان خود پس گفتم اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا حُجَّةَ اللّٰهِ یا صاحِبَ الزَّمانِ یا بْنَ الْحَسَنِ پس تبسم نمود و فرمود عَلَیْکَ السَّلامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ
پس داخل شد بر در حرم مطهر و ضریح مقدس را چسبید و بوسید پس فرمود بمن زیارت کن گفتم من قاری
نیستم فرمود زیارت بخوان برای تو گفتم آری فرمود کدام زیارت را میخواهی گفتم هر زیارت که افضل
است بخوان زیارت وارث فرمود زیارت امین الله افضل است آنگاه مشغول بخواندن شد و فرمود اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمینَ اللّٰهِ
فی اَرْضِهِ وَحُجَّتَهُ عَلی عِبادِهِ الخ و چراغهای حرم را در این حال روشن کردند پس شمعها را
روشن است ولکن حرم روشن و منور است بنوری دیگر مانند نور آفتاب و شمعها و چراغها
که روز در آفتاب روشن کنند و مرا چنین غفلت گرفته بود که هیچ ملتفت نشدم
زیارت فارغ شد از سمت پایین پا آمدند پشت سر و در طرف شرقی ایستادند و فرمودند
زیارت میکنی جناب حسین علیه السلام را گفتم آری زیارت میکنم شب جمعه است پس زیارت خواندند
و نماز مغرب فارغ شدند پس من فرمودند رکن و ملحق شو بجماعت پس نماز خواندم در
جای پشت سر حرم مطهر و جماعت در آنجا منعقد بود و خود با فرید ایستادند در طرف راست
در جماعت محاذی و من داخل شدم در صف اول در جای کفش بیست چون فارغ شدند
پس از نماز برگشتند و در حرم تشخیص کردیم و ندیدیم و قصد داشتم در آنجا توقف کنم

وچند قرآنی باو بدهم وشب او را نگاه دارم که مهمان باشد آنگاه بخاطرم آمد که آنسید که بود
وآیات ومعجزات گذشته را ملتفت شدم از انقیاد من امر او را در مراجعت با آن شغل مهم کرد
بغداد داشتم وخواندن مرا باسم با آنکه او را ندیده بودم وگفتن او موالیان ما وآنکه من شهادت
میدهم ودیدن نهر جاری ودرختان میوه دار در غیر موسم وغیر از اینها از آنچه گذشت که سبب شد
برای یقین من باینکه او حضرت مهدی علیه السلام است خصوص در فقره اذن دخول وپرسیدن از من بعد
از سلام بر حضرت عسکری علیه السلام که امام زمان خود را میشناسی چون گفتم میشناسم فرمود سلام کن
چون سلام کردم تبسم کرد وجواب داد پس آمدم در نزد کفشدار واز حال جنابش سؤال کردم گفت بیرون
رفت وپرسید که این سید رفیق تو بود گفتم بلی پس آمدم بخانه مهمانداران خود وشب را بسر بردم چون
صبح شد رفتم بنزد جناب شیخ محمد حسن وآنچه دیده بودم نقل کردم پس دست خود را بر دهان خود
گذاشت ونهی نمود از اظهار این قصه وافشاء این سر وفرمود خداوند ترا موفق کند پس آنرا مخفی
میداشتم وباحدی اظهار ننمودم تا آنکه یکماه از این قضیه گذشت روزی در حرم مطهر بودم
سید جلیلی را دیدم که آمد نزدیک من وپرسید که چه دیدی واشاره کرد بقصه آن روز گفتم چیزی
ندیدم باز اعاده کرد آنکلام را بشدت انکار کردم پس از نظرم ناپدید شد دیگر او را ندیدم انتهی

مطلب دوم رفتن بمسجد شریف براثا ونماز کردن در آنست بدانکه مسجد براثا از مساجد
معروفه معتبره است واقعه در بین بغداد وکاظمین در راه زوار وغالبا از فیض آن محروم
واعتنائی بآن ندارند با همه فضایل وشرافتی که برای او نقل شده حموی که از مورخین شش صد است
در معجم البلدان گفته براثا محله بود در طرف بغداد در قبله کرخ وجنوبی باب محول وبرای آن مسجد
جامعی بوده که شیعیان در آن نماز میگذاشتند وخراب شده رفت که قبل از زمان راضی بالله
خلیفه عباسی شیعیان در آن مسجد جمع میگشتند وسب صحابه مینمودند راضی بالله امر کرد که
زاگهانی در آنمسجد بختند وهر که را یافتند بگرفتند وحبس نمودند ومسجد را خراب کرد وبازار بین
هموار نمود شیعیان این خبر را بامیر الامراء بغداد بحکم ماکانی رسانیدند بحکم حکم کرد باعاده بنا